

13. Kosi jego jako trąby miedziane; gnaty jego jako drąg żelazny.
14. On jest przedniejszym z uczynków Boga; który go uczynił, sam nań natrzeć może mieczem swoim.
15. Jemną pastwę góry przynioszą, a wszystkie zwierzę polny tam igra.
16. Pod cienistym drzewem lega w skrytościach trzciny i błota.
17. Okrywają go drzewa cieniste cieniem swoim, a ogarniają go wierzby nad potokami.
18. O to zatrzymuje szurmień, że się nie spieszy; tuszy sobie, iż Jordan wypie głębią swoją.
19. Azali go kto przed oczyma jego ukapi? albo powrozy przeciągnie przez nozdrza jego?
20. Wyciągniesz wędą wieloryba? albo sznurcem utopionym w języku jego?
21. Izali zawleczesz kołce przez nozdrza jego? albo hakiem przekoleszli czelusie jego?
22. Izali się będzie wiele modlił, albo z toba łagodnie mówić będzie?
23. Izali uczyni przymierze z tobą, a przymiesz go za służę wiecznego?
24. Izali z nim będziesz igrał jako z piaszkiem, a uwiążesz go działkom twóim?
25. Sprawiże sobie nad nim towarzystwo ucztę, a podziela go między kupców?
26. Izali zawadzisz hakami za skórę jego, a widziałem rybactwem za głowę jego?
27. Podóż tylko nań rękę twą, słubując, że nie wspomnisz więcej na bitwę.
28. Oto nadzieja ukłowania jego omiła jest; izali i wejrzawszy nan człowiek nie upada?

ROZDZIAŁ XLII.

Pan Jobowi straszna moc i najwyższa wolność swoje przypominawszy, wieloryba szaryj opisał.

Niemasz tak śmiałego, coby go obudził; owszem któż się stawi przed twarzą moją?

2. Któż mi co dał, abym * mu oddał? cokolwiek jest pod * wszystkim niebem, moje jest.

3. Nie zamileję członków jego, ani siłnej mocy jego, a grzesznego kształtu jego.

4. Któż odkryje wierzch odzienia je-

2. Wiem, że wszystko możesz, i nie może być zahamowany zamysł twój.

3. Któż jest ten, pytasz, który zaciemnia radę Bożą nieumiejętnie? Dlatego przyznaję, że nie zrozumiał; dziwniejsze są te rzeczy, niżbym je mógł pojąć i zrozumieć.

4. Wysłuchajże, proszę, gdybym mówił; a gdy się będę pytał, oznajmijże mi.

5. Przedtem tylko ucho słyszało o tobie; ale teraz oko moje widzi cię.

6. Przetóż żądnę i pokutuję w prochu i w popiele.

7. A gdy odmówił Pan te słowa do Jjoba, rzekł Pan do Elifasa Temanita: Rozpałił się gniew mój przeciw ciębie, i przeciw dwóm przyjaciołom twóim, żeście o mnie nie mówili tak przystojnie, jako Jjob, służba mój.

8. Przetóż teraz, wzmieście sobie do służby mego Jjoba; i ofiarujcie całopalenia za się; a Jjob, służba mój, niech się modli za wami; bo oblicze jego przymię, abym nie uczynił z wami według głusztwa waszego; boście nie mówili tak przystojnie o mnie, jako Jjob, służba mój.

9. A tak odzeli Elifas Temanczyk, i Bildad Subitczyk, i Sofar Naamatczyk; i uczynili, jako im rozkazał Pan; i przyjął Pan oblicze Jjobowe.

10. Zatem Pan przywrócił to, co było pobrane Jjobowi, gdy się modlił za przyjaciół swoich; i rozmnożył Pan wszystko, cokolwiek miał Jjob, w dwójnasób.

11. Zesli się tedy do niego wszyscy bracia jego, i wszystkie siostry jego, i inni wszyscy, którzy go przedtem znali, i jedli z nim chleb z domu jego, a zającąc go, cieszyli go z strony wszystkiego ztego, które był Pan nań przywiódł; i dał mu każdy z nich upominek jeden, i każdy nawsunął złota, jedne.

12. A tak Pan błogosławił ostatnim czasem Jjobowym, więcej niż początkom jego. Bo miał czterdzieście tysięcy owiec, i sześć tysięcy wielbłądów, i tysiąc jarzm wołów, i tysiąc oslic.

13. Miał też siedm synów, i trzy córki.

14. I dał imię pierwszej Jemina, a imię drugiej Kietzja, a imię trzeciej Kienhappuch.

15. A nie znajdowały się niewiasty tak piękne, jako córki Jjobowe, we wszystkich onej ziemi; i dał im ojciec ich dziedzictwo między braćmi ich.

16. Potem Jjob żył sto i czterdzieści lat, i oglądał * synów swych, i synów synów swoich, aż do czwartego pokolenia. * r. 3. 37.

17. A umarł Jjob, będąc starym i dniowym.

Księga Psalmów.

PSALM I.

Ten Psalm jest innych psalmów przedmowa, w którym opisuje: I. pobożnych ludzi własności, a także błogosławieństwo doznane: II. niepobożnych odmianę, i na ogółne doznane.

Błogosławiony mąż, który nie * chodzi w radzie niepobożnych, a na drodze grzesznych nie stoi, i ma stólicy nieśmiewców nic siedzi;

2. Ale w zakonie Pańskim jest ochowanie jego, a w zakonie jego rozmyśla we * dniu i w nocy.

3. Albowiem będzie jako drzewo nad strumieniem * wód wszadzone, które owoc swój wydaje czaszą swego, a liść jego nie opada; i wszystko, cokolwiek czynić będzie, poszczęści się.

4. Lecz nie tak niepobożni; ale są jako * plewa, którą wiatr rozmiela.

* Job. 21. 18. Ps. 55. 5. Izaj. 29. 5. Ozeasz. 13. 3. Mat. 3. 12. [Polish] 17*

5. Przetóż się niepobożni na sądzie nie ostoja, ani grzesznicy w zgromadzeniu sprawiedliwych.

6. Albowiem zna Pan drogę sprawiedliwych; ale droga niepobożnych zginie.

PSALM II.

I. Dawid śmiało się zamysłem bezbożników przeciw Chrystusowi Panu, i o pokorę Bożą nieodwołalną o królestwo jego opowiada, a prztem prorok i kapłanski jego urząd opisuje. III. królów i sędziów upomina, aby się Chrystusowi Panu poddali, upomyna upadł, a postępnym karkę obiecuje.

Przezie się * poganie buntują, a narody przemyślają próżne rzeczy? * Ps. 4. 26.

2. Schodzą się królowie ziemscy, a książęta radzą spodem przeciwko Panu, i przeciw pomazańcowi jego, mówiąc:

3. Potargajmy związki ich, a odrzucimy od siebie powrozy ich.

15. Oto rodzi * nieprawość, bo poczęł boleść; ale porodzi kłamstwo.
 16. Kopał * dół, i wykopał go; ale wpadnie w dół, który sam uczynił.
 17. Obróci się boleść jego na głowę jego, a na wierzch głowy tego nieprawość jego spadnie.
 18. Będę wyśławiał Pana według sprawiedliwości jego, a będę śpiewał imieniu Pana najwyższego.

PSALM VIII.

David I. wchwał w wielmożność Boga, która i dziełki na niego nieprzejacielne, i pokazy, że ta znana jest przy stworzeniu wszechświata, i naprawie człowieka przez Chrystusa Pana.

1. Przedniejszemu śpiewakowi na Gityt psalm Dawidowy.
 2. Panie, Panie nasz! jakoż zacne jest imię twoje po wszechświacie! Który wyniosł chwałę twoją nad niebiosami.
 3. Z ust * niemowląt i ssących ugruntowaneś moc twą dla nieprzyjaciół twoich, abyś wyniszczył nieprzyjaciela, i tego, który się mści.
 4. Gdy się przypatruję niebiosom i gwiazdom, któreś wystawił.
 5. Tedy mówię: Cóż jest człowiek, iż nań * pamiętasz? albo Syn człowieczy, iż go nawiedzasz?
 6. Albowiem mało mniejszym uczyniłeś go od Aniołów, chwałą i czcią ukoronowałeś go.
 7. Dajesz mu opanować sprawy rak twoich, * wszystkoś poddał pod nogi jego.
 8. Owce i woły wszystkie, * nadio i zwierzęta polne.
 9. Ptaszwo niebieskie, i ryby morskie, i cokolwiek chodzi po szczytach morskich.
 10. Panie, Panie nasz! jako zacne jest imię twoje po wszechświacie! ziemi!

PSALM IX.

Po zwycięstwie nad Goliatem tymczasem. Bożkim czai obrócić się. II. Nie obróć Boga, żeby się spsuł i na potom przytępił. Upomina. III. Boga proszę, żeby

1. Przedniejszemu śpiewakowi, na Hamulabben pieśń Dawidowa.
 2. Będę wyśławiał Pana ze wszystkiego serca mego; opowiadać będę wszystkie cuda twoje.
 3. Rozweselę się, i rozraduję się w to-

- bie; będę śpiewał imieniu twemu, o Najwyższy!

4. Ze się obrócił nieprzyjaciele moi na wstecz; upadli i poginęli od obliczności twojej.
 5. Boś ty odprawił sąd mój, i sprawę moję; zasiałeś na stolicy, Sędzia * sprawiedliwy.
 6. Rozgromiłeś pogan, zatrąciłeś złościka, imię ich wygładziłeś na wieki wieczne.
 7. O nieprzyjacielu! ażaż wykonane są spustoszenia twoje na wieczność? Poburzyłeś miasta? i owieszom ich samych pamiątka zginęła z niemi.
 8. Ale Pan na wieki trwa; zgotował stolice swoje na sąd.
 9. On będzie sądził okrag ziemi w sprawiedliwości, * i osądzi narody w prawość.
 10. I będzie Pan ucieszką ubogiemu, ucieszką * czasu ucisku.
 11. I będą ufać w tobie, którzy znają imię twoje; albowiem nie opuszczasz tych, Panie! którzy cię szukają.
 12. Śpiewajcież Panu, który mieszka na Syonie; opowiadajcie między narodami sprawy jego.
 13. Bo on szuka krwi, i mają w pamięci, a nie anomina wołania utrapionych.
 14. Zniżył się nademna, Panie! obacz utrapienie moje od tych, którzy mię mają w nienawiści; ty, co mię wykrywasz z bram śmierci.
 15. Abym opowiadał wszystkie chwały twoje w bramach córki Syonskiej, weselać się w zbawieniu twój.
 16. Zauzeni są * poganie w dole, który uczynili; w sieci, którą skrycie zastawili, uwieźla noga ich.
 17. Oznajmił się Pan, gdy uczynił sąd; w sprawie rak swoich się złościk usidlił. Rzecz godna rozmyślenia! Sela.
 18. Niepobożni się obróca do piekła, wszystkie narody, które zapominają Boga.
 19. Bo nie będzie na wieki zapamiętany ubogi; oczekiwanie nędznych nie zginie na wieki.
 20. Powstańże, Panie! niech się nie znacnia śmiertelny człowiek; a niech narody osadzona będą przed tobą.
 21. Panie! pusz na nie strach, aby poznały narody, iż są ludźmi śmiertelnymi. Sela.

wasz, Panie! utwierdźsz serca ich, na-chylasz ku nim ucha twojego.

18. Abyś sąd uczynił * sierocie i chudzie, aby go więzi nie trapił czołowiek śmiertelny na ziemi.

PSALM XI.

I. Przemiar, tym, co się z nadziei jego namięwali. II. Cięższy sąd, za to, że wszystkie wieki, który swoich doświadcza i onych miłuje, * odpowiadający sercu karc.

1. Przedniejszemu śpiewakowi psalm Dawidowy.

W Panu ja ufam. Jakoż tedy mówicie duszy mojej: Ulatuj jako ptak z góry swojej?

2. Bo oto niepobożni naciągają łuk, przykładają strzałę swą na ościwę, aby strzelali w ciemności na uprzejmych sercem.
 3. Ale zamysły ich będą skażone; bo sprawiedliwy cóż uczyni?
 4. Pan jest w kościele * świętym swoim, stolica Pańska jest na niebie; oczy jego i upatrują, powieki jego doświadczej synów ludzkich.
 5. Pan doświadcza sprawiedliwego; ale niepobożnego i młującego nieprawość ma w nienawiści dusza jego.
 6. Wyleje jako deszcz na niepobożnych sidła, ogień i siarkę, a wieher będzie częstką kielicha ich.
 7. Bo sprawiedliwy Pan, sprawiedliwość młkując, na szerzego patrzy oczy jego.

PSALM XII.

I. Prosi Pana, aby pobłogosławił od ucisku i obudy polechców zachych, a pobłogosławił * zniszczenia niepobożnych, a pobłogosławił * zniszczenia prośbę swą o zachowanie wiernych, przetrwać będącym.

1. Przedniejszemu śpiewakowi Semoni, pieśń Dawidowa.

2. Ratuj, Panie! boć już * nie staje miłosierznego, a wyginęli uprzejmi z synów ludzkich.
 3. Każdy mówi kłamstwo z bliżnim swoim: usta pochlebne, i dwójka sercem mówią.
 4. Niechajże Pan wytraci wszystkie wargi pochlebne, i język mówiący rzeczy wyniosłe.
 5. Któryż mówi: Językiem naszym przewiedziemy, wargi nasze za nami są, któż jest panem naszym?
 6. Dla zniszczenia ubogich, i dla wołania nędznych teraz powstań, mówi

PSALM X.

I. Prosi, żeby go Bóg nie odstawił, gdy nieprzyjaciół Boga bliżni, chce jako lew poraż niewiarynych. II. Cięższy sąd, że się Pan podjejmie utrapionych, a okrutników * ukromi.

Panie! przeczasz stoisz z daleka? przeczasz się ukrywasz czasu ucisku?

2. Złościk z hardości przesładuje ubogiego; niechajże będą * uchwytem w chytłych zamysłach, które zamyslał.
 3. Bo się chlubi niepobożnik w podobnościach duszy swojej, a takomy błogosławi sobie a drażni Pana.
 4. Niepobożny dla pychy, * która po sobie pokazuje, nie pyta się o Boga; wszystka myśl jego, że niemasz Boga.
 5. Darzą mu się drogi jego na każdy czas; dalekie są sądy twoje od niego; sapa przeciwko wszystkim nieprzyjaciółom swym.
 6. Mówi w sercu swém: Nie będę wzruszony od narodu do narodu; bo się nie boję złego.
 7. Usta jego pełne są złościenstwa, i chytrości, i zdrady; pod językiem jego uprzykrzenie i nieprawość.
 8. Siedzi, czyhajac we wsiach, w skrytkach zabija niewinnego; oczy jego upatrują ubogiego.
 9. Czyha w skrytym miejscu, jako lew w jamie swojej; dybie jakoby uchwyć ubogiego, utąpiwszy go ciągnie do sieci swojej.
 10. Przypada, przytula się, i rzuca się mocą swoją na wiele ubogich.
 11. Mówi w sercu swém: Zapomniał tego * Bóg; zakrył oblicze swoje, nie ujrzy na wieki.
 12. Powstańże, Panie Boże! podnieś rękę twoję; nie zapominajże ubogich.
 13. Przeczasz niepobożnik drażni Boga, mówiac w sercu swém: Nie będzieś się o tem pytał?
 14. Ale ty widzisz ucisk, i krzywdę upatrujesz, abyś im odprawił ręką twą; na ciebie się spuszcł ubogi, tyś jest pomocnikiem sierocie.
 15. Potrzyj ramię niepobożnego i złościka, dowiaduj się o jego niezdolności, aż go nie stamie.
 16. Pan jest królem * na wieki wieczne; ale narody zginą z ziemi jego.
 17. Żądności * pokornych wystuchi-

wasz, Panie! utwierdźsz serca ich, na-chylasz ku nim ucha twojego.

18. Abyś sąd uczynił * sierocie i chudzie, aby go więzi nie trapił czołowiek śmiertelny na ziemi.

PSALM XI.

I. Przemiar, tym, co się z nadziei jego namięwali. II. Cięższy sąd, za to, że wszystkie wieki, który swoich doświadcza i onych miłuje, * odpowiadający sercu karc.

1. Przedniejszemu śpiewakowi psalm Dawidowy.

W Panu ja ufam. Jakoż tedy mówicie duszy mojej: Ulatuj jako ptak z góry swojej?

2. Bo oto niepobożni naciągają łuk, przykładają strzałę swą na ościwę, aby strzelali w ciemności na uprzejmych sercem.
 3. Ale zamysły ich będą skażone; bo sprawiedliwy cóż uczyni?
 4. Pan jest w kościele * świętym swoim, stolica Pańska jest na niebie; oczy jego i upatrują, powieki jego doświadczej synów ludzkich.
 5. Pan doświadcza sprawiedliwego; ale niepobożnego i młującego nieprawość ma w nienawiści dusza jego.
 6. Wyleje jako deszcz na niepobożnych sidła, ogień i siarkę, a wieher będzie częstką kielicha ich.
 7. Bo sprawiedliwy Pan, sprawiedliwość młkując, na szerzego patrzy oczy jego.

PSALM XII.

I. Prosi Pana, aby pobłogosławił od ucisku i obudy polechców zachych, a pobłogosławił * zniszczenia niepobożnych, a pobłogosławił * zniszczenia prośbę swą o zachowanie wiernych, przetrwać będącym.

1. Przedniejszemu śpiewakowi Semoni, pieśń Dawidowa.

2. Ratuj, Panie! boć już * nie staje miłosierznego, a wyginęli uprzejmi z synów ludzkich.
 3. Każdy mówi kłamstwo z bliżnim swoim: usta pochlebne, i dwójka sercem mówią.
 4. Niechajże Pan wytraci wszystkie wargi pochlebne, i język mówiący rzeczy wyniosłe.
 5. Któryż mówi: Językiem naszym przewiedziemy, wargi nasze za nami są, któż jest panem naszym?
 6. Dla zniszczenia ubogich, i dla wołania nędznych teraz powstań, mówi

Pan; postawię w bezpieczeństwie tego, na którego siła stawiają.

7. Słowa Pańskie są słowa * czyste, jako srebro wykławione w piecu glinianym, siedm króć przetawane.

8. Ty, Panie! zachowaj ich; strzeż ich od rodzaju tego aż na wieki.

9. Ze wszystkich stron niepobożni krązą, gdy wywyższeni bywają najpodlejsi między synami ludzkimi.

PSALM XIII.

I. Uskazał się, że Pan nico, sw. w utrapieniu jego odwieca. II. Prosi o wybawienie, by się nie zniechęcił jego nie chętni, Pana za to chwali oblicze.

1. Przedniejszemu śpiewakowi pieśń Dawidowa.

2. Dokądże Panie? Zapomniałeś mię na wieki? dokądże ukrywać będziesz oblicza twego przedemną?

3. Dokądże się będę radował w duszy swojej, a trapił w sercu mojem przez cały dzień? Dokądże się będzie wywyższał nieprzyjaciel mój nademną?

4. Wejrzyjże, wysłuchaj mię, Panie, Boże mój! oświeć oczy me, bym smac nie zasnął w śmieci;

5. By smac nie rzekł nieprzyjaciel mój: Przemogłem go; ażeby się nie przyjaciele moi nie radowali, gdybym się zachwiał.

6. Ale ja w miłosierdziu twojem ufam: rozraduje się serce moje w zbawieniu twojem; będę śpiewał Panu, że mi dał wiele dobrego.

PSALM XIV.

I. Szaleństwo i złość synom ludzkim przypisany. Pożem dowiedzeniem tego potwierdza. II. Złym strach i ponadaniem, a dobrym wywyższenie oblicze.

1. Przedniejszemu śpiewakowi psalm Dawidowy.

2. Głupi rzekł * w sercu swoim: Niemasz Boga. Popsowali się, obzydliwymi: się stali w zabawach swoich: niemasz, koby czynił dobrze.

3. Pan z niebios spojrzak na synów ludzkich, aby obaczył, bydlili * kto rozumny i szukający Boga.

4. Alec wartysey odstąpiłi, jednako się nieużytecznymi stali; niemasz, koby czynił dobrze, niemasz i jednego.

5. Ażak nie wiedzą wszyscy czyniciele nieprawości, że pozerają lud mój, jako więc chleb jedzą? ale Pana nie wzywają.

6. Tam się bardzo ulećna, gdyż Bóg jest przy narodzie sprawiedliwego.

7. Habcie rade ubożego; ale Pan jest nadzieją jego.

8. Któż da z Syonu wybawienie Izraelowi? Gdy zaś wyprowadzi Pan z ziemia lud swój; rozraduje się Jakkb, a Izrael się rozweseli.

PSALM XV.

Prawdnych członków pielgrzymującego i tryumfującego kościoła Bożego cnoty i własności opisawszy, trwał jest im wieczna obecność.

1. Pieśń Dawidowa.

Panie! któż będzie przeżywał w przybytku twoin? Któż będzie mieszkał na świętej górze twojej?

2. Ten, który * chodzi w niewinności, i czyni sprawiedliwość, a mówi prawdę w sercu swoim;

3. Który nie obmawia * językiem swoim, nie zlega nie czyni bliźniemu swemu, ani zalkywość kładzie na bliźniego swego;

4. Przed którego oczyma wzgardzony jest niebożnik, ale tych, którzy się boją Pana, ma w uczciwości; który, choć przysięże z szkoda swoją, nie odmieni;

5. Który pieniądze swych * nie daje na lichwę, i darów przeciwko niewinnym nie przyjmuje. Kto * to czyni, nie zachwieje się na wieki.

* 2. Moj. 32.25. 3. Moj. 22.30. 5. Moj. 23.19. 1. an. 13.17.

PSALM XVI.

I. Prosi Dawid, aby go Bóg zachował, gdyż on w nim ufal. II. Dawid, który przeżył, chwali się, że wywyższenie swoim, i o otrzymaniu żywota, witać.

1. Złota pieśń Dawidowa.

2. Strzeż mię, o Boże! bo w tobie ufam. Rzecz, duszo moja! Panu. Tyś Pan mój, a dobroć moja nic ci nie pomoże,

3. Ale świętym, którzy są na ziemi, i racynym, w których wszystko kochanie moje.

4. Rozumnoją się boleści tych, którzy się za cudzym bogiem kwapią; nie ukuszę ze krwi mokrych oblar ich, ani wezmę imion ich w usta moje.

5. Pan jest cząstką * dziedzictwa mego, i kielicha mego, ty zatrzymujesz los mój.

6. Sznuiry mi przypady na miejscach wysokich, a dziedzictwo wdzięczne przyszło na mię.

7. Będę błogosławił Pana, który mi

dał radę, gdyż i w nocy ćwiczą mię nerki pragnącemu kupa, i łwicieli siedzącemu w jamie.

8. Stawiałem Pana zawsze * przed oczyma swemi; a iż on jest po prawicy mojej, nie będę wzruszony.

9. Przetoż uweseliło się serce moje, a rozradowała się chwaka moja; dotego ciała moje mieszkać będzie bezpiecznie.

10. Bo nie * zostawisz duszy mojej w grobie, ani dopuścisz świętemu twemu ogadać skazania.

11. Oznajmisz mi drogę żywota; obłotosć wesela jest przed obliczem twojem, rozkoszy po prawicy twojej aż na wieki.

PSALM XVIII.

I. Wyśławia Boga, że nieprzyjaciół jego poraził i królestwo mu spokojne przywrócił. II. Opisanie pomocy, z niebożnymi i z wywyższaniem. III. Niewinność swa, która do dobrego lasak i osobną łasak cnoty, z tym zaśie każną przegrada.

1. Przedniejszemu śpiewakowi pieśń Dawida, sługi Pańskiego, który mówił do Pana słowa tej pieśni onego dnia, gdy go Pan wyrwał z rak wszystkich nieprzyjaciół jego, i z reki * Saulowej; i rzekł:

2. Rozmknij się ciebie, Panie, mocy moja!

3. Pan opoka moja, twierdza moja, i wyawicielem moim; Bóg mój skała moja, w nim będę * ufak; tarcza moja, i róg zbawienia mego, ucieczka moja.

4. Wzywałem Pana chwalebneho, a od nieprzyjaciół moich byłem wyhawiany.

5. Ogarnęły mię były * boleści śmierci, a potoki niepobożnych zatrwożyły mię.

6. Boleści grobu ogarnęły mię były, zachwyliły mię siła śmierci.

7. W utrapieniu mojem wzywałem Pana, i wołałem do Boga mego; wysuchał z kościoła * swego głos mój, a wołanie moje przed oblicznością Jego przyszło do uszów Jego.

8. Tedy się ziemia wzruszyła i * zatrząsa, a fundamenty gór zatrząsnęły się, i wzruszyły się od gniewu Jego.

9. Występował dym z nozdry Jego, wagie się rozpalły od niego.

10. Nakłonił niebios, i zstąpił, a ciemność była pod nogami Jego.

11. A wsiadłszy na Cherubim, latał; latał na skrzydłach * wiatrowych.

12. Uczynił sobie * ciemności ukry-

- przycięc twoich, prawica twoja dosięgnie wszystkich, co się w nienawiści mają.
10. Uczynisz ich jak pięć ognistych cza-
su gniewu twego; Pan w popędliwości
swojej wybrał ich, a ogień ich pożre.
11. Plemię ich z ziemi wygnubisz, a
nasienie ich z synów ludzkich.
12. Albowiem czyhali na twoje zło;
13. Przelot wystawisz ich za cel; cie-
ciwę twą wyciągniesz przeciwko twa-
rzy ich.
14. Podnieście się, Panie! w mocy
twojej, tedy będący śpiewać i wysta-
wić możność twoją.
- PSALM XXII.**
- Ś. Wstawia nam procek w osobie świętego Syna Bożego, w metach krzyżowych. Ojcu się modłego . opiniąc jego ubole, uszczepił nieprzyjacielką, utrapioną i wieszanie jego wystawian, którego do brzo-
wsześci narody zastawiają, Boga do pasnę obwac-
szu nabły.
1. Przedniejszemu śpiewakowi na
czas poranny psalm Dawidowy.
  2. Bóże mój! Bóże mój! * czemuś
mnie opuścić? oddaliłeś się od wybawie-
nia mego, ot solę ryku mego.
* Mat. 27.46. Mark. 15.34.
  3. Bóże mój! wołam we dniu, a nie
orywasz mi się; i w nocy, a nie mogę
się uspokoić.
  4. Alś ty Święty, mieszczącej w chwa-
lach Izraelskich.
  5. W tobie nadzieję mieli ojcowie
nasi; nadzieję mieli, a wybawieś ich.
  6. Do ciebie wołali, a wybawieni są;
w tobie nadzieję * mieli, a nie byli po-
hańbieni. * Ps. 22.3. Ps. 33.2. Izaj. 40.29. Rytm. 2.33.
  7. Aleś ja robak, a nie człowiek;
posmiewisko ludzkie, i wzgarda pospół-
stwa.
  8. Wszyscy, którzy mię widza, szy-
dzą * ze mnie; wykrzywają głębę, chwie-
ją głowę, mówiąc:
* Mat. 27.39.
  9. Spuść się na * Pana, niechże go
wyrwie; niech go wybawi, ponieważ się
w nim kocha.
  10. Alś ty jest, któryś mię wywiódł
z * żywota, czyniac mi dobrą nadzieję
jeszcze u pierś matki mojej.
* Ps. 21.6.
  11. Na tobie spolegam od narodzenia
swego; z żywota matki mojej tyś Bo-
gum moim.
  12. Nie oddalaj się odemnie; albo-
wiem utrapienie bliskie jest, a niemasz,
ktoby ratował

- iący w proeb, i którzy duszy swęj żywo
zachować nie mogą.
31. Nasienie ich skrzyż mu będzie, a
będzie przywłaszczane Panu w każdym
wieku.
32. Zbież się, a będą opowiadali spra-
wiedliwość jego narodom, którzy z nich
wynijżie, iż ją on wykonał.
- PSALM XXIII.**
- I. W podobieństwie dobrego pastora, a jedo-
neś i do pójź, a do pójź. Dawid wyważył.
11. Ps. 119.1. Jer. 23.4. Ezech. 34.12. 1 Piot. 2.25.
1. Psalm Dawidowy.
- Psalm jest pastercem * moim, na niezem
mi nie zejdzie.
2. Na paszach zielonych postawił mię;
a do wód cichych prowadzi mię.
3. Duszę moję posila; prowadzi mię
ścieżkami sprawiedliwości dla imienia
swego.
4. Choćbym też chodził w dolinie
cienia śmierci, nie będę się bał * zlego,
albowiem ty * je za mną; laszka twoja,
i kij twój, te mię ciesza.
- * Ps. 36. Ps. 138.6. 1 Rytm. 8.31.
5. Stół obliczem mojem gotujsz;
pomazasz olejkami głowę moję, kubek
mój jest oplewany.
6. Nadto dobrodziejstwo i miłosier-
dzie twe pójdą za mną, po wszystkie dni
żywota mego; a będę mieszkał w domu
Panskim na drugie czasy.

- PSALM XXV.**
- I. Prosi Pana, żeby mu drogę sprawę pokazał, gze-
chy miłości, i inne wszystkie odpuszc, w przynio-
rzył, ubogestawil, i w każdej potrzebie nie odste-
wał. II. Wybawienia ze wszelakich usisk ludowi Bo-
żemu żyć.
1. Psalm Dawidowy.
- Do ciebie, Panie! duszę moję podnoszę.
2. Bóże mój! w tobie * ufam; niech
nie będę zawstydzony, niech się nie we-
selą nieprzyjaciele moi ze mnie.
3. A tak wszyscy, którzy oczekują
ciebie, nie będą zawstyżeni; zawsty-
dzeni będą bez przyczyny nieprawość
czyniący.
4. Panie! daj mi * poznać drogi twe,
ścieżek twoich naucz mię. * Ps. 27.11. Ps. 26.11.
5. Daj, alym chodzą w prawdzie
twojej, i naucz mię; bos ty jest Bóg zba-
wienia mego; ciebie oczekuję dnia ka-
dego.
6. Wspomnij na liłość twoję, Panie!
i na miłosierdzia twoję, które są * od
wieku. * Ps. 103.17. Ps. 106.1. Ps. 107.1. Ps. 136.1. 1 Jer. 33.11.
7. Grzechów miłodości mojej, i prze-
stępstw moich nie racz pamiętać: we-
dług miłosierdzia twego wspomnij na
mię, dla dobroci twojej, Panie!
8. Dobry i prawy jest Pan; przetoż
drogi naucza grzeszników.
9. Poprowadź cichych w sadzie, a na-
uczy pokornych drogi swojej.
10. W wszystkie ścieżki Pańskie są mi-
łosierdzia i prawda tym, którzy strzegą
przymierza jego, i świadectwa jego.
11. Panie! dla imienia twego odpaść
nieprawości moję; bo wielka jest.
12. Jeszże człowiek, co się boi Pana?
Nauczy go drogi, ktoby miał obrać.
13. Dusza jego w dobrem przemie-
dzikwał będzie, a nasienie jego odzie-
dżczy ziemie.
14. Tajemnica Pańska objawiona jest

- PSALM XXIV.**
- I. Jako cały świat Pańską własnością jest, tak osobli-
wie ci mladz do królestwa jego, który go w niewinności
zawołali. II. Monachowe wspomnienie, żeby kole-
bano. Ps. 103.1. Jer. 23.4. Ezech. 34.12. 1 Piot. 2.25.
1. Psalm Dawidowy.
- Panska jest * ziemia, i napehnienie jej,
okrag ziemi, i którzy mieszkają na nim.
* 2 Moj. 19.5. 5 Moj. 10.14. 1 Job. 41.2. Ps. 40.12. 1 Kor. 10.26.
2. Bo on na morzu ugruntował * ją,
a na rzekach utwierdził ją.
- * Job. 28.6. Ps. 104.5. Ps. 106.6.
3. Któż wstąpi * na górę Pańską? a
kto stanie na miejscu świętem jego?
* Ps. 15.2. Izaj. 33.14.
4. Człowiek niewinnych rak i czy-
stego serca, który nie skłania ku mar-
ności duszy swęj, a nie przysięga zdra-
dliwie.
5. Ten weźmie błogosławieństwo od
Pana, i sprawiedliwość od Boga zbawi-
ciela swego.

tym, który się go boją, a przymierze swoje osnajmuje im.

15. Oczy moje ustawicznie patrzą na Pana; albowiem on wywodzi z sieci nogi moje.

16. Wejrzyjcie na mnie, a zmiłujcie się nademną; bom jest nędzny i opuszczony.

17. Utrapienia serca mego rozmnożyły się; z ucisków moich wywiedź mnie.

18. Obacz udzielenie moje, i pracę moją, a odpusć wszystkie grzechy moje.

19. Obacz nieprzyjaciół moich, jako się rozmożyli, a mają mnie * nieustannie w niemawieści.

20. Strzeż duszy mojej, a wywijaj mnie, abym nie był pohabany; bo w tobie nadzieję mam.

21. Niewinność i szczerść niech mię strzeżę; bom na cie oczekiwał.

22. O Boże! wybawże Izraela ze wszystkich ucisków jego.

PSALM XXVI.

I. Ukrzyżowany od złościwych ludzi puszcza sprawę rozsądek i desygnacje Pańskie. II. Żeby nie był policzony między żywni, Boga proszą.

1. Psalmy Dawidowy.

Sądź mnie, Panie! Boć ja w niewinności mojej chodzę, a w Panu ufając, nie zachwieję się.

2. Spróbuj mnie, Panie! i doświadcz mnie; wypław * ogniem nerki moje i serce moje.

3. Albowiem miłosierdzie twoje jest przed oczyma mojemu, a będę chodził w prawdzie twojej.

4. Nie zasiadałem z ludźmi kłamliwymi * a z obłudnikami nie kumadłem się.

5. Niemawidziałem zgromadzenia złośników, a z niepobożnymi nie zasiadałem.

6. Umylem w niewinności ręce moje, a obchodzę w okół okłaz twój, Panie!

7. Abym ci oddawał chwałę głośną, a opowiadał wszystkie cuda twoje.

8. Panie! umiłowalem mieszkanie domu twego, i miejsce przybytku chwały twojej.

9. Nie zagarniajże z grzesznikami duszy mojej, ani z mężami krwawymi żywota mojego.

10. W których rękach jest przewrotność, a prawica ich pełna podatków.

11. Ale ja w niewinności mojej chodzę; odkupże mnie, a zmiłuj się nademną.

12. Noga moja stanęła na równinie; w zgromadzeniach będę błogosławił Pana, i cych, * żeby o mnie było.

I. Pokazuje, że póki go Bóg strzeże, nieprzestanie mu straszyć nie będzie. II. Społeczność świętych widać. III. Pomoc Pana czekającym oblicze.

1. Psalmy Dawidowy.

Pan jest * świadomością moją, i zbawieniem mojem, kogóż się * bać będę? Pan jest moca żywota mego, kogóż się mam lekąć?

2. Gdy się zbiorą przeciwko mnie złośnicy, aby pożarli ciało moje; przeciwnicy moi, i nieprzyjaciele moi sami się pokłenią i upadli.

3. Przetoż choćby wojsko przeciwno mnie * stanęło, nie ulęknę się serce moje; choćby powstała przeciwko mnie wojna, przecież ja w tym ufam.

4. O jednem rzecz proszę Pana, i tę szukać będę; abym mieszkał * w domu Pańskim po wszystkie dni żywota mego, a żebym oglądał wdzięczność Pańską, i dowiadywał się w kościele jego.

5. Bo mię skryje w dzień zły w przybytku swoim; zachowa mię w skrytości namiotu swego, a na skale wywyższy mię.

6. A tak wywyższona będzie głowa moja nad nieprzyjaciół moimi, którzy są około mnie; i będę ofiarował w przybytku jego ofiary wykrzykania, będąc śpiewał i chwałę oddawał Panu.

7. Wystuchaj, Panie! głos mój, kiedy wotam, a zmiłuj się nademną, i wystuchaj mnie.

8. O tobie przemysła serce moje, któryś rzekł: Szukajcie twarzy mojej; przetoż twarzy twojej, Panie! szukać będę.

9. Nie ukrywajże twarzy twojej przedemną, ani odrzucaj w gniewie usługi twego; tyś bywał ratunkiem moim, nie opuszczajże mnie, ani mię odstępuj, Boże zbawienia mego.

10. Choć ojciec * mój, i matka moja opuścili mię, wszakże Pan przyjął mię.

11. Naucz mię, Panie! drogi twojej, a * prowadź mię ścieżką dla tych, którzy mię podstrzegają.

12. Nie podawajże mię na wolę nieprzyjaciół moich; albowiemci powstali przeciwko mnie świadkowie fałszywi, i ten, który technie okrucieństwem.

13. Bym był nie wierzyl, że mam oglądać dobroć Pańską w ziemi żyjących, * żeby o mnie było.

14. Oczekujże * Pana, znucając się, a on utwierdzi serce twoje; przetoż oczekuj Pana.

PSALM XXVIII.

I. Dawid proszą Boga, aby go ratował. II. Ze modlitwa jego stał się wieść. Boga chwali. III. Dalszej opieki jego sobie i ludowi Bożemu widać.

1. Psalmy Dawidowy.

Do ciebie, Panie! wotam, skażo moja! nie miłz na wotanie moje, bym śnać, jeśli mi się nie ozwiész, nie stał się podobnym * zstępującym do grobu.

2. Wystuchajże głos próśb moich, gdy wotam do ciebie, gdy podnoszę ręce moje do świątyni świętej twojej.

3. Nie zagarniaj mię z niebożnymi, i z czynnymi nieprawosć, którzy mówią o pokoju * z bliźnimi swymi a myślał zde w sercach swoich.

4. Oddajże im według spraw ich i według złych uczynków ich; według pracy rąk ich oddaj im, oddaj im zapłatę ich.

5. Albowiem nie rozumiewają spraw Pańskich, ani uczynków rąk jego; przetoż ich popuste, a nie pobudujcie ich.

6. Błogosławiony Pan; albowiem wysłuchał głos próśb moich.

7. Pan jest moca moja * i tarca moja, w nim nadzieję ma serce moje, a jestem potowary; przetoż się rozweselił serce moje, a pieśnią mią chwalić go będę.

8. Pan jest moca swych, i moca zbawienia * pomazańca swego on jest.

9. Zbaw lud twój, Panie! a błogosław dziedzictw twemu, i paś ich, i wywyższaj aż na wieki.

PSALM XXIX.

I. Dawid nasonina nocary święte, aby Pan wielebnił z mocy jego. Kęca okazyje w życiu, i wian, że w obronie swej lud swój zawładzować będzie.

1. Psalmy Dawidowy.

Oddawajcie Panu synowie mocarów, oddawajcie Panu chwałę i moc.

2. Oddawajcie Panu chwałę imienia jego; kłaniajcie się Panu w ozdobie świątobliwości.

3. Głos Pański nad wodami; Bóg chwalebny wzbudza gromy, Pan nad wodami wielkimi.

4. Głos Pański moony, głos Pański świątobliwy.

5. Głos Pański cedry łamie; kruszy Pan cedry Libańskie.

6. I czyni, że stacza jako cielecia; Liban i Syryjon jako młody jednorozec.

7. Głos Pański krzesze płomień ognisty.

8. Na głos Pański z bólem pustynie rodu; z bólem rodzi na głos Pański pustynia Kades.

9. Na głos Pański z bólem rodzą łanie, i odkrywają się lasy; ale w kościele swym opowiada wszystkie chwale swoje.

10. Pan nad * potopem siedział, i będzie siedział Pan, będąc królem na wieki.

11. Pan doda mocy ludowi swojemu; Pan będzie błogosławił ludowi swemu w pokoju.

PSALM XXX.

I. Dalsze Boga, że on przedkładowania Absalomowego wybrał * na królestwo. II. Wypisuje przyczyny do wielbienia Pana upomina. III. Wypisuje przyczyny dla których go Pan był odstąpił, i jako się do Boga nawrócił.

1. Psalmy pieśni przy poświęceniu domu Dawidowego.

2. Panie! wywyższaj cię będę; albowiem wywyższyłeś mię, a nie dałeś po ciechy nieprzyjaciół moim ze mnie.

3. Panie, Boże mój! wotalem do ciebie, a uzdrowiłeś mię.

4. Panie! wywiodłeś z piekła duszę moją; zachowałeś mię przy żywocie, abym nie zstąpił do grobu.

5. Spiewajcież Panu święci jego, a wysłuchajcie pamiętkę świątobliwości jego.

6. Albowiem przedko przemija gniew jego, * ale po wszystkie żywot trwa dobra wola jego; z wieczora bywa płacz, ale z poranku wesela.

7. Rzekłem w szczęściu swoim: Nie będę poruszony na wieki.

8. Albowiem ty, Panie! według woli twojej umocniłeś był głowę moją mocą; ale skoronos ulrzył oblicze swoje, stworzyłem się;

9. I wotalem do ciebie, Panie! a Panum się modlił, mówiąc:

10. Co za pożytek ze krwi mojej, gdybym zstąpił do dołu? Izali cię proch chwalić * będzie? Izali opowie prawdę twoją?

11. Wystuchajże, Panie! a zmiłuj się nademną; Panie! bądź pomocnikiem moim.

12. Tedyś odmienił płacz mój w piosankę; zdjąłeś ze mnie wór mój, a przepasałeś mnie radością.

13. Przetóż tobie śpiewać będzie chwala moja, a milczeć nie będzie. Panie, Boże mój! na wieki wystawiać cię będę.

PSALM XXXI.

I. O próbie z ciężkości wyrwanie Boga prosi, oświadcza, że na nim samym całe spolega. II. Potrzebny mu jest pomoc, aby mógł się uwolnić od nieprzyjacieli. III. Dobrze Boga wychwalać, imych do chwaliłi umosci ku niemu upominac.

1. Przedniejszemu śpiewakowi psalm Dawidowy.

2. W tobie, Panie! nadzieję mam, niech nie będę przestawiony na wieki; w sprawiedliwości twojej wybaw mnie.

3. Nakon ku mnie ucha twego, co rychlię wybaw mnie; bądźże mi mocną skałą, domem obronnym; bądźże mi mocną chwałą.

4. Boś ty jest skałą moją, i obroną moją; przetoż dla imienia twego prowadź mnie, i zaprowadź mnie.

5. Wywiódź mnie z sieci, którą zastawił na mnie; boś ty jest mocą moją.

6. W ręce * twoje poruczam ducha mego; odkupieś mnie, Panie, Boże prawdziwy!

7. Mam w nienawiści tych, którzy przestzegają próżnych marności; bo ja w Panu nadzieję pokładam.

8. Będę się radował i weselił w miłosierdziu twojem, żeś wejrzał na utrapienie moje, a poznałeś ucieszenie duszy mojej.

9. Aniś mi zawarł w ręce nieprzyjaciela; aleś postawił na przestreststwie nogi moje.

10. Zmiał się nademną, Panie! bom jest uśmiony; wywiódł * od * żałości twarz swoją; także i dusza moja i żywot mój.

11. Albowiem zwatłazo od boleści zdrowie moje, a lata moje od wzdychania; zemdlała dla utrapienia mego siła moja; a kości moje wyschły.

12. U wszystkich nieprzyjaciół moich jestem w pohabieniu wielkiem, a najwięcej u * sąsiadów moich; stałem się na postęchach znajomyim moim; którzy mnie widzieli na dworze; uciekali przedemną.

13. Wypadek z pamięci jako umarły; stałem się jako nuczynie sztukozne.

żała nademną, ręka twoja, obróciła się w łagodność moją; w suszę letnią. Sela.

5. Przetóż grzech mój oznajmiłem tobie, a nieprawości mojej nie kryłem. Rzekłem: Wyznam * na się przestępstwa moje Panu, a tyś odpuszczył nieprawość grzechu mego. Sela.

6. Oto się tobie będzie modlił każdy święty, czasu, którego możesz być * znaleziony, a choć wzbiorną powodzi wód wielkich, przetoż go nie dosięgną.

7. Tyś jest ucieczka * moja; od uciesnienia zachowasz mnie, i piosnkami radosnego wyprawienia utraczysz mię. Sela.

8. Dam ci rozum, i nauczę cię drogi, i obróciwszy na cię oko moje.

9. Nie bądźcież jako koń, albo jako muł, którzy rozumu nie mają, których głęby usz * i wędzidłem kietknieć musisz, aby się na cię nie porwały.

10. Wiele boleści przypada na złoćnik; * ale ującego w Panu miłosierdzie ogarnie.

11. Weselcie się w Panu, i radujcie się sprawiedliwi, a wykrzykajcie wszyscy, którzyście serca szczerze.

PSALM XXXIII.

I. Uspomina wspaniałość, aby Boga chwalił, dlatego iż w obrębie, przykładem swym i innych utrapionych do chwali Boga pobudza. II. Umość swa w Bogu pokłada, a Jaki i dobruć jego żada.

Weselcie się w Panu sprawiedliwi; bo szczerym przystoi chwalić Pana.

2. Wysławiajcie Pana na harfie, na lutni, na instrumencie o dziesięciu strunach, śpiewajcie mu.

3. Śpiewajcież mu piosnkę nową; dobrze mu i głośno grajcie.

4. Albowiem szczerze jest słowo Pańskie, i wszystkie sprawy jego wierne.

5. Miłujcie sąd i sprawiedliwość; pcha jest * zemnia miłosierdzia Pańskiego.

6. Słowem Pańskim są * niebiosa ucyzione, a Duchem ust jego wszystko wojsko ioh.

7. Który agronadził jako na kupę wody morskie, i złożył do skarbni przestępców. Sela.

8. Niech się boi Pana wszystkie ziemie; niech się go lękają wszyscy obywateli okregu ziemi.

9. Albowiem on * rzekł, i siało się; on rozkazał, a stanęło.

10. Pan rozprasz radę narodów, a wniwecz * obraca zamysły ludzkie.

11. Ale rada * Pańska trwa na wieki, a myśli serca jego od narodu do narodu.

12. Błogosławiony * naród, którego Pan jest Bogiem jego; lud, który sobie obrad za dziedzictwo.

13. Pan patrzy z * nieba, i widzi wszystkich synów ludzkich.

14. Z miejsca mieszkania swego spogląda na wszystkich obywateli ziemi.

15. Który stworzył serce każdego z nich, upatruje wszystkie sprawy ich.

16. Nie byw * król wybawiony przez wielkość wojska, ani mocarz nie ujdzie przez wielką moc swoją.

17. Omylny jest koń ku wybawieniu, a nie wyrywa wielkością mocy swojej.

18. Oto oko Pańskie * nad tymi, którzy się go boją, nad tymi, którzy ufają w miłosierdziu jego.

19. Aby wyrwał od śmierci duszę ich, a pożywił ich w głodzie.

20. Dusza nasza oczekuje Pana; on ratunek nasz i tarcza nasza.

21. W mi zaprawdę rozweseli się serce nasze; bo w imieniu jego świętym ufamy.

22. Niechże będzie miłosierdzie twoje, Panie! nad nami, jakośmy nadzieję w tobie mieli.

PSALM XXXIV.

I. Dawid wybawiony z rąk Abimelechów, Boga dziękuję, przykładem swym i innych utrapionych do chwali Boga pobudza. II. Powinności wiernych ku Bogu opisuje, i czynie je kaze.

1. Psalm Dawidowy, gdy sobie odmienił * postawę przed Abimelechem, od którego będąc wygnany, odszedł.

2. Będę błogosławił Pana na każdy czas; zawdy będzie chwała jego w ustach moich.

3. W Panu się chlubić będzie dusza moja, co uszykawszy pokormi rozwesela się.

4. Wielbijcie Pana ze mną, a wywyższajmy imię jego społecznie.

5. Bom szukał Pana, i wystłchał mnie; a ze wszystkich strachów moich wyrwał mnie.

6. Który mań spoglądają, a zbiegają

się do niego, oblicza ich nie będą za-
wstyżone.
7. Ten chudziła wołają, a Pan wysłu-
chał, * i ze wszystkich ucisków jego wy-
bawił go. * Ps. 69.34.
8. Zatacza obóz Anioł Pański około
tych, którzy się go boją, i wyrwa ich.
9. Skosztujcież, a obaczcie, jako jest
dobry Pan: błogosławiony * człowiek,
który w nim ufa. * Ps. 34.12. Ps. 103.20.
10. Bójcie się Pana święci jego; bo
niemasz niedostatku bojącym się go.
11. Lwięta niedostatek cierpią i głód;
dziko na wszelkiém dobrém.
12. Pójdźcież synowie, słuchajcie mnie;
bojaźni Pańskiej was naucze.
13. Któż jest, * co chce długo żyć, a
mijaje dni, aby widział dobra? * Ps. 34.10.
14. Strzeż języka twego od złego, a
warg swoich, aby nie mówiły zdrady.
15. Otwórc się od złego, a czyni do-
bre; szukał pokój, a ścigał go.
16. Oczy * Pańskie otworzone są na
sprawiedliwych, a uszy jego na wołanie
ich; * Ps. 34.7. Ps. 34.18. Ps. 119.3.12.
17. Ale oblicze Pańskie przeciwko
tym, którzy broją złości, aby wykorze-
nił z ziemi pamiętkę ich.
18. Wokają sprawiedliwi, a Pan ich
wysłucha, i ze wszystkich trudności
ich wybawia ich.
19. Bliski jest Pan tym, którzy są
skruszonego serca, a utrapionych w du-
chu zachowuje.
20. Wiele złego przychodzi na spr-
awiedliwego; ale z tego wszystkiego wy-
rywa go Pan.
21. On strzeże wszystkich kości jego,
tak, iż i jedna z nich nie skruszy się.
22. Zabije złość niepobożnego, a któ-
rzy w nienawiści mają sprawiedliwego,
będą spustoszeni;
23. Ale Pan odkupi duszę sług swo-
ich, a nie będą spustoszeni wszyscy,
którzy w nim ufają.
PSALM XXXV
I. Pana nawołujemy na pomoc, gdyż umarli, a duszy
swey wyławiamy obliczem. II. Pokazujemy złość, i ob-
licze, i obierają się przeciwko niemu, aby go rozstrzy-
szyć obierając siebie przeciwko niemu.
1. Psalm Dawidowy.
Rozpierają się, Panie! z tymi, którzy
się ze mna spierają; a walcz przeciwko
tym, którzy walczą przeciwko mnie.
* Ps. 40.10.

19. Niech się nie weselać za mnie,
którzy mi są nieprzyjaciółmi bez przy-
czyny; którzy mnie mają * nienawisci
niesłusznie, niech nie mrugają okiem.
20. Albowiem nie mówią o pokoju;
ale przeciwko spokojniemu na ziemi zdra-
dliwe słowa zmyślają. * Ps. 115.20.
21. Owszem, rozdzierają na mię gębe
swą, mówią: Ehéj! ehéj! widzieć to
oko nasze.
22. Widzisz to, Panie! nie milczcie
Panie! nie oddalaj się odemnie.
23. Obuźże się, a ocuś dla sątu me-
go, Boże mój i Panie mój! dla sprawy
mojej.
24. Sądź mię według sprawiedliwo-
ści twojej, Panie Boże mój! a niech się
nie wesela nademną.
25. Niech nie mówią w sercu swo-
jem: Ehéj, duszo nasza! niech nie mó-
wią: Pozwalimy go.
26. Niechajże będą pohambieni, i za-
wstyżeni wszyscy weselący się ze złego
mego; niech będą obliczeni w hańbę, i
w stomotę, którzy się chlubią przeciwko
mnie.
27. Ale ci, którzy się kochają w spr-
awiedliwości mojej, niech śpiewają i
radują się, a niech mówią ustawicznie:
Niech będąż uwielbieni Pan, który ży-
czy pokóju słudze swemu.
28. A język mój będzie opowiadał
sprawiedliwość twoją, i na każdy dzień
chwałę twoją.
PSALM XXXVI
I. Złotokopiec nienawidzi, bochcino ich mowy i spr-
awy opisyje. II. Dobroci Boża się cieszą, sąż jego
nad wszystkimi, a miłostacie nad wiernymi upatruje,
prosi, aby Bóg złyx na niego nie przepuszczał.
1. Przedniejszemu śpiewakowi pieśń
Dawida, sługi Pańskiego.
2. Przewrotność niepobożnościwiad-
czy w sercu mojem: Niemasz bojaźni
Bożej przed oczyma jego.
3. Bo sobie pobळा w oczach swoich,
aby wykonał nieprawość swoję aż do
obmierzania.
4. Słowa ust jego są nieprawość i
zdrada; nie chciał rozumieć, aby dobrze
czynił.
5. Nieprawość rozmyśla na łożu swo-
jem, stoi na drodze nie dobrej, a złego
się nie wstydzi.
6. Panie! miłosterdzie twoje niebios
sięga, * prawda twoja aż pod obłoki.
* Ps. 57.11. Ps. 108.5.
7. Sprawiedliwość twoją, jako góry
najwyższe; sądy twoje, jako przepaść
wielka; ludzie i zwierzęta zachowuję,
Panie!
8. Jakoż drogę jest miłosterdzie two-
je, Boże! przetoż synowie ludzcy w cie-
niu skrzydeł twoich ufają.
9. Będą upojeni hojnością domu twe-
go, a strumieniem rozkoszy twoich na-
poisz ich.
10. Albowiem u ciebie jest źródło
żywość, a w światłości twojej oglądamy
światłość.
11. Rozciągnij miłosterdzie twoje nad
tym, który cię zna, i sprawiedliwość
twoję nad uprzejmymi sercem.
12. Niech nie następuje na mię moga-
pysznych, a ręka niepobożnych niech
mię nie uwodzi.
13. Tam, gdzie upadli, którzy czynili
nieprawość, porażeni są, i nie mogli po-
wstać.
PSALM XXXVII
I. Upomina dobrych, żeby się szcześnie złyx nie-
gorzyl, ale czynić dobrze, w Panu się kochali, i na-
nim spolegali. II. Złyx ludzi upadać przez rozmaite-
dziejstwa, a sprawiedliwi będą podawieni-
stwo Pańskie obliczem. III. Pokazujemy, że Bóg w do-
brych ludziach kocha, a złotokopiec jawnie kocha.
1. Pieśń Dawidowa.
Nie obruszaj się * dla złośników, ani
zajrzyj czyniącym nieprawość.
* Ps. 37.17. Ps. 44.
2. Bo jako trawa przedko podcięci będą,
a jako liście zielone opadną.
3. Ufaj w Panu, a czyni dobrze;
mieszkać je na ziemi, a żyw się spr-
awiedliwie.
4. Kochaj się w Panu, a dać prośby
serca twego,
5. Spuść na Pana * drogę twoję, a
ufaj w nim, a on wszystko uczyni.
* Ps. 55.23. Mat. 6.33. Łuk. 12.29.
6. I wywiedzie jako światłość spr-
awiedliwość twoję, * a sąd twój jako po-
łudnie.
* Ps. 119.58.6.
7. Poddaj się Panu, a oczekuj go;
nie obruszaj się na tego, któremu się
szczęści w sprawach jego, na człowieka,
który dokazuje, cokolwiek zamysli.
8. Przeszani gniewu, a zaniechaj po-
pędliwości; nie zapalaj się gniewem,
abyś miał źle czynić.
9. Albowiem złośnicy będą wykorze-
nieni; lecz którzy oczekują Pana, ci
oddziedziczą ziemię.
10. Po małej chwili alic niemasz ule-

- zbożnika; spojrzysz na miejsce jego, alic' go już nie masz.
11. Lecz pokorni * odziedziczą ziemię, i rozkoczną się w wielkości pokoiu.
12. Żle myśli niepobożny przeciwko sprawiedliwemu, i gżrzya nan zębami swymi.
13. Ale się Pan śmieje z niego; bo widzi, że przychodzi dzień jego.
14. Miecza dobyli niebożni, a nacięgnęli łuk swój, aby poraził ubożnego, i niedostatecznego, ażeby pomordowali tych, którzy chodzą prostą drogą;
15. Aleć miecz ich przemieniło serce ich, a łuki ich będą pokamane.
16. Lepsza jest trochę sprawiedliwego, niż wielkie bogactwa wielu niepobożnych;
17. Albowiem ramiona niebożników będą pokruszone; ale sprawiedliwych Pan podpierze.
18. Zna Pan dni doskonałych; przetoż dziedzictwo ich na wieki zostanie.
19. Nie będą zawstydzeni we zły czas, a we dni głodu będą nasyceni;
20. Ale niebożni pogina, a nieprzyjaciele Panscy, jako tłuściość barania z dymem niszeją, tak oni zniszczą.
21. Niebożnik pożycza, a nie ma czym oddać; ale sprawiedliwy pokazuje łaskę, i rodzi.
22. Albowiem błogosławieni od Pana odziedziczą ziemię; ale przekłeci od niego będą wykorzeni.
23. Od Pana bywają sprawowane drogi człowieka dobrego, a droga jego, podobna mu się.
24. Gdy padnie, nie słuca się; albowiem Pan trzyma go za rękę jego.
25. Byłem młodym, i zastarzałem się, a nie widziałem sprawiedliwego opuszczonego, ani nasienia jego żebrzącego chleba.
26. Na każdy dzień pokazuje miłosierdzie i pożyca, a przecież nasienie jego jest w błogosławieństwie.
27. Odstap od złego, a czyni dobrze, a będziesz mieszkał na wieki.
28. Albowiem Pan miłuje sąd, a nie opuszcza świętych * swoich, na wieki w strażny jego będą; ale nasienie niepobożnych będzie wykorzone.
29. Sprawiedliwi odziedziczą ziemię, i będą w niej mieszkałi na wieki.
30. Usta sprawiedliwego mówią mądrosć, a język * jego sąd opowiada.
31. Zakon Boga jego jest w sercu jego; przetoż nie zachwiewa się nogi jego;
32. Wypatrkuje niepobożny sprawiedliwego, i szuka jakoby go zabić;
33. Ale Pan nie zostawi go w rękę jego, i nie potępi go, gdy będzie sądzony.
34. Oczekuj Pana, i strzeż drogi twojej, a on cię wywyższy, a byś odziedziczył ziemię; a oglądasz, gdy niepobożni wytraceni będą.
35. Widziałem niebożnika nader wyniosłego, a rozłożonego jako drzewo zielone samoroste;
36. Ale przeminał, a oto go nie było; szukałem go, ale go znalazłem nie mógł.
37. Spójrzyj na niewinnego, a przypatrz się szczeremu, że ostatnie rzeczy takiego człowieka są spokojne.
38. Lecz przestępcy pospoko pogina, a niebożnicy na ostatek wykorzeni będą.
39. Wszakże zbawienie sprawiedliwych jest od Pana, który jest mocą ich czasu uciśnienia.
40. Wspomaga ich Pan, i wyrywa ich; wyrywa ich od niepobożnych, i zachowuje ich; bo w nim nadzieję mają.

PSALM XXXVIII.

I. W ustąpieniu duszy i ciała. Boga. Przekł. o uciśnieniu sił nawiązanie przyjaźni odosobnieniu, nieprzyjaźni chryste państwa. II. Ufa, że go Bóg, któremu on grzech swój wybacza, wysłucha i poratuje.

I. Psalm Dawidowy ku przypominaniu.

2. Panie! w popędliwości twojej nie nacierał na mnie, a w gniewie twym nie karał mnie.
3. Albowiem strażły twoje utknęły we mnie, a ręka twoja dolega mnie.
4. Nie masz nic całego z ciała mojem dla rozgniewania twego; nie masz odopieczynku kosciom moim dla grzechu mojego.
5. Bo nieprawości moje przycisnęły głowę moją; jako brzemię ciężkie obciążęły mnie.
6. Zjąrzyły się, i pogniły rany moje, dla głupstwa mojego.
7. Skurczyłem się, * i skrzywiłem się bardzo, na każdy dzień w żałobie chodzę.
8. Albowiem wnetżności moje pełne są brzydkości, a nie masz nic całego w ciele mojem.
9. Zemdlałem, i szartym jest bardzo, i ryzę dla tworgi serca mego.

rozarzył się ogień, aże tak rzekł językiem swoim:

PSALM XL.

I. Przekł. Boga chwali z łaski i obrony ku sobie i ku wszystkim wiernym, z osobliwych dobrodziejstw swego Pana. II. Wypatrkuje niepobożny sprawiedliwego, i szuka jakoby go zabić. III. Ufa, że go Bóg, któremu on grzech swój wybacza, wysłucha i poratuje.

I. Przedniejszemu śpiewakowi psalmu Dawidowy.

2. Z żądocią oczekiwałem Pana; a skłonik się ku mnie, i wysłuchał wołanie moje;
3. I wyciągnął miecz z dołu szumiącego i z błota lgnącego, a postawił na skale nogi moje, i otwierzył kroki moje;
4. A włożył w usta moje pieśń nową, chwale należącą Bogu naszemu, co gdy wiele ich ogląda, ulękła się, a będą mieć nadzieję w Panu.
5. Błogosławiony człowiek, który pokłada w Panu nadzieję swoją, a nie ogląda się na hardych, ani na tych, którzy się unoszą za kłamstwem.
6. Wieleś uczynił, Panie, Boże mój! cudów twoich, a myśli twoich o nas nikt

PSALM XXXIX.

I. Przekł. umiłowany skromnie znieść to, co by go spotkał, jednak uciśniony będąc, szemrał. II. Przekł. aby na Pan marność i krzesłość zwraca ludzkiego pokoral. Wybaczył. Ufa, że go Bóg, któremu on grzech swój wybacza, wysłucha i poratuje.

1. Przedniejszemu śpiewakowi Jedynowemu psalmu Dawidowy.
2. Rzekłem: Będę strzegł dróg moich, abym nie zgreszył językiem swym; włożę munsztak w usta moje, póki niepobożny będzie przedemną.
3. Zaniemiałem milcząco; zamilknałem i w dobrej sprawie; ale boleść moja bardziej się wzmagala.
4. Rozpalilo się serce moje we wnetżnościach moich; wrozmyślaniu mojem

porządnie wyliczyć nie może przed tobą; chciedliwym je wypowiedzieć i wymówić, daleko ich więcej, niżby wypowiedziane być mogły.

7. Ofiary i obiaty * nie chciałeś, aleś mi przetrzął uszy; całopalenia: † i ofiary za ** grzech nie żądałeś.
* Żyd. 10.5. + 3 Moj. 4.1. * 2 Moj. 4.1. napisano o mnie;

9. Abym czynił wolę twoje, Boże mój! pragnę, albowiem zakon twój jest w posrodku wnętrzości moich.

10. Opowiadałem * sprawiedliwość twoję w zgromadzeniu wielkimi; oto warg moich nie zawściągnąłem, ty wiesz, Panie!
* Ps. 35. 15.

11. Sprawiedliwości twojej nie ukryjęm w posród serca mego, prawdę twoję i zbawienie twoje opowiadałem; nie tałem miśterdza twego i prawdy twojej w zgromadzeniu wielkimi.

12. Przetóż ty, Panie! nie zawściągać! odemnie litości twoich; miśterdza twoje i prawda twoja niech mię zawdy strzeżę.

13. Albowiem ogarnęły mię nieszcześcia, którym niemasz liczby; dosięgnęły mię nieprawości moje, tak, że przejrzcć nie mogę; rozumniożyły się nad wloty głowy mojej, a serce moje opuściło mię.

14. Kaczeze mię, Panie! wyrwać; o Panie! * na ratunek mój pospiesz.
* Ps. 22. 20.

15. Niech będą * pobahłbieni, (a niech się zawstydzą wszyscy) którzy szukają duszy mojej, aby ją zatrącili; niechajże się na wstecz cofną, a niech się zawstydzą, którzy mi życzą złego.
* Ps. 35. 4.6. Ps. 70. 3.

16. Niech będą spustoszeni za to, że mię shanblić usiłują, mówiac mi: Ehéj! ehéj!

17. Ale niech się rozradują i rozwesela w tobie wszyscy, którzy cię szukają, i miłują zbawienie twoje; niech mówią zawdy: * Niechaj będzie Pan uwielbiony.
* Ps. 35. 27.

18. Jancji wprawdzie * ubogi i nędzyny; aleć Pan myśli o mnie. Tyś jest pomocnikiem moim i wybawicielem moim; Boże mój! nie ośmiezkuję.
* Ps. 22. 7.

PSALM XLI.
I. Nawcaze, że się Bóg bahałb w ludziach miśtosiernych, i onych w złej chwili wnieśli. II. Uspokoż się na krzywe, i niebezpieczność przeciwników. III. O przywrócenie do zdrowia pości.
1. Przedniejszemu śpiewakowi pieśń Dawidowa.
* Ps. 8. 8. 9.

PSALM XLII.
I. Przypiera Boże, i kasę jego dawna przypomina. II. Ang. wtorek na swój lud na on czas przypominać. III. Kiedyż Bóg na ten czas przypomina, i nadsiężę, i takową twarz przywrócić, i na ich się nadza zemłować.
1. Przedniejszemu śpiewakowi z synów Korrego psalm naucząjący.
2. Boże! uszami naszymi słyszeliśmy; ojowcie nasi powiadali nam o sprawach, któreś czynił za dni ich, za dni starodawnych.

3. Tyś ręką swą wypędził pogan, a onycheś * wszczepił; wytracileś narody, a onycheś rozkrzewił.
* 2 Moj. 15. 17. Ps. 80. 9.

4. Bo nie przez miecz swój posiadli ziemię, i ramię ich nie wyhawilo ich, ale prawica twoja i ramię twoje, a światłość oblicza twojego, przeto, żeś ich upodobal sobie.

5. Tyś sam król mój, o Boże! sprawze wielkie wybawienie Jakóbowi.

6. Przez cię nieprzyjaciół naszych porażaliliśmy; w imieniu twojem dopłaliliśmy powstających przeciwko nam.

7. Bom w łuku moim nie ufał, ani miecz mój obronił mię;

8. Ales nas ty wybawiał od nieprzyjaciół naszych, a nienawidzących nas zawstydzałeś.

9. Przetóż chlubiemy się w tobie, Boże! na każdy dzień, a imię twoje na wieki wysławiamy, Sela.

10. Ale teraz odrzuciłeś i zawstydziłeś nas, a nie wychodzisz z wojskami naszymi.

11. Sprawikles; żeśmy tył podali nieprzyjacielowi, a ci, którzy nas mają w niewiści, rozchwyliłi między się dobra nasze.

12. Podales nas jako owce na żer, a między pogan rozproszyłes nas.

13. Sprzedales lud twój za nic, a nie podniosłeś ceny ich.

14. Podales nas na wzdargę * sasiedom naszym, na szyderstwo i na posmiech tym, który są okolo nas.
* Ps. 39. 4. Ps. 80. 7. Jer. 24. 9.

15. Wystawiles nas na przypowieś

dnie i w nocy, gdy mi mówią co dzień: Kiedyż jest Bóg twój?

5. Na to wspominając wylewam sam w sobie duszę moją, zem bywał w poczcie innych, i chadzałem z nimi do domu Bożego, z wesółym głosem, i z chwałką, w mnóstwie weselących się.

6. Przetoz się smucisz, * duszo moja! a przez soba trwożysz we mnie? Czekał na Boga; albowiem go jeszcze będą wysławiał za wielkie wybawienie twarzy jego.
* Ps. 53. 3.

7. Boże mój! dusza moja tęskni sobie we mnie; przetoż na cię wspominam w ziemi Jordanській i Hermonській, na górze Mizar.

8. Przetop się przepaści przyzywa, na szum upustów twoich: wszystkie powodzi twoje i nawakości twoje na mię się zwały.

9. Wszakże we dnie udzieli mi Pan miśterdza swego, a w nocy piosuka jego będzie ze mna, i modlitwa do Boga żywota mego.

10. Rzekę Bogu, skale mojej: Yrretozes mię, zapomniat? I czemu * smutho chodzę dla uciśnienia od nieprzyjaciela?
* Ps. 35. 7. Ps. 43. 2.

11. Jest jako rana w kościach moich, gdy mi urągają nieprzyjaciela moi, mówiac do mnie na każdy dzień: Kiedyż jest Bóg twój?

12. Przetoz się smucisz, duszo moja? a przez soba trwożysz we mnie? Czekaj na Boga; albowiem go jeszcze będą wysławiał, gdyż on jest wielkimi zbawieniem twarzy mojej, i Bogiem moim.

PSALM XLIII.
I. Żada z rak zbawienia wybawienia i do paczna śmieciach przywrócenia. II. Bogu chwala ślubuję, a wiatr nad ciałem tryumfuje.

Sądź mię, o Boże! a ujmij się o sprawę moję; od narodu niemilosiernego, i od człowieka zdradliwego i niezbożnego wzywaj mię:

2. Bos ty jest Bóg siły mojej. Przetozes mię odrzucił? a przez smutno chodzę dla * uciśnienia od nieprzyjaciela?
* Ps. 35. 7. Ps. 43. 10.

3. Zeslij światłość twoją, i prawdę twoję; te mię poprowadzą, i wprowadzą mię na świętą górę twoję, i do przybytków twoich,

4. Abym przystąpił do ofiara Bożego, do Boga wesełaj i radości mojej; i do

5. Nakłońcie do * przypowieści ucha mego, a wykożę przy haufie zagadkę moją.
* Ps. 32. 144. 1. 36.
6. Przepieczęć się mam bać we złe dni, aby mię nieprawość tych, którzy mię depczą, nieżała ogarnąć?
7. Którzy ufają bogactwom swoim, a w mnożeniu dostatków swoich chlubią się.
8. Gdyż brata swego nikt żadnym sposobem nie odkupi, ani może dać Bogu okupu jego zań.
9. (Albowiem drogi jest okup duszy ich, i nie może się ostać na wieki.)
10. Aby żył na wieki, a nie oglądał grobu.
11. Bo widzimy, iż i mądry umiera, głupi i szalony zarówno gina, a zostawiają obcym bogactwa swoje.
12. Myśla, że domy ich są wieczne, a przybytki ich trwają od narodu do narodu; przetoż je nazywają od imion swych na ziemi.
13. Ale człowiek we czi nie zostaje, podobnym będąc bydłom, które gina.
14. Takowa myśl ich głupstwem ich jest, a przecież potomkowie ich pochwalają to uszy swemi. Sela.
15. Jako owce w grobie złożeni będą, śmierć ich strawi; ale sprawiedliwi panować będą nad nimi z poranku, a kształt ich zniszczony będzie w grobie, gdy ustąpią z mieszkania swego.
16. Ale Bóg wykupi duszę moję z grobu, gdy mię przyjmie. Sela.
17. Nie bojże się, gdy się kto z bogaci, a gły się rozmnoży sława domu jego.
18. Bo umierając * nie weźmie nic z sobą, ani za nim zstąpi sława jego.
19. A choć duszy swój za żywota swego pobłaza i chwalało go, gdy sobie dobrze czynił:
20. Przepieczęć musi iść za rodzina ojców swych, a na wieki nie ogląda światłości.
21. Owóz człowiek, który jest we czi a nie rozumiewa tego, podobny jest bydłom, które gina.
- PSALM I.**
Któż Swiata od wszystkich stworzeń, jakich stworzył, i oświadcza się, że on nie umiera, ale się bocha w otchłoni chwali i modliw świętych. II. Groni i kłosa, którzy się chluba wiarą, a jaramo ciągną z nieobopni.
1. Psalm Asafowi podany.
Bóg nad Bogami, Pan mówią i przyzwalał ziemie od wschodu słońca aż do zachodu jego.

nie porwał, a nie będzie, kłoby was wyrywał.
23. Kto mi ofaruje chwałę, uczei mię; a temu, który naprawia drogę swą, ukazę zbawienie Boże.

PSALM LI.

I. Dawid od Natana namowiony, do miłosierdzia się Bożego ucieka, i odpuszczenia grzechu prosi. II. Żąda, aby mu Bóg dobre sumienie przywrócił, a serce jego przez Ducha świętego odnowił. III. O zachowaniu łaci i kęsola Bozego się modli.

1. Przedniejszemu śpiewakowi psalm Dawidowy.

2. Gdy do niego przyszedł Natan prorok, * potem jak był wszedł do Bet-saby.
* 2 Sam. 12. 1.

3. Zmknij się nademna, Boże! wędł miłosierdzia twego; według wielkich litości twoich zgładz nieprawości moje.

4. Omyj mię doskonałe od nieprawości mojej, a od grzechu mego oczyść mię.
5. Albowiem ja znam nieprawość moję, a grzech mój przedemną jest zawidy.
6. Tobie, Boże, fobtem samemu zgrzeszył, i zlem przed oczyma twemi uczynił, abyś był sprawiedliwy * w nowie twojej, i czyszym w sądzie twym.
* Ps. 32. 3. 4.

7. Oto w nieprawości poczęty jestem, a w grzechu poczęła mię matka moja.
8. Oto się kochasz w prawdzie wewnętrznej, a skryła mądrość objawiać się mi.

9. Oczyść mię * isopem, a oczyśszon będę; omyj mię, a nad śnieg wybielony będę.
10. Daj mi słyszeć radość i wesele, a niech się rozradują kości moje, któreś pokruszył.

11. Odwróć oblicze twoje od grzechów moich, a zgładz wszystkie nieprawości moje.
12. Serce czyste stwórz we mnie, o Boże! a ducha prawego odnow we wnętrzościach moich.

13. Nie odrzucaj mię od oblicza twego, a Ducha swego świętego nie odbieraj odemnie.
14. Przywróć mi radość zbawienia twego, a duchem dobrowolnym podaj mię.
15. Tedy będę nauczał przestępców dróg twoich, aby się grzesznicy do ciebie nawrócili.

16. Wyrwij mię z pomsty * za krew. o Boże, Boże zbawienia mego! a język mój będzie wysławiał sprawiedliwość twoję.
* 2 Sam. 11. 5. 17. 1. 2. 2.

17. Nie odwróć oblicza twego od grzechów moich, a zgładz wszystkie nieprawości moje.
18. Serce czyste stwórz we mnie, o Boże! a ducha prawego odnow we wnętrzościach moich.

19. Nie odrzucaj mię od oblicza twego, a Ducha swego świętego nie odbieraj odemnie.
20. Przywróć mi radość zbawienia twego, a duchem dobrowolnym podaj mię.
21. Tedy będę nauczał przestępców dróg twoich, aby się grzesznicy do ciebie nawrócili.

22. Zrozumiećcież to wdzy teraz, którzy zapominae Boga, bym was słuac

nie porwał, a nie będzie, kłoby was wyrywał.
23. Kto mi ofaruje chwałę, uczei mię; a temu, który naprawia drogę swą, ukazę zbawienie Boże.

1. Przedniejszemu śpiewakowi psalm Dawidowy.

2. Gdy do niego przyszedł Natan prorok, * potem jak był wszedł do Bet-saby.
* 2 Sam. 12. 1.

3. Zmknij się nademna, Boże! wędł miłosierdzia twego; według wielkich litości twoich zgładz nieprawości moje.

4. Omyj mię doskonałe od nieprawości mojej, a od grzechu mego oczyść mię.
5. Albowiem ja znam nieprawość moję, a grzech mój przedemną jest zawidy.
6. Tobie, Boże, fobtem samemu zgrzeszył, i zlem przed oczyma twemi uczynił, abyś był sprawiedliwy * w nowie twojej, i czyszym w sądzie twym.
* Ps. 32. 3. 4.

7. Oto w nieprawości poczęty jestem, a w grzechu poczęła mię matka moja.
8. Oto się kochasz w prawdzie wewnętrznej, a skryła mądrość objawiać się mi.
9. Oczyść mię * isopem, a oczyśszon będę; omyj mię, a nad śnieg wybielony będę.
10. Daj mi słyszeć radość i wesele, a niech się rozradują kości moje, któreś pokruszył.
11. Odwróć oblicze twoje od grzechów moich, a zgładz wszystkie nieprawości moje.
12. Serce czyste stwórz we mnie, o Boże! a ducha prawego odnow we wnętrzościach moich.
13. Nie odrzucaj mię od oblicza twego, a Ducha swego świętego nie odbieraj odemnie.
14. Przywróć mi radość zbawienia twego, a duchem dobrowolnym podaj mię.
15. Tedy będę nauczał przestępców dróg twoich, aby się grzesznicy do ciebie nawrócili.

17. Panie! otwórz wargi moje, a usta moje opowiadać będą chwałę twoję.
18. Albowiem nie przagniesz ofiar, choćbym ci je dał, ani całopalenia przyjmiesz.
19. Ofiary Bogu przyjemne duch skruszony; sercem skruszonym i strapieniem nie pogardzisz, o Boże!

20. Dobrze uczyń według upodobania twego Syonowi; pobuduj mury Jeruzalemskie.
21. Tedy przyjmiesz ofiary sprawiedliwości, ofiary ogniste, i całopalenia; tedy cielec ofiarować będą na ołtarzu twoim.

PSALM LIII.
I. Dwiegore pójmaży i błądzący groni i upadkiem mu grozi. II. Wiarę i poiecie wierzących, z akcją nim sądów Bożych, przypomina. III. że sam siebie w troskach obrona i haską Bożą cieszac, wziętność ślubuje.

1. Przedniejszemu śpiewakowi pieśń Dawidowa naucząca.

2. Gdy przyszedł Doeg Edomczyk, i oznajmił Saulowi, mówiąc: * Dawid przyszedł do domu Achimeleehowego.
* 1 Sam. 22. 2.

3. Przepieczęć się chlubiż ze złości, o mocarzu! miłosierdzie Boże trwa każde-go dnia.
4: Złe rzeczy myśli język twój, jako brytwa ostrza czyniac zdradę.
5. Umilowałeś złe, hardziej niż do-bre; kłamstwo raczej mówisz, niż sprawiedliwość. Sela.

6. Umilowałeś wszystkie słowa szkodliwe, i język zdradliwy.
7. Przełoż cie Bóg zniszczy na wieki; porwie cie, i wyrwie cie z przybytku, i wykorzeni cie z ziemi zyjacych. Sela.

8. To widzacz sprawiedliwi będą się bali, i będą się z niego nasmiewali, mówiąc:
9. Otoż człowiek, który nie pokładał w Bogu siły swojej; ale ufając w mnożeniu bogactw swoich, zmacniał się w złości swój.

10. Ależ ja będę jako oliwa zielona w domu Bożym, bom nadzieję pokoczył w miłosierdziu Bożem na wieki wieczne.
11. Będę cie wysławiał, Panie! na wieki, żeś to uczynił, a będę oczekiwał imienia twego, gdyż jest racne przed oblicznością świętych twoich.

PSALM LIII.
Tę w sobie zanyma, co i psalm czterasty.

1. Przedniejszemu śpiewakowi na Chalab! pieśń Dawidowa naucząca.

1. Przedniejszemu śpiewakowi na Chalab! pieśń Dawidowa naucząca.

1. Przedniejszemu śpiewakowi na Chalab! pieśń Dawidowa naucząca.

1. Przedniejszemu śpiewakowi na Chalab! pieśń Dawidowa naucząca.

1. Przedniejszemu śpiewakowi na Chalab! pieśń Dawidowa naucząca.

1. Przedniejszemu śpiewakowi na Chalab! pieśń Dawidowa naucząca.

1. Przedniejszemu śpiewakowi na Chalab! pieśń Dawidowa naucząca.

1. Przedniejszemu śpiewakowi na Chalab! pieśń Dawidowa naucząca.

1. Przedniejszemu śpiewakowi na Chalab! pieśń Dawidowa naucząca.

1. Przedniejszemu śpiewakowi na Chalab! pieśń Dawidowa naucząca.

2. **Głupi** rzekł * w sercu swém: Nie masz Boga. Popsowali się, i obrzydliwą czynią nieprawość; niemasz, który czyni mi dobrze.
 3. **Bóg** z niebios spojrzął na synów ludzkich, aby obaczył, byłby kto rozumny i * szukający Boga.
 4. Aleć oni wszyscy odstąpili, jednako się nieuczynnymi stali; niemasz, który czynił dobrze, niemasz, i jednego.
 5. Aż aż nie wiedzą wszyscy czyniciele nieprawości, że pożarają lud mój, jako wiec chleb jedzą? ale Boga nie wzywają.
 6. Tam się bardzo ulekna, gżnie niekości tych, którzy cię oblegli; ty ich poharbisz, bo ich Bóg wzgardzi.
 7. **Któż** da z Syonu wybawienie Izraelowi? **Gdy** Bóg przywróci z więzienia lud swój, rozraduje się **Jakób**, wzвесел się Izrael.

PSALM LIV.

Wydany jest Dawid od Zofejczków: I. Boga o pomoc szuka, II. Wybawienie prosi: II. Tymże pomysł Bożi żądać. Boga chwalić, a sobie pomyślnie obliczać.

1. **Przedniejszemu** śpiewakowi na Neginot pieśni Dawidowa nauczająca.
 2. **Gdy** przyszył * Zyfęczycy, i rzekli do Saula: Dawid się kryje przed tobą u nas.
 3. **Boże**! dla imienia twego wybaw mnie, a w mocy twojej podejmij się sprawy mojej.
 4. **Boże**! wysłuchaj modlitwę moję; **Albowiem** obcy powstał przeciwko mnie, a okrutnicy szukają duszy mojej, nie stawiając sobie Boga przed oczyma swemi. Sela.

6. **Oto** Bóg jest pomocnikiem moim: **Pan** jest z tymi, którzy podpierają żywoć moją.
 7. **Oddaj** złym nieprzyjaciołom moim, w prawdzie twojej wytrać ich, o **Panie!**
 8. **Tedy**ć dobrowolnie będą ofiarowali; będą wystawiali imię twoje, **Panie!** przeto, że jest dobre;
 9. **Gdyż** z każdego utrapienia wytrwałem się, a pomsta nad nieprzyjaciołami moimi oglądała oko moje.

PSALM LV.

I. Dawid sobie obczos. Albowiem zaś upadku, od Boga żąda. II. Wybawienia prosić, a sobie pomysł nadzielać wybawienia swego.

1. **Przedniejszemu** śpiewakowi na Neginot pieśni Dawidowa nauczająca.

21. **Wyciągną** ręce swoje na tych, którzy z nim mieli pokój, wzruszą przemieze swoje.
 22. **Gładze** niż masło były słowa ust jego, ale walka w sercu jego: a miękotłysz słowa jego niż olej, wszakże były jako miecze - dobyte.
 23. **Wrzuc** na Pana brzemie * twoje, a on cię opatrzy, i nie dopuści, aby się na wieki zachwiał miał sprawiedliwy.
 24. **Ale** ich ty, o **Boże!** wepchniesz w dół gnienia; męzowie krwawi i zdradliwi nie dojdą do potowy dni swoich; ale ja w tobie nadzieję mieć będę.

PSALM LVI.

I. Proszek wybawienia swego od Boga żąda. II. Spokój żądać się na obietnicę Boga, onego chwalić, ciesząc się, że on i najdrobniejsze jego ciężkości widzi, i one uspokoi.

1. **Przedniejszemu** śpiewakowi o niemiej gotębicy, na miejscach odległych, złoty psalm Dawidowy. **Gdy** go w * Gat Filistynowie pojмали.

2. **Zmilknij** się nademną, o **Boże!** bo mnie chce pochłoniąć człowiek; każdego dnia walcząc trapi mnie.
 3. **Cheć** mię pokonać nieprzyjaciele moi na kazdy dzień; zaprawdę wiele jest walczących przeciwko mnie, o **Najwyższy!**

4. **Którękolwiek** mię dnia strach ogarnia, ja w tobie ufam.
 5. **Boga** wystawiać będę dla słowa jego; w Boga nadzieję będę miał, ani się będę bał, żeby mi co ciało uczynić mogło.
 6. **Przez** cały dzień słowa moje wykręcają, a przeciwko mnie są wszystkie myśli ich, na złe.

7. **Zbierają** się, i ukrywają się, i ślad mój upatrują, cychając na duszę moję.
 8. **Iżali** za nieprawość pomsty ujdą? strażę te narody, o **Boże!** w popędlivości twojej.
 9. **Tys** tudanie moje policzyć; zbierzże też ży moje w wiadro twe; iż aż nie są spisane w księgach twoich?
 10. **Tedy** się nazad cofną nieprzyjaciele moi, którąkolwiek dnia zawołam; bo to wiem, iż **Bóg** jest ze mną.

11. **Boga** wystawiać będę z słowa; **Pana** chwalić będę z słowa jego.
 12. **W** Bogu mam nadzieję, nie będę się bał, aby mi * co miał uczynić człowiek.

13. **Tobiem**, o **Boże!** śluby uczyni; przetoż też tobie chwałę oddam.
 14. **Albowiem**ś wyrywał duszę moję od śmierci, a nogi moje od upadku, abym statecznie chodził przed obliczem **Bożém** w światłości żyjących.

PSALM LVII.

I. Boga na pomoc woła, pewno wybawienie sobie obliczając. II. Prosi, żeby Bóg sąd swój nad złymi wykonał.

1. **Przedniejszemu** śpiewakowi, jako: **Nie** zatracał, złoty psalm Dawidowy, kiedy uciekał przed * Saulem do jaskini. * I Sam. 24.

2. **Zmilknij** się nademną, o **Boże!** zmilknij się nademną; albowiem w tobie ufa dusza moja, a do cienia skrzydeł twoich uciekam się, aż przeminie utrapienie.
 3. **Będę** wolał do Boga najwyższego, do Boga, który wykonywa sprawę moję.
 4. **On** posle z nieba, i wybawi mię od poharbienia tego, który mię chce pochłoniąć. Sela. **Posle** mi **Bóg** miłosierdzia swoje i prawdę swą.

5. **Dusza** moja jest w pośród lwów; leżą między palcami, między synami ludzkimi, których zęby jako włócznie i strzaży, i język ich * miecz ostrzy.

6. **Wywyższe** się * nad niebiosy, o **Boże!** i a nade wszystką ziemią chwała twoja.
 7. **Sieci** zastawili na nogi moje, a nachyliłi duszę moję, wykopalili dół * przed obliczem mojem; ale sami wpadli weń. Sela.

8. **Gotowe** jest serce moje, **Boże!** gotowe jest serce moje; śpiewać i wywładać całą będę.
 9. **Ocuć** się chwałę moja! ocuć się, lubnia i harfo! gły na świataniu powstaje.

10. **Będę** cię wystawiał między ludem, **Panie!** a będę śpiewał między narodami.
 11. **Albowiem** wielkie jest aż do niebios miłosierdzie * twoje, i aż pod obłoki prawda twoja.

12. **Wywyższe** się nad niebiosy, o **Boże!** i a nade wszystką ziemię wywyż chwałę twoję.

PSALM LVIII.

I. Na nadziew Sanlowych narzekając, potwarzy i złości ich opisuje. II. Prosi, żeby Bóg rządy ich pomścił. III. Nadzielać wybawienia swego.

1. **Przedniejszemu** śpiewakowi, jako: **Nie** zatracał, pieśń złotą Dawidowa.

4. Ale sprawiedliwi weselić się i radować będą przed obliczem Boga, i pląsać będą od radości.
5. Śpiewajcie Bogu, śpiewajcie psalmi imiennymi Jego; gotujcie drogę temu, który jeździ na obłokach. Pan jest imię Jego, radujcie się przed obliczem Jego.
6. Ojcem jest sierót, i siedzą wdów, Bogiem w przybytku swym świętym.
7. Bóg, który samotne w rodowite domy rozmazna, wywodzi więźniów zoków; ale odporni mieszkać muszą w ziemi suchych.^{*Ps.113.9.}
8. Boże! gdyś wychodził przed obliczem ludu twego, gdyś chodził po puszczy Sela.
9. Ziemia * się trzęsła, także i niebiosa rozpływały się przed obliczem Boga, i ta góra Synaj drżała przed twarzą Boga, Boga Izraelskiego.^{*Koj.20.18.}
10. Deszcz obfity spuszczałeś hojnie, o Boże! na dziedzictwo twoje, a gdy ondlawało, tyś je zaś otrzeźwiał.
11. Zastępy twoje mieszkały na nim, któreś ty dla ubożego nagotował do brocia twoją, o Boże!
12. Pan dał słowo swe, i tych, * którzy poczciwy zwiastowali, zastęp wielki mówiących.^{*Sędz.11.34.18m.16.}
13. Królowie w wojskami uciekali, uciekali; ale ta, która przyglądała, domu, dzieliła łupy.
14. Chociażeście leżeć musieli między kołkami, przecież będziecie jako gotębica, mająca pióra posrebrzone, a której strzydła jako złote złoto.
15. Gdy Wszelhomogący rozproszy królów w tej ziemi, wybielejesz jako śnieg na górze Salmon.
16. Na górze Bożej, na górze Basańskiej, na górze pagórczystej, na górze Basańskiej.
17. Przeczże wyskakujecie góry pa-górczyste? na tęci górze ulubił sobie Bóg mieszkanie, tamci Pan będzie mieszkał na wieki.
18. Wozów Bożych jest dwadzieścia tysięcy, wiele tysięcy Aniołów; ale Pan między nimi jako na Synaj w świątyni przebywa.
19. Wstąpiłeś * na wysokość, wiodłeś pojmanyh więźniów, nabrałeś darów dla ludzi, i najodporniejszych, Panie Boże! przywiodłeś, aby mieszkali z nami.^{*Ez.4.8.}
20. Błogosławiony Pan; na każdy dzień hojnie nas opatruje dobrami swymi. Bóg zbawienia naszego, Sela.
21. On jest Bóg nasz, Bóg obfitego zbawienia; panujący Pan z smierci wy-wodzi.
22. Zaiste Bóg zrani głowę nieprzy-jaciół swoich, i wierzł głowy własniam nakryty chodzącego w grzechach swoich.
23. Rzekł Pan: Wyprowadź zaś swoich jako z *Basan, wywiodę ich zaś z głębokości * morskiej.^{*Koj.31.33.12kaj.14.21.}
24. Przetęł będzie noża twoja zbro-ozona we krwi, i język psów twoich we krwi nieprzyjacielskiej.
25. Widzieli ciagnienia twoje, Boże! ciagnienia Boga mego i króla mego w świątyni.
26. Wprzód szli śpiewacy, a za nimi grający na instrumentach, a w pośrodku pamiętki bijące w bębny.
27. W zgromadzeniach błogosławicie Bogu, błogosławicie Panu, którzyście z narodu Izraelskiego. Tu niech będzie Benjamin maluczki, który ich opanował;
28. Tu księżęta Judy, i huły ich, księżęta Zabulotocy, i księżęta Neftalimsey.
29. Odbarzył cię Bóg twój siła; utwierdził, o Boże! to, coś nas sprawił.
30. Dla kościoła twego, który jest w Jeruzalemie, będąc * królowie dary przynosić.^{*2Kor.13.23.12.7.12.}
31. Poraż poczet kopijników, zgro-madzenie mocnych wodzów, i ludu bitnego, hardych, chlubiących się kęssem srebra; rozprosz narody pragnące wojny.
32. Przyjdąc z nami księżęta z Egiptu: Murzynska ziemia pospieszy się wycią-gnąć ręce swe do Boga.
33. Królestwa ziemi! śpiewajciez Bo-gu, śpiewajcie Panu, Sela.
34. Temu, który jeździ na najwyż-szych niebiosach od wieczności; oto wy-daje głos swój, głos mocy swojej.
35. Przynajmie moc Bogu, nad Izra-elem dostojność Jego, a wielmożność Jego na obłokach.
36. Straszny jest, o Boże! z świętych przybytków twoich; Bóg Izraelski sam daje moc i siły ludowi swemu. Niechajże będzie Bóg błogosławiony.

- dobrze jest miłosierdzia, twoje; według wielkiej litości twojej wejrz na mnie.
18. Nie zakrywajże oblicza twego od słońca swego, boś jest w utrapieniu; po-spiesz się, wysłuchaj mnie.
19. Przybliź się do duszy mojej, a wy-baw ją; dla nieprzyjaćli moich od-kup mnie.
20. Ty znasz pohabnienie moje, i ze-lywność moją, i wstyd mój; przed tobąć są wszyscy nieprzyjaciele moi.
21. Pohabnienie pokruszyło * serce moje, z czegoż był żalony; oczekiva-łem, ażaliby się mnie kto uzalił, ale nikt nie * był; ażaliby mnie kto pocieszył, alem nie znalazł.^{*Mat.27.38.1Mat.23.49.}
22. Owszem, mięsio pokarmu podali mi * żółce, a w pragnieniu mojem * na-poili mnie octem.^{*Mat.27.34.1Mat.19.29.1Mat.27.34.}
23. Niechajże im będzie stół * ich przed nimi sidłem, a szeregście ich na-przed nimi.^{*Ez.1.5.}
24. Niech się zagnią, oczy ich, aby nie widzieli, a biodra ich niech się za-władz chwieją.
25. Wylj na nich rozgniewanie swoje, a pępedliwość gniewu twego niech ich ogarnie.
26. Niech będzie mieszkanie * ich puste, w namiotach ich niech mikt nie mieszka.^{*Dan.1.20.}
27. Bo tego, któregoś ty * ubił, prze-slądają, a o boleści potamionych twoich rozmawiają.^{*Iz.53.4.1Mat.26.31.}
28. Przydajże nieprawość ku niepra-wości ich, a niech nie przyohodzą do sprawiedliwości twojej.
29. Niech będą wymazani z ksiąg ży-wych, a z sprawiedliwymi niech nie będą zapisani.
30. Jamci utrapiony, i zbolaty; lecz zbawienie twoje, Boże! na miejscu bez-piecznym postawi mnie.
31. Tedy będą chwalił imię Boże pie-śnią, a będą je wielbił z dziękczynieniem.
32. A będzie przyjemniejsze Panu, niżeli wół albo cieliec rogały z rozdzo-łymi kopytami.
33. To widząc pokorni rozradują się, szukając Boga, a ożyje serce ich;^{*Ps.34.7.}
34. Iz wystuchiwia * Pan ubogich, a wieźniami swymi nie gardzi.
35. Niech go chwala niebiosa i ziemia, morze i wszystkie, co się w nich rucha.
36. Bógci zaista zachowa Syon, i po-

PSALM LXIX.

1. Ciekawość i niewinność swoje pokazywał prorok, gdy go Pan wysłuchiwał, i wzywał wzywając go do siebie i wzywając wzywając.

1. Prędniejszemu śpiewakowi na So-sannim psalm Dawidowy.
2. Wybaw mnie, o Boże! boć przy-szyły wód do duszy mojej.
3. Pograżony jestem w głębokości błocie, gnieźna niemasz; przyszedłem w głębokości wód, a nawalność ich po-rwała mnie.
4. Spracowałem się wzywając, wyscho-gardło moje; ustały oczy moje, gdy'm oczekiwał Boga mego.
5. Wieleć jest tych, którzy mię mają w niewiści bez przyczyny, niż włosów na głowie mojej; zmocnili się ci, którzy mię wygubił usiłują, a są nieprzyja-ciołmi moimi niestuznio; ozogom nie wydarł, musiałem nagradzać.
6. Boże! ty znasz głupstwo moje, a wstępek moje nie są tajne przed tobą.
7. Niechajże nie będą zawstyżeni dla mnie ci, którzy na cię oczekują, Panie, Panie zastępów! niech nie przy-chodzą dla mnie do hańby ci, którzy cię szukają, o Boże Izraelski!
8. Po dla ciebie ponoszę uraganie, a zelywność okryła oblicze moje.
9. Stałem się obym braciom moim, a cudzoziemcem synom matki mojej.
10. Przeto, * że gorliwość domu twego zżarła mię, a uraganie urągających tobie przypadło na mnie.^{*Mat.27.47.1Kor.13.3.}
11. Gdy'm płakał i trąpił postęmem du-szą moją, stało mi się to pohabnieniem.
12. Gdy'm wziął na się wór miasto szaty, byłem u nich przypowieścią.
13. Mówił cmmie ci, który siedzieli w bramie, a byłem piosnką u tych, * któ-rzy pili mocny napój.^{*Iz.50.9.}
14. Ale ja obracam modlitwę moją do ciebie, Panie! czas jest upodobania twego; o Boże! według wielkości miło-sierdzia twego wysłuchajże mię, dla prawdy zbawienia twego.
15. Wywrij mię z błota, abym nie był pograżony; niech będą wywiany od sierdzą twego wysłuchajże mię, dla bokości wód;
16. Aby mię nie zakopły strumienie wód, i nie pożarła głębia i nie zawała nademną studnia wierzchu swego.
17. Wysłuchajże mię, Panie! boć [Polish] 18*

buduje miasta Judykie; i będą tam mieszkać, a ziemię tę dziedzicznie otrzymają.
37. Także i nasienie sług jego dziedzicznie ją otrzyma, a którzy miłują imię jego, będą w niej mieszkać.

PSALM LXX.

Ten psalm: i obcy i oznamieniem zgadza się z częścią ostatnią psalmu 40.

1. Przedniejszemu śpiewakowi psalm Dawidowy na wspomnienie.

2. Boże! pospiesz się, ahyś mię wyrwał; Panie! pospiesz się, ahyś mi dał ratunek.

3. Niech będą zawstyżeni * i pohambieni, którzy szukają duszy mojej; niech się obróca na wstecz, i niech będą pohambieni, którzy mi złego życzą.
*Ps. 35.4. Ps. 40.15.

4. Niech się obróca nazad za to, że mię chce pohambić ci, którzy mi mówią: Ehei, ehei!

5. Ale niech się weselą i radują w tobie wszyscy, którzy cię szukają, a którzy miłują zbawienie twoje, niech mówią zawdy: Uwielbiony bądź, Boże nasz! 6. Jamci nędzny i ubogi; o Boże! pomóż mi, i wybarwiecielem moim i Panie! nie omieszkuje.

PSALM LXXI.

I. W przedstawieniu Absalomowem do Boga się ucieka, co jest użycie II. dalszego, iż w Panu z dziecinną ufnością i nadzieją wybarwia, drogę swych uczuć, i w starości go nie opuszcza.

W tobie, Panie! nadzieję mam; niech na wieki pohambiony nie będę. *Ps. 91.2.3.
2. Według sprawiedliwości twój wybaw mię, i wyrwij mię; nakonć ku mnie ucha twego, i zachowaj mię.

3. Bądź mi skałą mieszkania, gózbym zawdy uchodził; przykazałeś, aby mię strzeżono; * boś ty skała moja; i twierdzą moja. *Ps. 91.1. Mat. 4.6. Znk. 4.10.

4. Boże mój! wyrwij mię z ręki nie-zbożnika, z ręki przewrotnego i gwałtownika.

5. Albowiemes ty oczekiwaniem mojem, Panie! Panie! nadziejo moja od młodości mojej.

6. Na tobie mię wywiódł z żywota matka moja; w tobie * chwała moja zawdy.

7. Jako dziwowisko byłem u wielu; wszakże tyś jest moena nadzieja moja.

8. Niechaj będą napędzone usta moje

chwają twój, przez cały dzień sławą twój.

9. Nie odrzucajże mię w starości mojej; gdy ustanie siła moja, nie opuszczaj mię.

10. Albowiem mówili nieprzyjaciele moi przeciwko mnie, a ci, którzy czyhali na duszę moją, radę uczynili spodem, a pojmujecie go; boć nie ma, kto by go wyrwał.

11. Mówiac: Bóg go opuścił, goniciel go wyrwał.

12. Boże! nie oddalajże się odemnie; o Boże mój! pospiesz się na ratunek mój.

13. Niechże będą * zawstyżeni, niech zgina przeciwnik duszy mojej; niech będą odkryci zływiosci i wstydem, którzy mi szukają złego. *Ps. 35.4. Ps. 40.15. Ps. 70.3.

14. Aleć ja zawdy oczekiwac będę, a tén więcej rozszerzę chwałę twój.

15. Usta moje opowiadać będą sprawiedliwość twoją, cały dzień zbawienie twoje, a szkolwiek liczby jego nie wiem.

16. Przystąpię do wystawiania wszelkiej mocy Pana panującego, będę wspominał własną sprawiedliwość twoją.

17. Boże! uczyżes mię od młodości mojej, i opowiadam aż po dziś dzień dziwne sprawy twoje.

18. A przetoż aż do starości i sędziwości nie opuszczaj mię, Boże! aż opowiem ramię twoje temu narodowi, i wszystkim potomkom moc twoją.

19. Bo sprawiedliwość twoją, Boże! wywyższona jest, czynisz zaiste rzeczy wielkie. Boże! któż jest podobien tobie?

20. Który, aczes przepuszczał na mię wielkie i ciężkie uciski, wszakże zasie do żywota przywracasz mię, a z przepaści ziemskich zasie wywodziś mię.

21. Rozmnożysz dostojność moją a zasie ucieszysz mię.

22. A ja też wystawiać cię będę na instrumentach muzycznych, i prawdę twoją, Boże mój! będę śpiewał przy harfie, o Święty Izraelski!

23. Rozradują się wargi moje, gdyć będę śpiewał, i dusza moja, którąś wykupił.

24. Nadto i język mój będzie opowiadał przez cały dzień sprawiedliwość twoją; bo sie zawstyżdzi, i hamć odmiesć musieli ci, którzy szukali nieszcześća mego.

18. Błogosławiony Pan Bóg, Bóg Izraelski, który sam cuda czyni.

19. I błogosławione imię chwały jego na wieki, a niech będzie napędzona chwała jego wszystka ziemia. Amen, Amen.

20. A tuć się kończą modlitwy Dawida, syna Isajego.

PSALM LXXIII.

I. Uważnia, żeby nikt otm szczęścia, nie zatrzął. Daje znać, że i onby się był za nim ułósł, by się był z słowa Boga nie nauczył, że szczęście ich niewarownie. III. Do Boga się wraca, a na nim samym przedstawia obcięcie.

I. Psalm Asafowy.

Zaisteć dobry jest Bóg Izraelowi, tym, którzy są czystego serca.

2. Ale nogi moje mało się były nie potknęły, a blisko tego było, że mało nie swankowały kroki moje.

3. Gdyin był zawisić potuzson przeciwko szalonym, widząc sześćsete nie-pobożnych.

4. Bo nie mają związków aż do śmierci, ale w całości zostaje siła ich.

5. W pracy ludzkiej nie są, a kaźni, jako inni ludzie, nie doznawają.

6. Przetoż otoczeni są pychą, jako kaźniem złotym, a przyodzianii okrutnością, jako szkatą ozdoba.

7. Wystąpiły od tustości oczy ich, a więcej mają nad pomyślenie serca.

8. Rozpuścili się, i mówią złośliwie, o ucieszeniu bardzo hardze mówią.

9. Wystawiają przeciwko niebu usta swe, a język ich krąży po ziemi.

10. A przetoż na to przychodzi lud jego, gdy się im wody już wierzohem leją, wiedzieć? albo mali o tém wiadomość Najwyższy?

12. Albowiem, oto ci niezbożnymi będąc, mają pokój na święcie, i nabuwają bogactw.

13. Próžno tedy w czystości chowam serce moje, a w niewinności ręce moje omywam.

14. Ponieważ mię cały dzień biją, a karanie cierpię na kaźni poranek.

15. Rzekteli: Będę téż tak o tém mówię, tedy rodzaj synów twoich rzecze; żem im niepraw.

16. Chciatemi tego rozumem doścignąć, ale mi się tu trudno zdało;

17. Ażem wszedł do świątyni Bożej, a tam porozumiał dokonczenie ich.

18. Zaprawdę ich na miejscach świątyni narodów wielbić eo będą.

PSALM LXXII.

I. David przed śmiercią synowi Salomonowi i ludowi doborch rzeczy od Boga żąda. II. Królstwo Salomonowe sprawiedliwosc, szczerość, sławę i trwałość opowiadaj, i się dziękuj.

I. Salomonowi.

Boże! daj królowi sądy twoje, a sprawiedliwość twoją synowi królewskiemu;

2. Aby sądził lud twój w sprawiedliwości, a w obrotch twoich w prawosc.

3. Przyniosą * góry ludowi pokój, a pagórki sprawiedliwość. *I. Król. 4.24.

4. Będna sądził ubogich z ludu, a wyhaw synów ubogich; ale gwałtownika pokruszy.

5. Będą się bać ciebie, póki słońce i miesiąc trwać będzie, od narodu aż do narodu.

6. Jako zstępuje deszcz na pokoszoną trawę, a deszcz kroplisty skrapiający ziemię;

7. Tak sprawiedliwy zakwitnie za dni jego, a będzie obfitosc pokoju, dokad miesiaca staje.

8. Będna panował od morza aż do morza, i od rzeki * aż do końca ziemi. *I. Król. 4.21.

9. Przed nim padać będą mieszkający na pustyniach, a nieprzyjaciele jego proch lizac będą.

10. Królwie od morza i z wysep dary mu przyniosą; królwie Sebejscy i Sebejscy upominki oddadzą.

11. I będą mu się klamać wszyscy królwie; wszystkie narody służyc mu będą.

12. Albowiem wyrwie ubożnego wozającego, i nędznego, który nie ma pomocy.

13. Zmkniję się nad ubogim; i nad niedostatecznym, a duszę nędznych wybawi.

14. Od zdrady i gwałtu wybawi duszę ich; bo droga jest krew ich przed oczyma jego.

15. I będzie żył, a dawać mu będą złoto sabseskie, i ustawicznie się za nim modlić będą, cały dzień błogosławić mu będą.

16. Gdy się wzruci garść zboża do ziemi na wierzchu gór, zasumam jako kwitną, jako ziola polne.

17. Imię jego będzie na wieki; pokad słońce trwa, dziedniczyć będzie imię jego, a błogosławiac sobie w nim wszystkich narody wielbić eo będą.

skich postawił, a podajeś ich na spustoszenie.

19. Oto jakóć przychodzi na spustoszenie! niemał w okągniu niszczej i gina od strachu.

20. Są jako sen temu, co oceili; Pa-mie! gdy ich obudzisz, obraz ich lekce poważysz.

21. Gdy zgorzknę serce moje, a nerki moje cierpiały kłócie:

22. Zgłupiłem był, a nicem nie rozumiał, byłem przed tobą jako bydło.

23. A wszakże zawždy byłem z tobą; boś mię trzymał za prawą rękę moję.

24. Według rady swej prowadź mię, a potem do chwały przyjmiesz mię.

25. Kogożby innego miał na niebie? I na ziemi oprócz ciebie w nikim innym upodobania nie mam.

26. Choć ciżo moje, i serce moje ustanie, jednak Bóg jest skałą serca mego, i działem moim na wieki.

27. Gdyż oto ci, którzy się oddają od ciebie, zgina; wyrzucasz tych, którzy cudzolożo odstępowaniem od ciebie.

28. Aleć mnie najlepsza jest trzymać się Boga; przetoż pokładam w Panu panującym nadzieję moję, abym opowiedział wszystkim sprawę Jego.

PSALM LXXIV.

I. O wyprawieniu Boga przez wody i dobrużniejszą Jego przesławie, II. złość i postępek Pana Boga wyzna.

1. Płesń wyuczająca, podana Asafowi.

Przeceżes nas, o Boże! do końca odrzucał? Przeceżesz się rozpalizła zapalerywość twoja przeciwko ocom pastwiska twego?

2. Wspomnij na zgromadzenie twoje, któreś sobie zdawna nabył i odkupił, na pręt dziedzictwa twego, na tę górę Syon, na której mieszkasz.

3. Pospiesz się na srogie popustoszenie, a jako wszystko poburzył nieprzyjaciel w świątyni!

4. Byczeli nieprzyjaciele twoi wśród zgromadzenia twego, a na znak tego zostawili wiele chorągwi swoich.

5. Za ryceza miano tego, który się z wysoka z siekierą zanosił, rabiąc drzewo wiązania Jego.

6. A teraz już i rzeźnia Jego na porząd siekierami i młotami tłuka.

7. Założyli * ogień w świątyni twojej, a obalwszy na ziemię, splugawili przybytek imienia twego.

* 2Krl.23.9.

PSALM LXXV.

I. Daje się Bóg, iż go niejednokrotnie Sanelwego wywobodził, II. Szubus za niego, III. Bóg dniaki w wat, zych powściąga, a dobych szanować obierają.

1. Przedniejszemu śpiewakowi, jako: Nie zatracaaj, psalm i pieśń Asafowa.

2. Wystawiamy cię, Boże! wysła-

wiamy: bo bliskie imię twoje; opowiadają to dzawne sprawy twoje.

3. Gdy przyjdzie czas ułożony, ja sprawiedliwie sądzić będę.

4. Rozstąpiła się ziemia, i wszyscy obywałele jej; ale ja utwierdzię stopy jej, Sela.

5. Rzekęć szalonym: Nie szalejcie, a niepodobnym: Nie podobność rogów.

6. Nie podobność przeciewko Najwyższemu rogów swych, a nie mówcie krnąbrnie,

7. Bo nie od wschodu, ani od zachodu, ani od puszcz przychodzi wywyższenie.

8. Ale Bóg sędzia, tego poniża, a owego * wywyższa.

9. Zaiste kielich w rękach Pańskich, a ten wina meżnego nałany; a tegoż nalewać będąc, tak, że i troydże Jego wysyła i wypija, wszyscy niepodobni ziemi.

10. Ale ja będę opowiadał sprawy Pańskie na wieki, będę śpiewał Bogu Jakóbewemu.

11. A wszystkie rogi niezobónikom postęraam; ale rogi sprawiedliwego będą wywyższone.

PSALM LXXXVI.

I. Jed Judaki Bog, dając, że wołko Szonachert bawę przez Anioła opowiać i na top podać, II. Do dzieł czynienia naszych opowia.

1. Przedniejszemu śpiewakowi na Neginot, psalm i pieśń Asafowi.

2. Znająony jest Bóg w Judzkiej ziemi, w Izraelu wielkie imię Jego.

3. W Salemie jest przybytek Jego, a mieszkanie Jego na Syonie.

4. Tamci potamał ogniste służby Żuków, tańcząc, i mierz, i wojnę Sela.

5. Zaczyniesz się stać i dostojnym z gór łąpiestwa.

6. Ci, którzy byli serca meżnego, podani są na żup, zasnął snem swoim, nie znaleźli meżniryczereszli w rękach swych.

7. Od gromienia twego, o Boże jakobowy! twardo zasnął i wozy i konie.

8. Tyś jest, ty bądźzo strażący; i któż jest, co by się ostał przed obliczem twojem, gdy się zapali gniew twój?

9. Gdy z nieba dajesz, słyszeć sąd swój, ziemia się lęka i uchca;

10. Gdy Bóg na sad powstaje, aby wyhawł wszystkim pokornych na ziemi Sela.

11. Zaieste i gniew człowiczy chwalić

PSALM LXXXVII.

Nauca, że pobozni w utrapieniach dusznych i cielesnych, ciesze się mają przytłamianj kłopot, dobawianiem iudn z Egipta i przez puszcz prowadzeniem.

1. Przedniejszemu śpiewakowi dla Jedytuna psalm Asafowi.

2. Głos mój podnosze do Boga, kiedy wołam; głos mój podnoszę do Boga, aby mię wystuchał.

3. W dzień utrapienia mego szukałem Pana: wyciągałem w nocy ręce moje bez przestania, a nie dała się ucieszyć dusza moja.

4. Wspominałem na Boga, * a utrapieniem żyłem sobą; rozmyslałem, a utrapieniem osóimny był duch mój Sela.

5. Zatrzymywałes oczy moje, aby czuły; potarty był, ażem nie mógł mówić.

6. Przychodzły mi na pamięć dni przeszęd i lata dawne.

7. Wspominałem sobie na śpiewanie moje; w nocym w sercu swém rozmysłał, i wywiadywał się o tęp duch mój, mówiąc:

8. Izali mię na wieki odrzuci Pan, a więcej mi już łaski nie ukaze?

9. Izali do końca ustanie miłosierdzia Jego, i koniec weźmie słowo od rodząju aż do rodząju? Izali zapomniiał Bóg znikować się?

10. Izali zatrzymał w gniewie litosci swoje? Sela.

11. I rzekłem: Toć jest śmierć moja; wszakże prawica Najwyższego uczyni odmiannę.

12. Wspominać sobie, będę na sprawę Pańskie, a przypominac sobie będę dzawne sprawy twoje, zdawna uczynione.

13. I będę rozmyslał o wszelkiém dziele twojem, i o uczynkach twoich będę mówić:

14. Boże! święta jest droga twoja, Ktorzyż Bóg jest tak wielki, jako Bóg nasz?

15. Tyś jest Bóg, który czynisz cuda;

podajes do znajomości między narody
moc twoje.

16. Odkupiłeś ramieniem twoim lud swój, syny Jakóbowe i Józefowe. Sela.
17. Widziały cię * wody, o Boże widziały cię wody, i ulękły się, i wzruszyły się przepaści.
18. Obok wydały powodzi; niebiosa wydały gromy, a strząły twoje tam i sam biegały.
19. Huczał gromienie twoje po obłokach, błyskawice oświeciły okrag ziemi, ziemia się wzruszyła i zatrzęsała.
20. Przez morze była droga twoja, a ścieżki twoje przez wody wielkie, wszakże śladów twóich nie było.
21. Prowadziłeś lud twój, jako * stado owiec, przez rękę Mojżesza i Aarona.

PSALM LXXVIII.

I. Izraelszczyków wspomina, że uwiecznili śluki od Boga podanej i zaleconej, a od Izraela i Egiptu i na puszczy, i w tym, że odzwończyli * pieśnią. Już i dom Dawidowy sobie obrał w którym, upamiętnił, i krolestwo Pana Chrystusa po-

1. Pieśń wyuczająca, podana Asafowi.
Słuchaj, ludu mój! zakonu mego; na-
kłońcież uszów swych do słów ust moich,
a * będę opowiadał przypowieści, staro-
dawnie.
3. Cośmy słyszeli i poznali, i co nam
ojcowie nasi opowiadali.

4. Nie zataimy tego przed synami ich,
którzy przysłym potomkom swoim opo-
wiedzą będą chwaly Pańskie, i moc jego,
i cuda jego, które czynił.
5. Bo wzбудził świadectwo w Jakó-
bie, a zakon wydał w Izraelu; przykazal
ojcom naszym, aby to do wiadomości
podawali synom swoim, *
6. Aby poznał wiek potomny, syno-
wie, którzy się narodzić mieli, a oni zaś
powstawszy, aby to opowiadali synom
swoim;

7. Aby pokładali w Bogu nadzieję
swoję, a nie zapominali na sprawy Bożę,
ale strzegli przykazań jego;
8. Aby się nie stali jako ojcowie ich
narodem odpornym i nieposłusznym,
narodem, który nie wygotował serca
swego, aby był werny Bogu duch jego.
9. Albo jako synowie Efraimowi
zbrojni, * którzy, choć umieli z łuku
strzelać, wszakże w dzień wojny tył po-
dali.

10. Bo nie przesztzegali przymierza
Bożego, a według zakonu jego zbraniali
się chodzili.

11. Zapomnieli na sprawy jego, i na
działne dzieła jego, które im pokazywał.
12. Przed ojcami ich czynił cuda
w ziemi Egipskiej, a na polu Soan.
13. Rozdzielił * morze, i przeprowa-
dził ich, i sprawił, że stanęły wody jako
kupa.
14. Prowadził * ich w obłoku we dnie,
a każdej nocy w jasnym ogniu.
15. Rozszepcił * skały na puszczy, a
napoił ich, jako z przepaści wielkich.
16. Wywiódł strumienie z skały, a
uczynił, że wody ciekły jako rzeki.
17. A wszakże, oni przyczynili grze-
chów przeciwko niemu, a wzruszyli Naj-
wyższego na puszczy do gniewu;
18. I kusili Boga, w sercu swém, że-
daję pokarmu według * łubości swojej.
19. A mówili przeciwko Bogu temi
słowy: Izali może Bóg zgotować stół na
tej puszczy?

20. Oto uderzył w skałę, a wypił-
neży wody, i rzeki wzebrały; izali też
będzie mógł dać chleb? Izali nagotuje
mięsa ludowi swemu?

21. Przetoż usłyszawszy * to Pan,
rozgniewał się, a ogień się zapalił prze-
ciw Jakóbowi, także i popędliwość po-
wstała przeciw Izraelowi;

22. Przeto, iż nie wierzili Bogu, a
nie mieli nadziei w zbawieniu jego.

23. Choć był rozkazał obłokom z go-
ry, i forte niebieskie otworzył.

24. I spuścił im jako deszcz * mannę
ku pokarmowi, a przeseniec niebieska dał
im.

25. Chleb moczarów jadł człowiek, a
zeskał im pokarmów do sytości.

26. Obrócił wiatr ze wschodu na po-
wietrze, a przywiódł mocą swą wiatr
z południa;

27. I spuścił na nich mięso jako proch,
a piasłwo skrzydlate jako piasiek morski;

28. Spuścił je w pośród obozu ich,
wszędę około namiotów ich.

29. I jedli, a nasyceni byli hojnie, i
dał im, czego żądali.

30. A gdy jeszcze nie wypętlili za-
dości swej, gły jeszcze * pokarm był
w ustach ich;

31. Tedy zapalczywość Boża przypa-

dała * na nich, i pobit kłustych ich, a przę-
dniejszych z Izraela poraził

32. Ale w tém wszystkim Jeszcze
grzeszyli, i nie wierzyli cudom jego;
33. Przetoż sprawił, że marnie doko-
nali dni swoich, i lat swoich w strachu.
34. Gdy ich tracił, jeżeli go szakali,
i nawracali się, a szakali z rana Boga,
35. Przymiotniając sobie, iż Bóg był
lem ich;
36. (Aczkolwiek pochlebiali mu usły
swemi, i językiem swoim kłamali mu;
37. A serce ich nie było szczere przed
nim, ani wiernymi byli w przymierzu
jego,)

38. On jednak będąc miłosierny od-
puszczał nieprawości ich, a nie zarażał
ich, ale częstokrot odwracał gniew swój, a
nie pobudzał wszystkiego gniewu swego;

39. Bo pamiętał, że są ciałem, wia-
dnem, który * odchodzi, a nie wraca si-
rą.

40. Jako go często drażnili * na puszc-
cy, i do boleści przywodzili na pusty-
niach?

41. Bo coraz kusili Boga, a Świętemu
Izraelskiemu granice zamierzali.

42. Nie pamiętał na rękę jego, i na on
dzień, w który ich wybrał z utrapienia;

43. Gdy czynił w Egipcie znaki swoje,
a cuda swe na polu Soan;

44. Gdy obrócił w krew * rzeki ich,
i strumienie ich, tak, że z nich pić nie
mogli.

45. Przepuścił na nich rozmaite mu-
chy, * aby ich kasały, i żaby, i aby ich
gubili;

46. I dał chrząszczom * urodzaje ich,
a prace ich szarańczy.

47. Pożłakł gradem * szcepły ich, a
drzewa leśnych fig ich gradem lodowym.

48. I podał gradowi bydlę ich, a ma-
jątność ich weglu ognistemu.

49. Pożłakł na nich gniew zapalczy-
wości swojej, popędliwość, i rozgniewa-
nie, i nieśnienie, przypuszcwszy na nich
aniołów złych.

50. Wyprostował ścieżkę gniewowi
swemu, nie zachował od śmierci duszy
ich, i na był ich * powietrze dopuścił;

51. I pobit wszystką pierworodność
w Egipcie, * pierwsiaski mocy ich w przy-
bytkach Chanowych;

52. Ale jako * owce wyprowadził lud
swoj, a wodał ich jako stada po puszczy.

53. Wodał ich w bezpieczeństwie, tak,
że się nie lękali, (a nieprzyjaciół ich
okryło * morza).

54. Aż ich przywiódł do świętej gra-
nicy swojej, na onę górę, której nabyła
prawica jego.

55. I wyrzucił przed twarzą ich naro-
dzeństwa ich, aby imeszkały w przy-
bytkach ich pokolenia Izraelskie.

56. A wszakże przeciw kusili i drażnili
Boga najwyższego, a świadectwa jego
nie strzegli.

57. Ale się odwrócili, i przewrotnie
się obchodzili, jako i ojcowie ich; wy-
wrócili się jako łuk omylny.

58. Bo go wzruszyli do gniewu wy-
znamy swemi, a rytymi bałwanami swe-
mi pobudzili * go do zapalczywości.

59. Co słyszac Bóg rozgniewał się, i
zbrzydził sobie barzo Izraela,

60. Tak, że opuściwszy * przybytek
w Sylo, namiot, który postawił między
ludźmi,

61. Podał w niewolę moc swoje, i
stałę swoją w ręce nieprzyjacielskie.

62. Dał pod miecz lud swój, a na
dziedzictwo swoje rozgniewał się.

63. Młodzieńców jego ogień pożarł, a
panienki jego nie były uczesane.

64. Kapłani jego * od miecza polegli,
a wdowy jego nie płakały.

65. Lecz potem ooculi się Pan jako ze
smu, jako moczaz, wyzykający od wina.

66. I zaraził * nieprzyjaciół swoich na
pośladałkach, a na wieczną hańbę po-
dał ich.

67. Ale choć wzgardził namiotem J6-
zefowym, a pokolenia Efraimowego nie
obrał,

68. Wszakże obrał pokolenie Judowe,
i górę Syon, która umiowała.

69. I wystawił sobie jako pałac wy-
soki światłoc swój, jako ziemię, którą
ugruntował na wieki.

70. I obrał Dawida * sługę swego,
wzwyższy go z obor owczych;

71. Gdy chodził za owcami kotnemi,
przyprawiał go, aby past * Jakóba, lud
jego, i Izraela, dziedzictwo jego;

72. Który ich past w szerokości serca

swego, a w roztrpności rąk swoich pro-
wadził ich.

PSALM LXXX.

I. Żydwie przed Panem zwałenie Asa-
fów. II. Żydwie przed Panem zwałenie Asa-
fów. III. Żydwie przed Panem zwałenie Asa-
fów.

1. Psalm podany Asafowi.

Boże! wargnęli poganie w dziedzi-
two twoje, spługawali koscioł twój świę-
ty, obrócili Jerozalem * w kupy gruzu.

2. Dali trupy sług twoich na pokarm
ptastwu powietrznemu, ciała świętych
twoich bestyjom ziemskim.

3. Wylali krew ich jako wodę około
Jerozalemu, a nie był, koby ich pochował.
4. Stał się * pohabaniem u są-
siadów naszych; śmiechowiskiem i giry-
skiem u tych, którzy są około nas.

5. Dokądże, o Panie? aż na wieki
gniewać się będziesz? a jako ogień paląc
będzie * zapalczywość twoja?

6. Wylaj gniew twój * na pogan,
którzy cię nie znają, i na królestwa, które
imienia twego nie wyznają.

7. Albowiem pożarli Jakóba, a mie-
szkanie jego spustoszyli.

8. Nie wspominajże * nam przeszłych
nieprawości naszych; niech nas-tychto
uprzędzi miłosierdzie twoje, bośmy bar-
dzo znędzeni.

9. Wspomóżże nas, o Boże zbawienia
naszego! dla chwały imienia twego, a
wywyl nas, i bądź miłosiw grzechom
naszym dla imienia twego.

10. Przeczęby mieli mówić poganie:
Gdzież jest Bóg ich? Bądź znacnym
miedzy poganami, przed oczyma naszymi,
dla pomsty krwi sług twoich, która jest
wylana.

11. Niech przyjdzie przed oblicze
twoje narzekanie więźniów, a według
wielkości ramienia twego zachowaj osta-
tki tych, co są na śmierć skazani.

12. A oddaj sąsiadom naszym sie-
dmiorako na łono ich za pohabienie
ich, które uczynili, o Panie!

13. Ale my lud twój i owce pastwi-
ska twego, będziemy cię wysławiali na
wieki; od narodu do narodu będziemy
opowiadać chwałę twoją.

PSALM LXXXI.

I. Lód się Bóg * wstąpił i * wstąpił
wstąpił i * wstąpił i * wstąpił i * wstąpił
stoszenie Kęsy kwiatów kościoła Boga.

1. Przedniejszemu śpiewakowi na So-
sannim psalm świądectwa Asafowi.

2. O Pastwierz Izraelski! posłuchaj,
który prowadzisz * Jozefa jako stado
owiec; który siedzisz na Cherubimach,
rozjaśnij się.

3. Wzbudź moc swoją przed Efrai-
mem, i Benjaminem, i Manasesem, a
przybadź na wybawienie nasze.

4. O Boże! przywróć nas, a rozjaśnij
nad nami oblicze twoje, a będziemy
zbawieni.

5. Panie, Boże zastępów! dokądże się
będziesz gniewał na modlitwę ludu swego?
6. Nakarmie ich chlebem płaczu, i
napoicie ich łzami miarą wielką.

7. Wystawieś nas na zwadę sąsia-
dom naszym; a nieprzyjaciółom naszym,
aby * sobie z nas śmiech strolili.

8. O Boże zastępów; przywróć nas,
a rozjaśnij nad nami oblicze twoje, a
będziemy zbawieni.

9. Tyś macie winną * Egiptu prze-
niość; wyrucisz pogan, a wsadzisz ją.

10. Uprzątniesz dla niej, i sprawisz,
że się rozkorzeni i napełni ziemię.

11. Oryte są góry cieniem jej, a ga-
łęzie jej jako najwysze cedry, i ga-
łęzie jej jako najwysze cedry.

12. Rozpuściła latorośle swe * aż do
morza, i aż do rzeki galazki swe.

13. Przeczesz tedy rozwałił płóć wil-
nicy, tak, że ją szarpają wszyscy, którzy
mimo droga idą?

14. Zniszczył ją wieprz dziki, a zwierz
polny spał ją.

15. O Boże zastępów! nawróć się
prosze, spojrzij z nieba, i obacz, a ha-
wiądz tę winną macie;

16. Tę winnicę, którą * szcepili pra-
wica twoja, i latoroski, któreś sobie
zmoenił.

17. Spalona jest ogniem, i wyrwana;
gnie od zapalczywości oblicza twego.

18. Niech będzie ręka twoja nad mę-
żem prawicy twój, nad synem czo-
wiczym, któregoś sobie zmoenił.

19. A nie odstąpimy od ciebie; za-
chowaj nas przy żywocie, a imienia
twego wyznawać będziemy.

20. O Panie, Boże zastępów! nawróć-

PSALM LXXXII.

I. Bóg chcił, siedząc gromi, rozkazując, aby tak uboga-
ni, jako i panna sprawiedliwie czynili. II. Pokazuje, że
za ich nieumiejętności zrzeczono polity podwójną byw.
III. Zatem Boga samemu rząd i sprawiedliwość przoda.

1. Psalm Asafowi.

Boż stoi w zromadzeniu Bożem; a
w posród bogów sądzi i mówi:

2. Dokądże będziecie niesprawiedli-
wie sądzić, a osoby nieoborników przy-
mować? * Sela.

3. Czyńcie sprawiedliwość ubogiemu
i sierocie; utrapionego i niedostatecz-
nego usprawiedliwicie.

4. Wyrwijcie chudzinę * i niednego,
a z ręki nieoborników wyrwijcie go.

5. Lecz oni nie nie wiedzą, ani to-
zumięją; w ciemnościach ustawicznie
chodzą; zaczęli się zachwyki wszystkie
grunty ziemi.

6. Jam rzekł: Bogowiecie, * a synami
Najwyższego wy wszystkie jesteście.

7. A wszakże jako i inni ludzie pomrze-
cie, a jako jeden z książąt upadniecie.

8. Powstańże, o Boże! a sądziem; al-
bowiem ty dziedzicznie trzymasz wszyst-
kie narody.

PSALM LXXXIII.

I. Modli się o pomoc Boga. II. Mówi, że
chęć swego * psal, aby ich Bóg pokarał, i sobie przed
wszystkimi chwale sprawi.

1. Pieśń i psalm Asafowi.

2. O Boże! nie milcz, nie bądź
jako ten, co nie słyszy, i nie chęć się
uspokoić, o Boże!

3. Bo się oto nieprzyjaciele twoi bu-
rza, a ci, którzy cię w nienawisici mają,
podnoszą głowę.

4. Przeciwo ludowi twemu wymy-
sili chytra radę, a spiknęli się przeciw
ty, których ty ochramiasz;

5. Mówią: Pójźcie, a wytraćmy ich,
niech nie beda narodem, tak, żeby i nie
wspominano więcej imienia Izraelskiego.

6. Albowiem spiknęli się jednomyślnie,
przymierze przeciw tobie uczynili:

7. Namoty Edomczyków, i Ismael-
czyków, Moabczyków, i Agareczyków,
8. Giebalczyków, i Ammonitczyków,
i Amalekityków, także Filistyn-
ków z tymi, którzy mieszkają w Tyrze;

9. Wiece i Assyrylcy złączyli się
z nimi, będąc ramieniem synom Lotof-
wym Sela.

że nas zasz; rozjaśnij nad nami obli-
cze twoje, a będziemy zbawieni.

PSALM LXXXII.

I. Uprawniwszy Dawid do chwały Pańskią nad Boży.
przemiana ciękości egipskie, i wybawienie z nich. II.
Przeważa zakon Boży i nieposłuszeństwo ich przypomina.
III. Karanie za to przypominasz, do pokazy wiado.

1. Przedniejszemu śpiewakowi na
Gittaj, Asafowi.

2. Weselo śpiewajcie Bogu mocy
naszej; wykrzykujcie Bogu Jakóbowemu.
3. Wezmijcie psalm, przydajcie bę-
ben, i wdzięczną harfę z lutnią.

4. Zatrąbiecie w trąbę na nowiu mie-
siaca, czasu ułożonego, w dzień święta
naszego uroczystego.

5. Albowiem jest postanowienie w Iz-
raelu, prawo Boga Jakóbowego.

6. Na świadectwo * w Jozefie wysta-
wił je, kiedy był wyszedł przeciw ziemi
egipskiej, każdym słyższaj język, które-
go nie rozumiał.

7. Wybawie, mówi Bóg, od brze-
mienia ramie jego, a ręce jego od dźwi-
gania koźłów uwolnione.

8. Gdys mię * w uciechu wzywał, wy-
rwałem cię, i wystuchałem cię w skry-
tości gromu, doświadczałem cię * u wód
poswaku Sela.

9. Tedy rzekł: Słuchaj, ludu mój!
a oświadcze się * przeciwko tobie, o
Izrael! będączi mię słuchał

10. I nie będziesz miał boga cudzego,
ani się będziesz kłaniał bogu obcomu;

11. (Albowiem Jam Pan, Bóg twój,
którym cię wywiódł z ziemi Egipskiej);
otwórz usta twoje, a napełnię je.

12. Ale lud mój nie usłuchał głosu
mego, a Izrael nie przestał na mnie.

13. Przetoż puscłem ich za żądzami
serca ich, * i chodzili za radami swemi.

14. Oby mię był lud mój posłuchał,
a Izrael drogami mojemu chodzą!

15. W krótkim czasie bym był nie-
przyjaciół ich ponazył, a przeciw nie-
przyjaciółom ich obróciłbym rękę swa.

16. Ci, którzy w nienawisici mają Pa-
na, choć obłudnie, poddały się im mu-
sieli, i byłyby czas ich aż na wieki.

17. I karmilbym ich tłustością psze-
nicy, a miodem z opoki * nasycałbym ich.

10. Uczyńcie im tak jako * Matyjan-
czykom, jako * Syrsarze, jako Jahninowi
u potoku Cyson. * Ps. 71, 11. 25. f. 8. 4. 15.
11. Którzy są wygładzeni w Endor;
stali się jako gnój na ziemi.
12. Obchodźcie się z nimi i z ich het-
manami, jako z * Orebem, i jako z Zebé,
i jako z Zebéem, i jako z Salmanem, ze
wszystkimi książętami ich: * Ps. 47, 25. r. 8. 12. 21.
13. Bo rzekli: Posiэдźmy dziedzi-
cznie przybytki Boże.
14. Boże mój! uczyni ich jako koło,
i jako żądło przed wiatrem.
15. Jako ogień, który las pali, i jako
płomień, który zapala góry.
16. Tak ich ty wiochem twoim soi-
gaj, a burza twa zahwóć ich.
17. Napędnij twarzę ich pohañbie-
niem, aby szukali imienia twego, Panie!
18. Niech będą zawstydzeni i ustra-
szeni aż na wieki, a będąc-pohañbieni
niech zagina.
19. A tak niech poznają, żeś ty, któ-
rego imię jest Pan, tyś sam Najwyż-
szym nad wszystką ziemią.

PSALM LXXXIV.

I. Dawid od Absalomu wygnany do zboru Pańskiego
pragnąc usłyszeć głosy tyc, co są w spółce z miłośnikami świę-
tych, i z wyznawcami, żeby go Bóg wystuchał, i w iła-
ce swojej uwierzył.

1. Przedniejszemu śpiewakowi na
Gitit, synom Korego psalm.
2. O jako są miłe przybytki twoje,
Panie zastępów!
3. Żąda i bardzo tęskni dusza moja
do sieni Pańskich; serce moje i ciało
moje pochutniwa sobie do Boga żywego.
4. Oto i wróbel znalazł sobie domek,
i jaskółka gniazdo swoje, gdzie pokładła
piaszczę swę, u oktarów twóich, Panie
zastępów, królu mój i Boże mój!
5. Błogosławieni, którzy mieszkają
w domach twóich; będą cię na wieki chwa-
lić. Sela.
6. Błogosławiony człowiek, który ma
siłę swoją w tobie, i w których sercu są
drogi twoje.
7. Którzy idąc przez dolinę morów,
za żródło go sobie pokładają, i deszcz
pożegania przychodzi na nich.
8. I idą huł za hufem, a ukazują się
przed Bógem na Syonie.
9. O Panie, Boże zastępów! wysłu-
chaj modlitwę moję; przyjmij w uszy
twoje, o Boże Jakóbowy. Sela.

10. O Boże, tarczo nasza! obacz, a
wejrzyj na oblicze pomazańca twego.

11. Albowiem lęszy jest dzień w sio-
niach twóich, niż gdzie indziej tysiąc;
obrałem sobie raczej w prugu siedzieć
w domu Boga swego, niżeli mieszkać
w przybytkach niezbożników.
12. Albowiem Pan Bóg jest słońcem
i tarczą; tuć kaski i chwały Pan udziela,
i nie odmawia, co jest dobrego, tym,
którzy chodzą w niewinności.
13. Panie zastępów! błogosławiony
człowiek, * który ma nadzieję w tobie. * Ps. 2, 12. f. 3. 4. 9.

PSALM LXXXV.

I. Wierni w przedświatach Anzjebachów przypo-
minając dawna łaskę Pańską, o pobawieniu swego
złego prosta; II. Cieszą się, iż on ludowi swemu do-
godzi, naprzód doczesnymi potrzebami, a potem i du-
chowienmi w zastaniu na świat syna swego.

1. Przedniejszemu śpiewakowi synom
Korego psalm.
2. Łaskę, Panie! niekiedy pokazy-
wał ziemi twój; przywróciłeś zasje
z niewoli Jakóba.
3. Odpuściłeś nieprawosć ludu two-
jego, pokryłeś wszelki grzech ich. Sela.
4. Uśmierzyłeś wszystkie gniew twój,
odwróciłeś od zapalczywości popęduśność
twoję.
5. Przywróć nas, o Boże zbawienia
naszego; a uczyni wstręt gniewowi swe-
mu przeciwko nam.
6. Izali na wieki gniewać się będziesz
na nas? a rozciągniesz gniew twój od
rodzaju do rodzaju?
7. Izali ty obrociwszy się, nie ożywisz
nas, tak, aby się lud twój rozradował
w tobie?
8. Panie! okaż nam miłosierdzie twoje,
a daj nam zbawienie swoje.
9. Ale postucham, co rzecze Bóg, on
Pan moený; zaiste mówi pokój do ludu
swego, i do świętych swoich, byle się
jedno zaś do głuپیwa nie wracał.
10. Zaiste bliskie jest zbawienie jego
tym, którzy się go boją; a przebywać bę-
dzie chwaka jego w ziemi naszej.
11. Miłosierdzie i prawda-spokój są
z sobą; sprawiedliwość i pokój poca-
hują się.
12. Prawda z ziemi wyrośnie, a spra-
wiedliwość z nieba wyryje.
13. Da też Pan i doczesne dobra, a zie-
mia * nasza wyda owoc swój. * Ps. 2, 12. 22.
14. Sprawi, że sprawiedliwość przed

- twarzą jego pójdzie, gdy postawi na
drodze nogi swoje.

PSALM LXXXVI.

I. Płótek wybiawienia z ciężkości kające, utrapione
swoje, boza dobrodziejność i nieprzyjaźń swych strópsic
opisuje, cesi, aby się w Bógem i bożactwem swoją za-
czną, i modlitwą wyśluchac.

1. Modlitwa Dawidowa.

- Nakłoń, Panie! ucha twego, a wysłu-
chaj mię; bomci niedźny i ubogi.
2. Strzeżże duszy moję, bęm jest
ten, którego ty miłujesz; zachowaj sługę
twego, Boże mój! który ma nadzieję
w tobie.
3. Zmłuj się nademną, Panie, albo-
wem do ciebie na każdy dzień wołam.
4. Rozwesel duszę sługi twego; bo
do ciebie, o Panie! duszę swą podnoszę.
5. Boś ty, Panie! dobry * i litosawy,
i wiele miłosierny wszystkim, którzy
cię wzywają. * Ps. 1, 13.
6. Wystuchajże, Panie! modlitwę
moję, a postuchaj pilnie głos prośby
mojej.
7. Wzywam cię w dzień ucisku mego;
bo mię ty wysłuchasz.
8. Nie masz żadnego * podobnego to-
bie między bogami, o Panie! i nie masz
takowych spraw, jako są twoje. * Ps. 1, 3. 24.

9. Wszystkie narody, któreś ty stwo-
rzył, przychodzą kłaniać się będą przed
obliczem twójem, Panie! i wielbić będą
imię twoje.

10. Boś ty jest wielki, a czynisz cuda;
tyś sam jest Bogiem.
11. Naucz mię, * Panie, drogi twoję,
albym chodził w prawdzie twoję, a usta-
now serce moje w bojaźni imienia twego;
12. A będę cię chwalił, Panie, Boże
wielki imię twoje na wieki,
13. Pomieważ miłosierdzie twoje wiel-
kie jest nademną, a tyś wyrwał duszę
moję z dołu gębokiego.

14. O Boże! powstałi hardzi prze-
wątło mnie, a rota okrutników szukała
duszy moję, ci, którzy cię przed oczy-
ma nie mają.
15. Ale ty, Panie, * Boże miłosierny i
litosawy, i inerychki ku gniewu, i wiele
miłosierny, i prawdziwy!
16. Wejrzyj na mię, a zmłuj się
nademną, dajże moc twoję słudze two-
mu, a zachowaj syna słuźebnicy twoję.

17. Okaż mi znak dobroci twoję, aby
to widząc ci, którzy mię mają, w miena-
wiości, zawstydzeni byli, żeś mię ty, Pa-
nie! poratował, i pocieszyłeś mię.

PSALM LXXXVII.

Lud Boży po nawróceniu z Babilonu wysławia koscioł
i miasto Jeruzalemskie, iż je Bóg umiłowal nad inne,
i miasto pogańskie narody przez Pana Chrystusa po-
wólac postanowił.

1. Synom Korego psalm i pieśń.
Fundament jego jest na górach świę-
tych.

2. Umiłowal Pan bramy Syonskie nad
wszystkie przybytki Jakóbowe.
3. Sławne o tobie rzeczy powiadają,
o miasto Boże! Sela.

4. Wspomnę na Egipt, i na Babilon
przed swymi znajomymi; oto i Filistyń-
czyzy, i Tyryjczyzy, i Murzyni rzeką, że
się tu każdy z nich urodził.

5. Także i o Syonie mówić będą: Ten
i ów urodził się w nim; a sam Najwyższy
ugruntuje go.

6. Pan policzy narody, gdy je popisy-
wać będzie, mówiac: Ten się tu urodził.
Sela.

7. Przetoż o tobie śpiewać będą z płą-
samem wszystkie siły żywota mego.

PSALM LXXXVIII.

I. Płótek spósz, będo się na ceterib; Bogu modlić
w nieszczęśliwym. II. Uskazał się, że go Bóg ostra-
cił, utrapienie swoje wyliczając.

1. Pieśń a psalm synów Korego prze-
dniejszemu śpiewakowi na Machalat ku
śpiewaniu, nauczący, (złożony) od He-
mana * Etrahytczyka. * I. Kor. 25. 5.

2. Panie, Boże zbawienia mego! we
dnie i w nocy wołam do ciebie.

3. Niech przyjdzie przed oblicze twoje
modlitwa moja; nakłoń ucha twego do
wołania mego.

4. Bo nasycona jest utrapieniem dusza
moja, a żywot mój przybliżył się aż do
grobu.

5. Poczytano mię między tych, którzy
zstępują do dołu; byłem jako owowiek
bez wszelkiej mocy.

6. Policzony jestem między umarły-
mi; jestem jako pobici, leżący w grobie,
na których wieciej nie pamiętasz, którzy
są od ręki twoję wytraceni.

7. Spuściłeś mię w doł najgłębszy,
do najciemniejszego i najgłębszego
miejsca.

8. Doległa mi zapalczywość twoja,

kłopot i nędza, a gdy to pominię, tedy przedko oddamy.

11. Ale któż zna: srogość gniewu twego? albo kto bojąc się ciebie zna zapalczywość twoją?

12. Nauczcie nas obliczać dni naszych, abyśmy przywiedli serce do mądrości.

13. Nawróćcie się, Panie! dokądże odwracasz? zlitujże się nad sługami twymi.

14. Nasyćcie nas z poranku miłostwem twojem; tak, abyśmy wesoło śpiewali i radowali się do wieczności dni nasze.

15. Rozweselcie nas według dni, którychś nas utrapia, według lat, którychś nas doznali złego.

16. Niech będzie znacząca przy sługach twoich sprawa twoja, a chwalebna twoja przy synach ich.

17. Niech będzie przyjemność Pana, Boga naszego, przy nas, a sprawie rąk naszych utwierdzi między nami, sprawę rąk naszych utwierdzi, Panie!

PSALM XCI.

1. Wzrostek Mózgi w Bogu sędzi, paręk cieni, iż ich Bóg z tego ochowa, i anielka sędzi, iż wina, że Pan tych, co go młają, wzrośnięciem i sławą, modliw wysłuchaniem, i żywota przedzieleniem udzieli.

1. Ten, który mieszka w ochronie Najwyższego, i w cieniu Wszechmocnego przebywać będzie;

2. Rzeczce Panu: Nadzieja moja i zamiek mój, Bóg mój, w nim nadzieję mieć będę.

3. Onci zaiste wybawi cię z sidła łowczego, i z powietrza najjadowitszego.

4. Pierzem swém odkryje cię, a pod skrzydłami jego bezpiecznym będziesz; prawda jego taroza i punklerzem.

5. Nie ulękiesz się strachu nocnego, ani strachu latającej we dniu;

6. Ani zarazy morowej, która przechodzi w ciemności, ani powietrza morowego, które zatracca w południe.

7. Padnie po boku twym tysiąc, a czterdzieć tysięcy po prawej stronie twojej; ale się do ciebie nie przybliży.

8. Tylko to czynna twemi obaczysz, a nagrodę niepodobnych oglądasz.

9. Ponieważ ty Panu, który jest nadzieja moja, i Najwyższego, za przybytek swój pokoczy;

10. Nie spotka cię ucieżego, ani jaka plaga przybliży się do namiotu twego.

11. Albowiem Autołom * swoim przy-

każak o tobie, aby cię strzegł na wszystkich drogach twoich.

12. Na rękach nosić cię będą, byś znać nie obrazł o karmien mogli twojej.

13. Po lwie, i po bazyliisku deptać będziesz, lwie i smoka podeperesz.

14. Iz się we mnie, mówi Pan, rozkochał, wyrwę go, i wywyższę go, przeto, iż poznał imię moje.

15. Będzie mię wzywają, a wystucham go; ja z nim będę w utrapieniu, wyrwę go, i uwielbię go.

16. Długoszą dni nasycę go, i okazać mu zbawienie moje.

PSALM XCII.

1. Upomina do wyzbawiania Pana dla dzielnego rządu, i miodocynych spraw jego. II. Ucząc czyni, że sprawniejsze staranne, i Pan chwalebnie będzie.

1. Psalm a pieśń na dzień sobotni.

2. Dobra rzecz jest wysławiać Pana, a śpiewać imieniomu twemu, o Najwyższy.

3. Opowiadaj z poranku miłostwianie twoje, i prawdę twoją na każdą noc,

4. Na instrumentacie o dziesięciu stronach, na lutni, i na harfie z śpiewaniem.

5. Albowiem mię rozweselił, Panie! sprawami twemi; o sprawach rąk twoich śpiewać będę.

6. O jako wielmożne są sprawy twoje, Panie! bardzo głębokie są myśli twoje.

7. Człowiek bydlący nie zna, a głupa nie zrozumieją tego.

8. Iz wyrastają niezbożnicy jako ziele, a kwitną wszyscy, którzy czynią nieprawdę, aby byli wykorzystani aż na wieki;

9. Ale ty, o Najwyższy! jesteś Panem na wieki.

10. Albowiem, oto nieprzyjaciele twoi, Panie! albowiem oto nieprzyjaciele twoi zgina; rozproszeni będą wszyscy, którzy czynią nieprawdę.

11. Ale róg * mój wywyższysz jako jednorożców; pokropiony będę olejkim świętym.

12. I ujrzy oko moje nieszczęście tych, co na mię czują; o złośnikach, którzy powstają przeciwko mnie, usłyszą uszy moje.

13. Sprawiedliwy jako * palma za kwitnie, jako cedra na Libanie rozmnoży się.

14. Wszczępieni w domu Pańskim, w sieniach Boga naszego zakwitną.

15. Nawet i w sędawości przyniosą owoc, czerstwymi i zielonymi będą;

16. Aby to opowiadano, że uprzyjemnym jest Pan, skała moja, a że w nim nie masz żadnej nieprawości.

PSALM XCIII:

Procedo o królestwie Pana Chrystusowim, w którym wiebi Boga, iż swoich od najędów nieprzyjacielskich bronni.

Pan * króluję, obłeki się w dostojność; obłeki się Pan w możność, i przepasał się; utwierdził też okrąg świata, aby się nie poruszył.

2. Utwierdzona jest stolica twoja przed wszystkimi czasami; tyś jest od wieczności.

3. Podniosły rzeki, o Panie! podniosły rzeki szum swój; podniosły rzeki naważności swoje.

4. Nad szum wielkich wód, nad mocne wały morskie mocniejszy jest Pan na wysokości.

5. Świadectwa twoje są bardzo pewne; świętobliwość, * Panie! jest domu twego ozdoba na wieczne dni.

6. Dobra rzecz jest wysławiać Pana, a śpiewać imieniomu twemu, o Najwyższy.

PSALM XCIV.

1. David, wola Boga, in pomścił przeciwno, strona, nowy i przetrwał, i nie schodził, gdyż Bóg przeszedł wód, strasz, zromiowa, a dobych, aż ich czasem ku ich dobru karze, nie opuszcza.

Boże * pomst! Panie Boże pomst! rozjasnij się!

2. Podnieś się, o Sędzio wszystkiej ziemi! a daj zapłatę pysznym.

3. Dokładze niepobożni, Panie! do-każcie niepobożni radować się będą?

4. Długoż będą święgotaci i hardzie mówić, chlubiąc się wszyscy, którzy czynią nieprawdę?

5. Lud twój, Panie! trzeć, a dziedzi-two twoje trapić?

6. Wdowy i przyrodników mordować? a sierotki zabijać?

7. Mówiac: Nie widzi tego Pan, ani tego rozumie Bóg * Jakóbowy.

8. Zrozumiecie, o wy bydlęcy między ludźmi! a wyszałeni kiedyż zrozumiecie?

9. Izali ten, który szcepil ucho, nie słyszy? i który ukasztował oko, izali nie widzi?

10. Izali ten, który świecy narody, nie będzie karał? który uczy człowieka umiętności.

11. Pan zna namysł ludzkie, iż są szczerą * marnością.

12. Błogosławiony jest mąż, którego

ty ćwicysz, Panie! a zakonu twego uczysz go.

13. Abyś mu sprawił pokój od złych dni, ażby był wykopały dół niepobożnikowi.

14. Albowiem nie opuści Pan ludu swego, a dziejactwa swego nie zaniedba.

15. Ale aż ku sprawiedliwości obróci się sad, a za nim wszyscy serca uprzyjemnego.

16. Ktoby się był zastawił za mną przeciwko złośnikom? Ktoby się był ujął o mię przeciwko tym, którzy czynią nieprawdę?

17. By mi był Pan nie przybył na pomoc, małoby była nie mieszkała dusza moja * w miłczeniu.

18. Jużem był rzekł: Zachwiała się nogą moja; ale miłosterdzie twoje, o Panie! zatrzymało mię.

19. W wielkości utrapienia mego, we wnątrnościach moich, pociechy twoje rozweselały duszę moją.

20. Izali z tobą towarzyszy stolica nieprawości tych, którzy stanowią krzywdę miasto prawa?

21. Którzy się zbierają przeciwko duszy sprawiedliwego, a krew niewinna potępią?

22. Ale Pan jest twierdzą moją, a Bóg mój skała, ufność moją.

23. Onci obróćca na nich nieprawości ich, a dla złości ich wytraci ich; wytraci ich Pan, Bóg nasz.

PSALM XCV.
1. David, izaczejón upomina, iż Pana z wielkoscioską, i z baskowego do siebie wiodł, i wiodł. II. Od niepostaszstwa i uport ich odwrócił.

Pójdźcież, śpiewajmy Panu; wykrzykujmy skałe zbawienia naszego.

2. Uprzedźmy obłozę jego z chwalebą psalmy mu śpiewajmy.

3. Albowiem Pan jest Bóg wielki, i król wielki nade wszystkimi bogów.

4. W jego rękach są głębokości ziemi, i wierzhy gór jego są.

5. Jegoż jest morze, bo je on uczy; i ziemia, która ręce jego ukasztaważy.

6. Pójdźcie, klanajmy się, a upadajmy przed nim; klanajmy przed Panem, stworzycielem naszym.

7. Onci jest zaiste Bóg nasz, a myślny lud pastwiska jego, i owce rąk jego.

Dzis, jeśli * głos jego usłyszycie.

8. Nie zatwardzajcież serca swego; jako w Meryba, a jako czasu kuszemia na puszczy.

- 9. Kiedy mnie kusili ojowie wasi, doświadczyliś mię, i widzieli sprawy moje.
10. Przez czterdzieści lat * miałem spór z tym narodem, i rzekłem: Lud ten błądzi sercem, a nie poznali dróg moich;
11. Którym przysięgał * w popędliwości mojej, że nie wnują do odnośnienia mego.
* 4 Moj. 14. 23. 24. i 1. s. 3.

PSALM XCVI

Wszystkich wieżach * świątyni i z bogiem do wnętrza Chrystusa Pana chwalebnemu * jest Bogiem prawdziwym, i jest postanowiony sędzią wszystkich świata.

- Spiewajcie * Panu pieśń nową; śpiewajcie Panu wszystkich ziemia!
2. Spiewajcież Panu, doborzeczcie imionowi jego, opowiadajcie ode dnia do dnia zbawienie jego.
3. Opowiadajcie między narodami chwałę jego, między wszystkimi ludźmi cuda jego.
4. Albowiem wielki Pan i wszelkiej chwały godny, i straszliwy jest nad wszystkich bogów.
5. Wszystkie bowiem bogowie narodów są bałwani; ale Pan niebiosa uczynek jego, moc i piękność w świątyni jego.
7. Oddajcie Panu, pokolenia narodów, oddajcie Panu chwałę i moc.
8. Oddajcie Panu chwałę imienia jego; przyniescie dary, a wnuźcie do sieni jego.
9. Kłaniajcie się Panu w ozdobie świątobliwości; niech się lęka oblicza jego wszystkich ziemia.
10. Powiadajcie między poganami: Pan król, * a że i krag swiata uwierdzony będzie, tak, aby się nie pomuszyl, a iż będzie sędzią ludzi w sprawiedliwości.
* Ps. 95. 1. Ps. 97. 1. Ps. 99. 1.

- 11. Niech się wesela niebios, a niech płasa ziemia; niech zasznami morze, i co w nim jest.
12. Niech płasają pola, i wszystko co jest na nich; tedy niech wykrzykują wszystkie drzewa lesne,
13. Przed obliczem Pańskim; boć idzie, idzie zaisie, aby sędził * ziemię. Będzie sędzią obrag swiata w sprawiedliwości, a narody w prawdzie swojej.
* Ps. 98. 8.

PSALM XCVII

I. Szerokód i ślawe królewa Mesjaszowego opsię, przepięce do niego chwale onę, w której Bóg, zakon bicia, kosicłi swój wielom narodził, i cieszę wspanial z rak nieprzejscieliskich wydział.

Pan * króljuje; wyskakuj ziemię, a wesel się mnóstwo wyspen!

- 2. Obłok i ciemność okolo niego; sprawiedliwość i sąd są gruntem stołty jego.
3. Ogień przed obliczem jego idzie, a zapala w okolo nieprzejscielóć jego.
4. Bystawice jego: oświecają obrag swiata, co widzące ziemia zdradzała.
5. Góry jako wosk rozplywają się przed obliczem Pańskim, przed obliczem Pana wszystkich ziemi.
6. Niebios, opowiadają * sprawiedliwość jego, a wszystkie narody ogladają chwałę jego.
7. Niechże będą * zawstydzeni wszyscy, którzy sżąz obrazom, którzy się chlubią w bałwanach; kłaniajcież mi się wszyscy bogowie.
8. To usłyszaży Syon rozwesel się, a radował się betą córki Judzkie, dla sądów twoich, Panie!
9. Albowiem ty Pan najwyższy na wszystkiej ziemi, a bardziej wywyższony nad wszystkich bogów.
10. Wy, którzy miłujecie * Pana, miłujcie zła w nienawisć; on strzeże swiętych swoich, a z ręki niepobożnych wyrzwa ich.
* Amos. 3. 5. i 2. s. 12. 9.

PSALM XCVIII

I. Tryumf Pana Jezusa sławid kaza, który miča wba szał sobie i swym zbawienie sprawił, i Ewangelię narodom objawil. II. Upomina, żeby mi świat chwale odiał, i Psalim.

- Spiewajcie Panu pieśń * nową, bo dziwnie rzeczy uczynił; dopomoga mu prawica jego, i ramię * świątobliwości jego.
2. Objawil Pan * zbawienie swoje; przed oczyma pogan oznajmil sprawiedliwość swoje.
3. Wspomniał na miłosierdzie swoje, i na prawdę swoję przeciw domowi Izraelstemu; ogladaj wszystkie granice ziemi; zbawienie Boga naszego.

PSALM 98. 99. 100. 101. 102.

4. Spiewajcie Panu- wszystka ziemi; wykrzykajcie, a weselcie się i spiewajcie.
5. Grajcie Panu na harfie; na harfie, głosem przyspiewujące.

6. Na trabachi i na kornetach krzykliwych glos wydawajcie przed Królem i Panem.
7. Niech zasznami morze, i co w niem jest, obrag swiata, i mieszkający na nim.
8. Rzeki niech klasają rękoma; góry wespló niech się rozradują.

9. Przed Panem, bo idzie sędzić ziemię. * On będzie sędzią obrag swiata w sprawiedliwości, i narody w prawosci.
* Ps. 98. 18.

PSALM XCIX

I. Izraelczyk, upomina, aby Pan dla duchownego królestwa jego, które między nimi wystawil, chwalił. Każę im o zachowanie tego królestwa prosil.

Pan króljuje, niechże zdradzą narody; siedzi między Cherubinami, niechże się porusz ziemia.
2. Pan na Syonie wielki, a wywyższony nad wszystkie narody.
3. Niech wysławiają imię twoje wielkie i straszne; albowiem święte jest.
4. Moc zaisie królewska miłuje sąd; albowiem ty ustanowil prawo; sąd i sprawiedliwość w Jakobie ty wykonujesz.
5. Wywyższajcie Pana, Boga naszego, a kłaniajcie się u podnóżka nog jego; bo święty jest.

- 6. Mojżesz i Aaron między kapłanami jego, a Samuel między wzywającymi imienia jego, wołali do * Pana, a on ich wysluchał.
* 2 Moj. 22. 11. 4 Moj. 14. 18. 1 Sam. 12. 19.
7. W ściebie obłokowym * mówił do nich; a gdy strzegli świadców jego i ustaw, które im podał,
* 2 Moj. 33. 9.
8. Panie, Boze nasz! tys ich wysluchał; Boże! byważes im miłosciwym, i gdyś ich karał dla występów ich.
9. Wywyższajcie Pana, Boga naszego, a kłaniajcie się na górze świętej jego; albowiem święty jest Pan, Bóg nasz.

PSALM C

I. Wszystkich ludzi do wyśławienia Boga pobada. II. Dlatego, iż on nas stworzył, odkupił, i z za owoceć przysię.

Wykrzykajcie Panu, wszystka ziemi!
2. Sluzcie * Panu z weselen, przychodźcie przed oblicze jego z radością.
* Ps. 2. 11. Ps. 66. 2. Ps. 68. 4.
3. Wiedzieć, żeć Pan jest Bogiem; on uczynil nas, a nie my samych siebie;

abyśmy byli ludem * jego, i owcami pastwiska jego.
4. Wnuźcież w bramy jego z wysławianiem, a do sieni jego z chwałami; wysławiajcież go, doborzeczcież imionowi jego;
5. Albowiem dobry jest * Pan, na wieki trwa miłosierdzie jego, a od narodów aż do narodu prawda jego.
* Ps. 73. 1.

PSALM CI.

I. Dawid ślawy Boga czyni, że zostawży królem, chepego wielebli, i oszanu straża- prawej drogi przesławid, przewrotnych otruscel, przesławid, i klamrow; nie cierpieć, a w wspanial się kochać.

O miłosierdziu * i o sądzie spiewać będę; tobie, o Panie! spiewać będę.
* Ps. 83. 2. s. 2.

- 2. Ostrożnym będę na drodze uprzejmej, kiedy przyjdzesz do mnie; będę chłodał ustawicznie w szerosci * serca mego, w domu moim.
* 4 Moj. 12. 7. Zj. 4. 3. 2.
3. Nie potożę przed oczy moje złąć rzeczy; każda sprawę * występników mam w nienawisć, a nie chwyce się mam.
* Psalm. 139. 21.
4. Serce przewrotne * odstąpi odemnie, a o złe nie będę dbał.
* Ps. 6. 9.
5. Tego, który * potajemnie obmawia bliźniego swego, wytnę; oczów wyniosłych, i serca nadętego nie będę mógł cierpieć.
* Ps. 10. 3.
6. Oczy moje obrócono będą na prawdomównych w ziemi, aby siadal; ziemia; kto chodzi drogą uprzejmą, ten mi słuszyć będzie.
7. Nie będzie mieszkał w domu moim * zdrajca; ten, który mówi kłamstwo, nie ostoi się przed oczyma memi.
* Przyp. 13. 5.
8. Co poranek tracić będę wszystkich niezbognych na ziemi, abym tak wyrzucił z miasta Pańskiego wszystkich, którzy czynią nieprawosć.

PSALM CII.

I. Lud Boży do Boga wołaje, abilibabak * oświecił oszanu praktyka. II. Dlatego, że Bóg mu podobać, do Boga przywrócił, III. Proszę czyni, żeby ich do końca nie niszczył.

- 1. Modlitwa utrapionego, gdy będąc w ucisku, przed Panem wyłewa żądłosć swoję.
2. Panie! wysluchaj * modlitwę moję, a wotanie moje niechaj przyjdzie do ciebie.
* Ps. 143. 1.
3. Nie ukrywaj * oblicza twego przede-

mna; w dzień ucisku mego nakłoń ku mnie ucha twego; w dzień, którego cię przywołam, prędko mnie wysłuchaj.
 4. Albowiem niszczą jako dym dni moje, a kości moje jako ognisko wypalone są.
 5. Porazone jest jako trawa, i uwiedło serce moje, tak, że, zem zapomniał jeść chleba swego.
 6. Od głosu wzdychania mego przyległy kości moje do ciała mego.
 7. Stajem się podobnym pelikanowi na puszcy; jestem jako pułchaz na pustyniach.
 8. Czuję, a jestem jako wróbel samotny na dachu.
 9. Przez cały dzień urągają mi nieprzyjaciele moi, a nasmiwcy moi przeklinają mnie.
 10. Bo jadam popiół jako chleb, a napój mój mieszam ze łzami,
 11. Dla rozgniewania twego, i dla zapalczywości gniewu twego; albowiem podniosły mi poruciles mię.
 12. Dni moje są jako cień * nachełony, a jam jako trawa wiaćki;
 13. Ale ty, Panie! trwasz na wieki, a pamięćka twoja od narodu do narodu.
 14. Ty potwarszy zmiłujesz się nad Syonem; boć czas; zehyb się zlitował nad nim, gdyż przyszedł * czas naznaczoney.
 15. Albowiem upodobały się sługom twym kamienie jego, i nad prochem jego zmiłują się;
 16. Aby się wali poganie imienia Pańskiego, a wszyscy królowie ziemscy chwają twój;
 17. Gdy pobudnie Pan Syon, i okaże się w chwale swojej;
 18. Gdy wejry na modlitwę ponioznych, nie gardząc modlitwą ich.
 19. To zapisza dia narodu potomnego, a lud, który ma być stworzony, chwalić będzie Pana,
 20. Że wejzał z wysokości świątynię swojej, że z nieba na ziemi spojrzął;
 21. Aby wystuchwał wzdychania więźniów, i rozwiązał na śmierć skazanych;
 22. Aby opowiadał na Syonie imię Pańskie, a chwale jego w Jerozalemie,
 23. Gdy się pospolu zgromadzą narody i królestwa, aby służyły Panu.

PSALM CIII.

Psalm wielce śbierzącyw Pańskie, i Wasze: 14 m. Bóg wroczel odobyl, czaszełk wian ceszowej, wżery. II. Respolite: że się podobuje ukrzyżowanych, wole swą ludowi objawił, jest miłostery, i złość, jako ojciec diańkom odparca. III. Nauca, że go czuć podobny wojaka napisać, do czego i duszę są pobudz.

1. Psalm Dawidowy.
 Błogosław duszo moja Panu, i wszystkie wnętrzności moje imieniowi jego świętemu.
 2. Błogosławże duszo moja Panu, a nie zapomnąj wszystkich dobrodziejstw jego.
 3. Który odpuszcza wszystkie nieprawości twoje; który uzdrawia wszystkie choroby twoje;
 4. Który wybawia od śmierci żywót twój; który cię koronuje miłosierdziem i wielką litością;
 5. Który nasyca dobrém usta twoje, a odnawia jako orła młodość twoje.
 6. Pan czyni, co sprawiedliwego jest, i sąły wszystkim uczciwionym.
 7. Oznajmił drogi swe Mojżeszowi, a synom Izraelskim sprawy swoje.
 8. Miłosterny i litościwy jest Pan, nierychły do gniewu, i wielkiego miłosierdzia;
 9. Nie będzie się na wieki wadzić, w gniewu wiecznie chował
 10. Nie według grzechów naszych obchodzi się z nami, ani według nieprawości naszych odpłaca nam.
 11. Albowiem jako są niebios, wysokie nad ziemią, tak jest utwierdzone miłosierdzie jego nad tymi, którzy się go boją;
 12. A jako daleko jest wschód od za-

choodu, tak daleko oddalił od nas przestępstwa nasze.
 13. Jako ma litość ojciec nad dziećkami, tak ma litość Pan nad tymi, którzy się go boją.
 14. Oni zaś nie zna, cośmy za ulepienie; pamięta, żeśmy prochem.
 15. Dni ewdziwie są jako trawa, a jako kwiat polny, tak kwitnie;
 16. Gdy nai wiatr powienie, alhici * Ps. 90.5. Izaj. 40.6.
 17. Ale miłosierdzie Pańskie od wieków aż na wieki nad tymi, którzy się go boją, a sprawiedliwość jego nad synami synów,
 18. Który strzegą przymiera jego, i pamiętają na przykazanie jego, aby je czynili.
 19. Pan na niebiosach utwierdził słowo jego.
 20. Błogosławcie Panu Aniołowie jego mocni w sile, którzy czynicie rozkazania jego, postuszynymi będą głosowi słowa jego.
 21. Błogosławcie Panu wszystkie wojska jego, studzy jego, którzy czynicie wole jego.
 22. Błogosławcie Panu wszystkie sprawy jego na wszystkich miejscach panowania jego. Błogosław, duszo moja! Panu.

PSALM CIV.

I. Dawid pobudzawszy duszę swą do uwazania miejsca Bożego, wszystkich rzeczy stworzonych poczętek i opatrywanie szeroko opisuje. II. Chwałę za to Boga wieczną obiecuje.

Błogosław, duszo moja! Panu. Panie, Boże mój! wielce jest wielmożnym; chwaleb i ozdobe przyobłoków.
 2. Przyodziałeś się * światłością jako szata; rozciągnąłeś * niebios, jako oponę.
 3. Któryś zaklepił na wodach * pałace swoje; który używasz obłoków miasto wozów; który chodzisz na skrzydłach wiatrowych;
 4. Który czynisz duchy * postami swymi; ty czynisz sługi swe ogniom pałającym.
 5. Ugruntowałaś ziemię na słupach jej, tak, że się nie poruszy na wieki wieczne.
 6. Przepaścią jako szata przyodziałeś ją być, tak, że wody stały nad górami.
 7. Na zgromienie twoje rozbiegły się, i grał.

a na głos pogromu twego prędko zuciękały.
 8. Wstąpiły góry, zniżyły się doliny na miejsce, któreś im zakłożył.
 9. Zamierzyłeś im * kres, aby go nie przestępowały, ani się wracały na odkrycie ziemi.
 10. Który wypuszczasz źródła po dolinach, aby płynęły między górami,
 11. A napój dawały wszystkim zwierzowi polnemu; a z nich gaszą lesne osty pragmenne swoje.
 12. Przy nich mieszka ptastwo niebieskie, a z pośród gałęzek głos, wydaje.
 13. Który pokrapiasz góry z pałaców swoich, aby się z owoców spraw twoich nasycała ziemia.
 14. Za twoją sprawą * rośnie trawa dla bydła, a ziola na pożytek człowieczy; ty wywodzisz chleb z ziemi.
 15. I wino, które uwesela * serce człowieka, od którego się łni twarz jako od oleju; i chleb, który zatrzymuje żywót ludzi.
 16. Nasycone bywają i drzewa Pańskie, i cedry Libanu, których nasadził;
 17. Na których ptaki gniazda swe mają, i bocian na jedlinach ma dom swój.
 18. Góry wysokie dziłkim kożom, a skały są ucieczka królikom.
 19. Uczynił miesiąc * dla pewnych czasów, a słońce zna zachód swój.
 20. Przywodzisz ciemność, i bywa noc, w którą wychodzą wszystkie zwierzęta lesne.
 21. Lwieta ryca do łupu, i szukają od Boga pokarmu swego.
 22. Leczą gdy słońce wzniądzie, zaś się zgromadzają, i w jamach swoich kładą się.
 23. Tedy wychodzi człowiek do roboty swojej, i do pracy swojej aż do wieczora.
 24. O jakóż wielkie są * sprawy twoje, Panie! - te wszystkie mądres uczynił, a napełniona jest ziemia bogactwem twoim.
 25. W morzu zaś wielkiem i bardzo szerokiem, tam są płazy, którym nie masz liczby, i zwierzęta małe i wielkie.
 26. Po niem okieły przechodzą, i wiołyb, któregoś ty stworzył, aby w niem igrał.

27. Wszystko to na cie * oczekuje, abyś im dał pokarm czasu swego. ^{*Ps.145.15. 1. Moj.13.15.}
28. Gdy im dajesz, zbierają; gdy otwierasz rękę twoją, nasycone bywają dobrami rzeczami.
29. Lecz gdy ukrywasz oblicze twoje, trwożą sobą; gdy odbierasz ducha ich, giną, i w proś się swój obracają.
30. Gdy wysyłasz ducha twego, strżone bywają, i odnawiasz oblicze ziemi.
31. Niechajże będzie chwala Pańska na wieki; niech się rozweseli Pan w sprawach swoich.
32. On gdy wejrzy na ziemię, zadziży; dotknie się gór, a zakurzą się.
33. Będę śpiewał Panu za żywota mego; będę śpiewał Bogu memu, póki mię staje.
34. O nim będzie wdzięczna mowa moja, a ja się rozwesela w Panu.
35. Oby byli wytraceni grzesznicy z ziemi, a niebożnych aby już nie było! Błogosław, duszo moja! Panu. Halleluja.

PSALM CV.

I. Izraelczycy do wdzięczności przeciw Bogu; i oznajmienie, że Bóg wywodzi, II. dalszego, iż z nim przyniesie dzieje swa pokazał.

- Wystawiając * Pana; ogłaszając imię jego; opowiadając między narodami sprawę jego.** ^{*1.Kon.16.8. 1. Moj.12.4.}
2. Śpiewajcie mu, śpiewajcie mu psalmy, rozprawiając o wszystkich cudach jego.
3. Chlubcie się imieniem świętym jego; niech się weseli serce sąkających Pana.
4. Szukajcie Pana i mocy jego; szukajcie oblicza jego zawsze.
5. Przypominajcie sobie dzieła jego, które czynił, cuda jego i sądy ust jego.
6. Wy nasienie Abrahama, sługi jego! Wy synowie Jakóbowi, wybrani jego!
7. Onaj jest Pan, Bóg nasz, po wszystkich ziemi sądy jego.
8. Pamiętajcie wiecznie na przyniesie swoje; na słowo, które przykazał aż do tysiącznego pokolenia;
9. Które postanowił * z Abrahamem, i na przysięgę swą * uczynioną Izakowi. ^{*1.Moj.17.2. 1. Moj.26.3.}
10. Bo je postanowił Jakóbowi za ustawę, * a Izraelowi za umowę wieczną.
11. Mówiąc: Tobie dam ziemię Cha-

32. Dał grad miasto * deszczu, ogień * wosk popełniał.
33. Także połukł winnice ich, i figi ich, a pokruszył drzewa w granicach ich.
34. Rzeka, a przyszła szarżać, i chrząszczów * niezliczone mnóstwo;
35. I pokarły wszelkie ziele w ziemi ich, a pojaży urodzaje ziemi ich.
36. Nawet * pobł * wszystko pierworodztwo * w ziemi ich, początek wszystkich siły ich.
37. Tedy ich wywiódł ze srebrnem i ze złotem, * a nie był nikt słaby między pokoleniem ich.
38. Radował się Egipt, gdy oni wychodzili; albowiem był przypadek na nich strach ich.
39. Rozpostarł obłok * na okrycie ich, a ogień na oświecanie nocy.
40. Na żądanie ich przywiódł przepiórki, a chlebem niebieskim nasycił ich.
41. Otworzył stałę * i wypłynęły wody, a płynęły po suchych miejscach jako rzeka.
42. Albowiem wspominał na słowo świętobliwości swojej, które rzekł do Abrahama, sługi * swego.
43. Przełoż wywiódł lud swój z weselem, a z śpiewaniem wybranych swoich.
44. I potął im ziemię pogan, a postę dli prace narodów.
45. Aby zachowali ustawy jego, a prawa jego przestrzegali. Halleluja.

PSALM CVI.

I. Wierni żydowie Bogu, za niewymowne dobrodzieństwa jego uczynił. II. Faraon, który się zwał Nofem, i przodków swoich wysłał, w Egipcie, na puszczy i w ziemi Chamana; a jego popioł wyznają.

- Wystawiając * Pana; albowiem dobry, albowiem na wieki miłosierdzia jego.** ^{*Ps.107.1. Ps.118.1. Ps.136.1.}
1. Halleluja.
2. Któż wysłowi niermierną moc Pańską, a wypowie wszystkie chwale jego?
3. Błogosławieni, którzy służą sądu, a czynią sprawiedliwość na każdy czas.
4. Pamiętają na mię, Panie! dla miłości ku ludowi swemu; nawiedźże mię zbawieniem swoim,
5. Abym używał dobrego z wybranych mi twoimi, * a weselił się w radości narod twego, i chlubił się wespół z dziećmiw twójmi.
6. Zgrzeszyliśmy z ojcami * swymi; nie byli postęszni głosowi Pańskiemu.

7. Ojcowie nasi w Egipcie nie zrozumieli cudów twoich, ani pamiętali na wielkość miłosierdzia twego; ale * odpornymi byli przy morzu Czerwonem.
8. A wszakże ich wyswobodził dla imienia swego, aby oznajmił moc swoje.
9. Bo agronił * morze Czerwone, i wyschło, a przewiódł ich przez przepaści, jako przez puszcze.
10. A tak zachował ich od ręki tego, który ich miał w mienawości, a wykupił ich z ręki nieprzyjacielskiej.
11. W tém odkrył wody * tych, którzy ich czążyli; nie zostali ani jeden z nich.
12. A choć uwierzyli * słowom jego, i wysławiali chwałę jego.
13. Przeciież prędko * zapomnieli na sprawę jego, i nie czekali na rady jego.
14. Ale zdjęci będąc * chciwością na puszczy, kusili Boga na pustyniach.
15. I dał im, czego żądali, a wszakże przepuścił suchoty * na nich.
16. Zatem gdy się wzruszy * wawieścią przeciw Mojżeszowi w obozie, i przeciw Aaronowi, świętemu Pańskiemu.
17. Otworzyła się * ziemia, i pożarła Datana, i okryła rotę Abironową.
18. I zapalił się ogień * na zebranie ich; płomień spalił niepobożnych.
19. Sprawili i cielca * na Horebie, i kłaniali się bałwanowi litemu.
20. I odmienili chwałę swą w podobieństwo wołu, jedzącego trawę.
21. Zapomnieli na Boga, wybawiciela swego, który czynił wielkie rzeczy w Egipcie;
22. Rzeczy dziwne w ziemi Chamowem, i rzeczy straszne przy morzu Czerwonem.
23. Przełoż rzekł, że ich chciał wytracić, gdyby się był Mojżesz, wybrany jego, nie stawiał * w onem rozważaniu przed nim, a nie odwrócił popędliwości jego, aby ich nie tracił.
24. Wzgardzili * też ziemię pożądaną, nie wierząc słowu jego.
25. I szumrac w namiotach swoich, nie byli postęszni głosowi Pańskiemu.

26. Przetoż podniósł rękę * swoje przeciwko nim, aby ich pobit na puszczę; *^{4.Moj.14.38.39.}
27. A żeby rozrucił nasienie ich między pogan, i rozproszył ich po ziemiach.
28. Sprzegli się też byli z bałwanem Baalfogorem, * a jedli ofiary umarłych.
29. A tak drażnili Boga, sprawami swemi, że się na nich oborzyla * plaga; *^{4.Moj.25.4.5.} a pomstę uczynił, i rozetwana jest ona plaga; *^{4.Moj.25.3.}
30. Co mu pocztymano ku sprawiedliwości do narodu do narodu, aż na wieki.
31. Znowu go był wzruszył do gniewu wód Meryba, tak, iż się zle dziako i z Mojżeszem * dla nich. *^{4.Moj.20.11.}
32. Albowiem rozdrążyli ducha jego, że wyrzekł co niestuszne * usty swemi, *^{4.Moj.20.10.}
33. Nadto nie wytracili onych narodów, o których im był Pan * powiedział. *^{5.Moj.7.2.}
34. Ale, pomieszawszy * się z onemi narodami, nauczyli się spraw ich: *^{5.Moj.1.21.}
35. I służyli bałwanom ich, które im były siódmem.
36. Albowiem dyjabłom ofiarowali synów swoich, * i córki swoje, *^{5.Krol.16.6.}
37. I wylewali krew niewinna, krew synów swoich, i córek swoich, których ofiarowali bałwanom rytym Chananej-skim, tak, że splugawiona była ziemia oném krwi rozlaniem.
38. I zmarzali się sprawami swemi, a cudzołożyli wynalazkami swemi.
39. Przetoż zapaliwszy się Pan w pedliwości przeciw ludowi swemu, obrzydził sobie dziedzictwo swoje,
40. I podał ich w ręce poganom; a panowali nad nimi, którzy ich mieli w niewolności;
41. I uciskali ich nieprzyjaciele ich, tak, że ponizeni byli pod ręką ich.
42. Często króć ich * wybawiał, wszakże go oni wzruszali do gniewu radami swemi, zaczerpniwszy poniżeni dla nieprawości swoich. *^{5.Moj.30.1.2.3.}
43. A wszakże wejrzał na ucisk ich, i usłyszał wókanie ich.
44. Bo sobie wspominał na przynierze * swoje z nimi, a załował żęgo według wielkiej miłości swojej.
45. Tak, że im zjednął miłosierdzie i wywodził ich z rąk ich wroga.
46. Przetoż podniósł rękę * swoje przeciwko nim, aby ich pobit na puszczę; *^{4.Moj.14.38.39.}
47. Wybawia nas, Panie, Boże nasz! a zgromadź nas * z tych pogan, abyśmy wysławiali imię świętobliwości twojej, a chlubil się w chwale twojej.
48. Błogosławiony Pan, Bóg Izrael-ski, od wieków aż na wieki; na co niech rzecze wszystkim lud: Amen, Halleluja.

PSALM CVIII.

I. Upomina wszystkich do wielebnia Boga. II. Bo, on lud z wygnania i nędzy, i wzięcia, z chorób i z nie-możności czyniła morskiego wybawia. III. Ukazuje się, że mały rybek, który sprzął Boga matkę wzięcia.

Wysławiając * Pana: albowiem, dobry, albowiem na wieki miłosierdzie jego.

1. Niech o tym powie dają ci, których odkupił Pan, jako ich wykupił z ręki nie-przyjacielskiej.
2. A zgromadził ich z ziemi, od wschodu i od zachodu, od północy i od morza.
3. Błądzili, po puszczy, po pustyni bezdrożnej, miasta dla mieszkania nie znajdując.
4. Byli głodnymi i pragnącymi, aż w nich omdlewała dusza ich.
5. A gdy wołali do Pana w utrapieniu swoim, z ucisku ich wyrwał ich;
6. I prowadził ich drogą prostą, aby przyszedli do miasta, w którym mieszkali.
7. Niechajże wysławiają przed Panem miłosierdzie jego, a dzwienne sprawy jego przed synami ludzkiemi;
8. Iż napoił duszę pragnącą, a duszę zgłodniałą napełnił dobrami.
9. Którzy siedzą w ciemności i w ciemności śmierci, ścisnieni będąc nędzą i żelazem.
10. Przeto, że byli odpornymi wrogom Bożym, a radą Najwyższego pogardzili;
11. Dla czego poniżył bieda serce ich; upadli, a nie był, kto by ratował.
12. A gdy wołali do Pana w utrapieniu swoim, z ucisku ich wybawiał ich.
13. Wywodził ich z ciemności, i z ciemności śmierci, a związał ich potarganiem miłosierdzia jego, a dzwienne sprawy jego przed synami ludzkiemi.
14. Przeto, że kruszy bramy miedziane, a zawory żelazne rąbie.
15. Szaleni dla drogi przewrotności swojej, i dla nieprawości swęj utrapieni bywają.

16. Wszelki pokarm brzydzi * sobie dusza ich, aż się przybliżają do bram śmierci.
17. Gdy wołają do Pana w utrapieniu swoim, z ucisku ich wybawia ich.
18. Posyła słowo swe, i uzdrawia ich, a wybawia ich z grobu.
19. Niechajże wysławiają przed Panem miłosierdzie jego, a dzwienne sprawy jego przed synami ludzkiemi;
20. I otarując ofiary chwały, niech opowiadają sprawy jego z wesolém śpiewaniem.
21. Którzy się plawiają na morzu w okretach, pracujący na wodach wielkich;
22. Ci widują sprawy Pańskie, i dziwy jego na głębi.
23. Jako jedno rzecze, wnet powstanie wiatr gwałtowny, a podnoszą się nawałności morskie.
24. Wstępują, aż ku niebu, i zas zasypują do przepaści, tak, iż się dusza ich w niebezpieczeństwie rozpływa.
25. Bywają miotani, a potaczają się jako pijani, a wszystka umiejętność ich niszczeje.
26. Gdy wołają do Pana w utrapieniu swoim, z ucisków ich wybawia ich.
27. Obraca burzę w ciszę, tak, że umilkła nawałność ich.
28. I weseli się, że ucichło; a tak przywodzi ich do portu pożądanego.
29. Niechajże wysławiają przed Panem miłosierdzie jego, a dzwienne sprawy jego przed synami ludzkiemi.
30. Niech go wywyższą w zgromadzeniu ludu, a w radzie starców niechaj go chwala.
31. Obraca rzeki w pustynie, a potoki wód w suszę;
32. Ziemię urodzajną obraca w niepłodną dla złości tych, którzy w niej mieszkają.
33. Pustynie obraca * w jeziora, a ziemię suchą w strumienie wód. *^{1.Moj.41.42.}
34. I osadza w nich głodnych, aby zakładali miasta ku mieszkaniu;
35. Którzy posiewają pole, a sadzą winnice, i zgromadzają sobie pokarm z urodzaju.
36. Takti im ón błogosławi, że się bardzo rozmnażają, a dobytku ich nie umniejsza.
37. Ale podczas umniejszeni i ponizeni bywają okrucieństwem, nędzą, i utrapieniem;
38. Wszelki pokarm brzydzi * sobie dusza ich, aż się przybliżają do bram śmierci.
39. Gdy wołają do Pana w utrapieniu swoim, z ucisku ich wybawia ich.
40. Posyła słowo swe, i uzdrawia ich, a wybawia ich z grobu.
41. Niechajże wysławiają przed Panem miłosierdzie jego, a dzwienne sprawy jego przed synami ludzkiemi;
42. I otarując ofiary chwały, niech opowiadają sprawy jego z wesolém śpiewaniem.
43. Którzy się plawiają na morzu w okretach, pracujący na wodach wielkich;
44. Ci widują sprawy Pańskie, i dziwy jego na głębi.
45. Jako jedno rzecze, wnet powstanie wiatr gwałtowny, a podnoszą się nawałności morskie.
46. Wstępują, aż ku niebu, i zas zasypują do przepaści, tak, iż się dusza ich w niebezpieczeństwie rozpływa.
47. Bywają miotani, a potaczają się jako pijani, a wszystka umiejętność ich niszczeje.
48. Gdy wołają do Pana w utrapieniu swoim, z ucisków ich wybawia ich.
49. Obraca burzę w ciszę, tak, że umilkła nawałność ich.
50. I weseli się, że ucichło; a tak przywodzi ich do portu pożądanego.
51. Niechajże wysławiają przed Panem miłosierdzie jego, a dzwienne sprawy jego przed synami ludzkiemi.
52. Niech go wywyższą w zgromadzeniu ludu, a w radzie starców niechaj go chwala.
53. Obraca rzeki w pustynie, a potoki wód w suszę;
54. Ziemię urodzajną obraca w niepłodną dla złości tych, którzy w niej mieszkają.
55. Pustynie obraca * w jeziora, a ziemię suchą w strumienie wód. *^{1.Moj.41.42.}
56. I osadza w nich głodnych, aby zakładali miasta ku mieszkaniu;
57. Którzy posiewają pole, a sadzą winnice, i zgromadzają sobie pokarm z urodzaju.
58. Takti im ón błogosławi, że się bardzo rozmnażają, a dobytku ich nie umniejsza.
59. Ale podczas umniejszeni i ponizeni bywają okrucieństwem, nędzą, i utrapieniem;

PSALM CVIII.

I. Dawid Bogu dziękując, iż go na królestwo wznosił. II. O zapalenie i wygnaniu ludu. III. Krainy, które jeszcze się nie są miały, wylicza.

1. Pieśń psalmu samego Dawida.
2. Gotowe jest serce * moje, Boże! śpiewać i wyśławiać cię będę, także i chwała moja. *^{Ps.57.8.}
3. Ocuże się lutnio i harfo! gdy na switanie powstają.
4. Wyśławiać cię będę między ludźmi, Panie! a będę śpiewał między narodami.
5. Albowiem większe jest nad niebios a miłosierdzie * twoje, i aż pod obłoki prawda twoja. *^{Ps.56.5.7.11.}
6. Wywyższe się nad niebios a, Boże! a nad wszystkie ziemie chwała twoja.
7. Niech będą wybawieni umiłowani twoi; zachowajże ich prawicą swoją, a wysłuchaj mię.
8. Bóg mówił * przez świętobliwość swoją; dlatego się weselić będę, że rozdziele Sychem, a dolinę Sukkot rozmierzę. *^{4.Moj.21.}
9. Mojeć jest Galaad, mój i Manases, a Efraim mocą głowy mojej, Juda zakonodawca mój.
10. Moab jest miednicą do umywania mego, na Edoma porucę obrwie moje; przeciwko Filistynom trąbić będę.
11. Któż mię zaprowadzi do miasta obronnego? Któż mię przywiedzie aż do ziemi edomskiej?
12. Izraeli nie ty, o Boże! któryś nas był odzuchał, a nie wyhodziłeś, o Boże! z wojskami naszymi?
13. Dajże nam pomoc z ucisku; albowiem omynha jest pozice ludzka.
14. W Bogu sobie mężnie poczynać będziemy, a on podopieczne nieprzyjaciół naszych.

PSALM CIX.

I. Dawid w osobie swej na Dabogowa, a w figurze Chrystusa Pana, na Judaszowi, żądać się uskarża. II. Przekleństwo, jakie ma być nad przetrwałym Bogu, a nie przetrwałym Bogu.

1. Przewidującemu śpiewakowi psalm Dawidowy.

Boże chwały mojej! nie milcz;

2. Bo się usta niepobożnego, i usta kłamliwe przeciwko mnie otworzyły; mówili przeciwko mnie językiem kłamliwym,
3. A słowy jadawitemi ogarnęli mnie, walcząc przeciwko mnie bez wszelkiej przyczyny.

4. Przeciwił mi się za miłość moje, chociażem się za nich modlił
5. Oddawają mi złem za dobre; a niewiścią za miłość moje.

6. Postawisz nad nim bezbożnika, a przeciwnik niech stoi po prawej ręce jego.
7. Gdy przed sądem stanie, niech wyniższe potępionym, a modlitwa jego niech się w grzech obróci.

8. Niech będą dni jego krótkie, a przełożenstwo jego niech uny weźmie.
9. Niech dzieci jego będą sierotami, a żona jego wdową.

10. Niech będą bieżniami i tułaczami synowie jego, niech zebra, a niech żebra wychodzą z pustek swoich.

11. Niech lichwiarz załapi wszystko, co jest jego, a niech obcy rozchwyć ją prace jego.

12. Niech nie będzie, kiedy mu miłośnicie pokazał, niech nie będzie, kiedy się zmikował nad sierotami jego.

13. Potomkowie jego niech z korzenia wycięci będą; w drugim pokoleniu niech będzie wygładzone imię ich.

14. Niech przyjdzie na pamięć nieprawosć * przodków jego przed Panem, a grzech matki jego niechaj nie będzie zgładzony.
15. Niech będą przed Panem ustawicznie, aby wygładził z ziemi pamiętających,

16. Przeto, że nie pamiętał, aby czynił miłosierdzie, ale przesładował człowieka nędznego i ubogiego, a tego, który był * sersa utrapionego, chciał zamordować.

17. Ponieważ umiował przekleństwo, niechże - przyjdzie na niego; niechciał błogosławieństwa, niechże będzie oddalony od niego.

18. A tak niech będzie obelżony w jako rosa na swiataniu.

przekleństwo, jako w szatę swoją; a niech winię jako woda we wnętrzości jego, a jako olej w kości jego.

19. Niech mu to będzie jako płaszcz cznego opasywania.

20. Takowa zapłata niech będzie przeciwnikom moim od Pana, i tym, którzy źle mówią przeciwko duszy mojej.

21. Ale ty, Panie! o Panie! użyj nade mną miłosierdzia twojego, a iż dobrze jest miłosierdzie twoje, wywijaj mnie.

22. Bornei ja jest ubogi i nędzny, a serce moje zranione jest w wnętrzościach moich.

23. Jako cień, który * ustępuje, ucho-dził muszę; zganiają mnie jako szarańczę.
24. Kolana moje upadają od postu, a ciało moje wychudło z tężności.

25. Nadto stałem się im pośmiewiskiem; gdy mnie widzą, kiwają głowami swymi.

26. Wspomóżcie mnie, o Panie, Boże mój! zachowaj mię według miłosierdzia swego.

27. Tak, aby poznać mogli, iż to ręka twoja, a żeś ty, Panie! to uczynił.

28. Niechże oni preklinają, ty błogosław; którzy powstałi, niech będą za wstydzeni, aby się weselił szuga twój.

29. Niech będą przeciwnicy moi w hańbę obelżeni, a niech się przyodziewą, jako płaszczem, zelżywością swoją.

30. Będę Pana więcej wystawiał uszy swem, a w pośród wielu chwalił go będę.

31. Przeto, że stoi po prawej stronie nędzemu, aby go wybrał od tych, którzy osądząją duszę jego.

PSALM CX.

I. Dawid opisuje urząd królewski i kapłański Syna Bożego; II. pokazuje skutki tego urzędu; i nad nieprzyjaciółmi swawo zwycięstwo.

1. Psalm Dawidowy.

Rzekł Pan * Panu memu: Sładz po prawicy mojej, dokad nie pokozę nieprzyjaciół twych podnożkiem nog twoich.

2. Laskę mocy twojej postę Pan z Synu, mówiac: Panuj w pośród nieprzyjaciół twych.

3. Lud twój będzie dobrowolny w dzień zwycięstwa twego, w ozdobie świętobliwości, a rozrodzi się pód twój z żywota

jako rosa na swiataniu.

4. Przysiągł Pan, a nie będzie tego żekował, mówiac: Tyś jest kapłanem * na jego, a sprawiedliwość jego trwa na wieki.

5. Pan po prawicy twojej potrze krótkość wschodzi; żaskawy, miłosierny, i sprawiedliwy jest Bóg.

6. Bo na wieki nie będzie poruszony; w pamięci wiecznej będzie sprawiedliwy.

7. Słyszac zle nowiny, nie boi się; stateczne serce jego ufa w Panu.

8. Umocnione serce jego nie boi się, aż ogląda pomstę nad nieprzyjaciółmi swymi.

9. Rozprasza, i daje * ubogim; sprawiedliwość jego trwa na wieki; róg jego wywyższy się w starwie.

10. Widzac to niepobożny, będzie się gniewał, i zębami swemi zgrzytał, i schnać będzie; żadość niepobożnych zginie.

PSALM CXIII.

Napomina ludzi do ustawicznego po wszystkim świecie chwali Boga oddawania, dla wielmożności i abroty-wości jego przeciwko ludom, a osobliwie przeciw ubogim.

1. Halleluja.

Chwalcie study Pańscy, chwalcie imię Pańskie.

2. Niechaj będzie imię Pańskie błogostawione, * otdąd aż na wieki.

3. Od wschodu * słońca, aż do zachodu jego, niech będzie chwalebne imię Pańskie.

4. Pan jest nad wszystkie narody wywyższony; chwala jego nad niebiosa.

5. Któż taki, jako Pan Bóg nasz, który mieszka na wysokości?

6. Który się zniża, aby widział, co jest na niebie i na ziemi.

7. Podnosi z prochu * nędznego, a z gnoju wywyższa ubożego.

8. Aby go posadał z księżętami, i księżętami ludu swego;

9. Który sprawia, że niepłodna w domu bywa matka weselącą się z dziećmi.

Halleluja.

PSALM CXIV.

Israel dzięki czyni Bogu, że go z Egiptu wyrwał, i wiasny lud przysię, przez morze Czerwone i przez Jordan przeprowadził.

Gdy wychodził * Izrael z Egiptu i dom Jakóbowy z narodu obcego.

[Polish] 19

2. Stał się Juda poświęceniem jego, Izrael panowaniem jego.
 3. To widząc morze, uciekło a Jordan + wrócił się nazad.
 4. Góry skakały jako barany, pagórki jako jagnięta.
 5. Morze! cóż ci się stało, iżeś uciekło? O Jordanie! żeś się nazad wrócił?
 6. Góry! żeście skakały jako barany? pagórki! jako jagnięta?
 7. Przed obliczem Pańskim zadziała ziemia, przed obliczem Boga Jakóbowego.
 8. Który obraca opokę * w jezioro wód, a krzemię w źródło wód.
 * 2Moj.11,6. 4Moj.20,11.

PSALM CXV.

1. Ispoleczy przesł Pana o tabernakl przeciwko narodom aśmiejm i Gwanoim, których mianuje szeroko siebie dobre rzeczy oblicząc.
 Nie nam, Panie! nie nam, ale imienowi twemu daj chwałę dla miłosierdzia twego, i dla prawdy twojej.
 2. Czemuż mają mówić poganie: Gdzież teraz jest * Bóg ich? * Ps.49,11.79,10.
 3. Wszakże Bóg nasz jest na niebie, czyniac wszystko, co mu się podoba.
 4. Ale hańwany * ich są srebrno i złoto, robota rąk ludzkich.
 5. Usta mają, a nie mówią; oczy mają, a nie widzą.
 6. Uszy mają, a nie słyszą; nozdrze mają, a nie wonieją.
 7. Ręce mają, a nie macają; nogi mają, a nie chodzą, ani wołają gardłem swoim.
 8. Niech im podobni będą, którzy je czynią, i wszyscy, którzy w nich ufają.
 9. Izrael! ufaj w Panu; bo on jest pomocnikiem ich i tarczą ich.
 10. Domie Aaronowy! ufajcie w Panu; on jest pomocnikiem i tarczą ich.
 11. Który się boicie Pa- a, ufajcie w Panu; on jest pomocnikiem i tarczą ich.
 12. Pan będzie pamiętał na nas, będzie błogosławił; będzie błogosławił domowi Aaronowemu.
 13. Będzie błogosławił tym, którzy się boją Pana, mądrym i wielkim.
 14. Rozmnoży was Pan, was i synów waszych.
 15. Błogosławienieście wy od Pana, który stworzył niebo i ziemię.
 16. Niebiosą są niebiosą Pańskie; ale ziemię dał synom ludzkim.

17. Umarli nie * będą chwaliłi Pana, ani kto z tych, co zstępują do miejsc milczewia.
 18. Ale my będziemy błogosławiłi Panu, odtąd aż na wieki. Halleluja.

PSALM CXVII.

1. Dawid Boga dziękując, że go * rat Sautowch w; bawit. 2. Prapromiast niesz nienawistnie Panem III. Zasad z wiabę celobę Panu, w którego oczach smierć swiętych droga, dziękować oblicząc.
 Młkuję Pana, iż wystuchał głos mój, i prośby moje.
 2. Albowiem nakłonił ucha swego ku mnie, gdy m go wywał * do dni moich.
 3. Ogarneły mię były * boleści smierci, a utrapienia grobu zjęły mię; ucisk i boleść przysła na mię.
 4. I wywałem imienia Pańskiego, mówiąc: Proszę, o Panie! wypraw duszę moją.
 5. Miłościwy Pan i sprawiedliwy, Bóg nasz litosławy.
 6. Pan prostaczków służe; byłem uciśniony, a wspomógł mię.
 7. Nawróć się, duszo moja! do odroczenia swego; albowiem ci Pan do brze uczynił.
 8. Bo wywał duszę moją od śmierci, oczy moje od płaczu, nogę moją od upadku.
 9. Będę chodząc ustawicznie przed oblicznością Pańską w ziemi żyjących.
 10. Uwierzylem, * dlatego mówię, chociażem bardzo był utrapiony.
 11. Jam był rzekł w zatwózeniu mojem: Wszelki człowiek * kłamca.
 12. Cóż oddam Panu za wszystkie dobrodziejstwa jego, które mi uczynił? a imienia Pańskiego wywał będę.
 13. Kielich obfitego zbawienia wezmę, a imienia Pańskiego wywał będę.
 14. Słuby moje oddam Panu, a to zaraz przed wszystkim ludem jego.
 15. Droga jest przed oczyma Pańskimi śmierć swiętych jego.
 16. O mój Panie! zem ja sługa twoin, rozwiązałeś związki moje.
 17. Tobie ofiarować będę ofiarę chwały, i imienia Pańskiego wywał będę.
 18. Słuby moje oddam Panu, a to zaraz przed wszystkim ludem jego.
 19. W przysionkach domu Pańskiego, w pośrodku ciebie, Jeruzalemie! Halleluja.

PSALM CXVII.

Wszystkie narody do chwaleń Boga upominam.
 Chwalcie Pana * wszystkie narody! chwalcie go wszyscy ludzie!
 2. Albowiem rozszerzone jest nad nami miłosierdzie jego, a prawda Pańska trwa na wieki. Halleluja.

PSALM XVIII.

1. Dawid król podających swoich wieści do wdzięczności przeciw Boga, wiekie niebezpieczeństwa swoje, i jako z nich wybawiony był, przypominając. II. Wywyższenie swe na królestwo opisanie, podając, i ośmian w czasie przelotacem bogostawie mieli.
 Wysławiajcie * Pana, albowiem dobry; albowiem na wieki trwa miłosierdzie jego.
 2. Rzecz teraz, Izraelu! że na wieki miłosierdzie jego.
 3. Rzecz teraz, domie Aaronowy! że na wieki miłosierdzie jego.
 4. Rzeczcież teraz, którzy się boicie Pana, że na wieki miłosierdzie jego.
 5. W usku wywałem Pana; wysłuchał mię, i na przestrzeństwie postawił mię Pan.
 6. Pan jest zemna, nie będę * się bał, żęły mi co uczynił człowiek.
 7. Pan jest * zemną między pomocnikami mými; przetoż ja oglądam pomocników nad tymi, którzy mię mają w nienawieści.
 8. Lepiej mieć nadzieję * w Panu, niżeli ufajć w człowieku.
 9. Lepiej mieć nadzieję w Panu, niżeli ufajć w książęciach.
 10. Wszystkie narody ogarnęły mię; ale w imieniu Pańskim wygubiłem ich.
 11. Często króć mię ogarnęły; ale w imieniu Pańskim wygubiłem ich.
 12. Ogarneły mię jako pszczoły, ale zgasy jako ogień z ciernia; bo w imieniu Pańskim wytraciłem ich.
 13. Barzoś potężnie na mię nacierał, abym upadł; ale Pan poratował mię.
 14. Pan jest mocą moją, * i pieśnią moją; on był moim wybawicielem.
 15. Głos wykrzykania i zbawienia w przybytkach sprawiedliwych, prawica Pańska dokazała moicy;
 16. Prawica Pańska wywyższyła się; prawica Pańska dokazała moicy.
 17. Nie umrę, ale będę żył, abym opowiadał sprawę Pańską.
 18. Pokarząci mię Pan srodzce; ale mię na śmierć nie podał.

19. Otwórzcie mi bramy sprawiedliwości, a wszedłszy w nie będę wystawiał Pana.
 20. Tać jest brama Pańska, która sprawiedliwi wchodzą.
 21. Tuć ja ciebie wystawiać będę; boś mię wystuchał, i byłeś wybawicielem moim.
 22. Kamień, który * odrzucili budując, uczyniony jest głową węgielną,
 23. Od Pana się to stało, a jest dziwno w oczach naszych.
 24. Tenci to dzień, który uczynił Pan; rozweselił się, a rozradujmy się wem.
 25. Proszę, Panie! zachowajże teraz; proszę, Panie! zdarr teraz.
 26. Błogosławiony, który * przychodzi w imię Pańskie; błogosławimy wam z domu Pańskiego.
 27. Bógci Panem, onci nas oświecił; przywiążcie baranki powrozami ku ołtarzaz do rogów ołtarza.
 28. Tyś jest Bóg mój; przetoż cię wyślawiać będę, Boże mój! wywyższać cię będę.
 29. Wysławiajcież Pana, albowiem jest dobry; albowiem na wieki miłosierdzia jego.

PSALM CXIX.

Słowa Boże prorok zaleca, prosząc, aby go Bóg nim oświecił, i rzadził. Przekłada też rozmaite prośby do Boga o gojnego żywota należące; dolego, wielebnia linienia Bożego a chęć swoje uprzedzić ku an i przykazaniom jego; ale mać w rozkochaniu się w nim i do pilnego jego uwazania i postusznościwa przykadem swoim pobudza.
 Błogosławieni, którzy żyją bez nagany, którzy chodzą w zakonie Pańskim,
 2. Błogosławieni, którzy * strzegą świadectw jego, i którzy go ze wszystkiego serca szakają;
 3. I którzy nie czynią nieprawości, ale chodzą drogami jego.
 4. Tyś przykazał, aby pilnie strzeżono rozkazów * twoich.
 5. Oby wyprostowane były drogi moje ku przestrzeganiu praw twoich!
 6. Tedy nie będę zawstydzony, gdy się będę oglądał na wszystkie rozkazania twoje.
 7. Będę cię wystawiał w szerokości serca, gdy się nauczę praw sprawiedliwości twojej.
 8. Ustaw twoich z pilnością strzedz będę; tylko mię nie opuszczaj.

9. Jakim sposobem oczyści młodzień-
nie ścieżkę swoją? Gdy * się zachowa-
według słowa twego. *Jan.15.3. 1.Pet.1.22.
10. Ze wszystkiego serca mego szu-
kam cię; nie dopuszczajże mi * błądzić
od rozkazań twoich. *Zaj.38.17.
11. W sercu mojem składam * wywoki
twoje, ahytn nie zgżeszyl przeciwko
tobie. *5.Moj.5.6. 1.Tim.1.5.
12. Błogosławionys ty, Panie! nauc-
ze mię ustaw twoich.
13. Wargami mojemu opowiadam
wszystkie sądy ust twoich.
14. W drodze świadectw twoich ko-
cham się więcej, niż we wszystkich bo-
gactwach.
15. O przykazaniach twoich rozmy-
ślam, i przypatruję się drogom twym.
16. W ustawach twoich kocham się,
i nie zapominam słów twoich.
17. Daruj to służce twemu, ahytn żył,
a przestżegał słów twoich.
18. Odsłoń oczy moje, ahytn się przy-
patrzył dławom z zakonu twego.
19. Jestem gościem * na ziemi; nie
ukrywaj przedemną rozkazań twoich.
*1.Moj.47.9. 1.Kon.29.15. Ps.39.19. Zj.4.11.23.
20. Omdlewa dusza moja, pragnąc są-
dów twoich na każdy czas.
21. Wytraośes pysznych; przekłeci są
ci, * którzy błędą od rozkazań twoich.
*5.Moj.1.1.28.
22. Oddal odemnie pohabienie i
wzgardę, gdyż strzegę świadectw twoich.
23. I księżta zasiadają, a mówią
przeciwko mnie; wszakże sługa twój
rozmyśla w ustawach twoich.
24. Świadectwa twoje zaiste są mojem
kochaniem, i radcami moimi.
25. Przyłgnęła do prochu dusza moja;
ożywe mię według słowa twego.
26. Drogi moje rozpowieziałem, a
wysłuchałes mię; naucez mię * ustaw
twoich. *Ps.25.4.27.11.
27. Daj, ahytn zrozumiał drogę roz-
kazów twoich, ażebytn rozmyślał o dzi-
wych sprawach twoich.
28. Rozpyta się od smutku dusza
moja; utwierdźże mię według słowa
twego.
29. Drogę kłamliwą oddal odemnie, a
zakonem twoim udaruj mię.
30. Obradłem drogę prawdy, a sądy
twoje przekładam sobie.
31. Przysłałem do świadectw twoich;
Panie! nie zawstydzajże mię.
32. Droga przykazań twoich pobie-
dę rozszerzysz serce moje.
33. Naucez mię, Panie! drogi ustaw
twoich, a będę jęj strzegł aż do końca.
34. Daj mi rozum, ahytn strzegł za-
konu twego, ażebytn go przestżegał ze
wszystkiego serca.
35. Daj, ahytn chodźl ścieżka przy-
kazów twoich, gdyż w tém jest upodo-
banie moje.
36. Nakłoń serce moje do świadectw
twoich, a nie do łakomstwa.
37. Odwróć oczy moje, aby nie pa-
trzały na marność; na drożce twójjęj
ożyw mię.
38. Utwierdź wyrok twój służce twe-
mu, który się oddał bojaźni twójjęj.
39. Oddal odemnie pohabienie moje,
którego się boję; bo sądy twoje dobre.
40. Oto pragnę rozkazań twoich;
w sprawiedliwości twójjęj ożyw mię.
41. Niech na mię przyjdą liłości
twoje, Panie! i zbawienie twoje według
wyroku twego.
42. Tak ahytn odpowiedź mógł dać
samą * rzeczą temu, który mi uraga,
gdyż ufam w słowie twójjęj. *1.Pet.3.15.
43. A nie wyjmuj z ust moich sło-
wa najprawdziwszego; albowiem sądów
twoich oczekuję.
44. I będę strzegł zakonu twego,
zawsze, aż na wieki wieczne.
45. A ustawicznie będę chodźl na
przestżeststwo, bom się dopytał roz-
kazań twoich.
46. Owszem, będę * mówił o świa-
dectwach twoich przed królmi, a nie
będę zawstydzony. *Jer.1.16.
47. Bom się rozkochał w przykaza-
niach twoich, którym umilkował.
48. Przyłożę i ręce moje do rozka-
zów twoich, które miltuję, a będę roz-
myślał o ustawach twoich.
49. Wspomnij na słowo wyrzezone
do służcy twego, któremes mię ubezpie-
czył.
50. Toć pociecha moja w utrapieniu
mojem, że mię wyrok twój ożywia.
51. Pyszni bardzo się ze mnie na-
śmiewają; wszakże się od zakonu twe-
go nie uchylam.
52. Bo pamiętam na sądy twoje wię-
czne, Panie! któremi się cieszę.
53. Strach mię ogarnął nad niezbo-
żnymi, którzy opuszczają zakon twój.

54. Są mi ustawy twoje pieśniami
w domu pielgrzynstwa mego.
55. Wspominam sobie w nocy na imię
twoje, Panie! i strzegę zakonu twego.
56. Toć mam z tego, że przestżegam
przykazań twoich.
57. Rzekłem: Panie! to jest czaszka
moja, * przestżegać słów twoich.
*4.Moj.18.30.
58. Modlę się przed obliczem twójjęm
ze wszystkiego serca; zmiłujże się na-
demną według słowa twego.
59. Uważyłem w myślach drogi moje,
a obróćkiem nogi moje ku świadectwom
twoim.
60. Spiesz się, a nie omieszkuje
przestżegać rozkazań twoich.
61. Hufy niepobózných złupily mię;
ale na zakon twój nie zapominam.
62. O pobózných wstają, ahytn cie wy-
sławiał w sądach sprawiedliwości twójjęj.
63. Jestem towarzyszem wszystkich,
któży się ctebie boją, i tych, którzy
przestżegają przykazań twoich.
64. Panie! pełna jest * ziemia mi-
łosierdzia twego; naucez mię ustaw
twoich. *Ps.85.5.
65. Zaskawies postąpił ze służcą twym,
Panie! według słowa twego.
66. Dobrego rozumu i umiejtności
naucez mię; bom przykazaniem twoim
utwierzył.
67. Pierwój niżem się był umył, błą-
dziłem; ale teraz wyroku twego prze-
stżegam.
68. Dobryś ty i dobrotliwy; naucez
mię ustaw twoich.
69. Uknowali hardzi kłamstwo prze-
ciwko mnie; ale ja ze wszystkiego serca
strzegę przykazań twoich.
70. Serce ich zatyło jako sadło; ale
ja zakonem twoim cieszę.
71. Jest mi to ku dobremu, żem był
utrapiony, * ahytn się naucezył ustaw
twoich. *2.Kor.4.10.
72. Lepszy mi jest zakon * ust twoich,
niżeli tysiące złota i srebra. *Ps.19.11.
73. Ręce twoje uczynily * mię, i wy-
kształtowały mię; dajże mi rozum, ahytn
się naucezył przykazań twoich; *Job.10.8.
74. Aby się radowali bojaży się cie-
bie, niżawszy mię, *że na słowo twoje
oczekuję.
75. Znam, Panie! iż są sprawiedliwe
sądy * twoje, a iżes mię słusnie utrapil.
*Objaw.18.2.
76. Niechajże mię, proszę, ułesy
miłosierdzie twoje według wyroku twe-
go, któryś uczynił służce twemu.
77. Niechże na mię przyjdą liłości
twoje, ahytn żył; bo zakon twój jest
kochaniem mojem.
78. Niech będą zawstydzeni pyszni,
przeło, że mię chytrze podwrośóó chcie-
li; ale ja rozmyślać będę w przykaza-
niach twoich.
79. Niech się obróca do mnie, który
się ciebie boją, i który znają świade-
ctwa twoje.
80. Niech będzie serce moje uprzej-
me przy ustawach twoich, ahytn nie był
zawstydzony.
81. Teśku dusza moja po zbawieniu
twojem, oczekuję na słowo twoje.
82. Ustały oczy moje, czekając wy-
roku twego, gdy mówię: Kiedyż mię
pocieszysz?
83. Chociażem jest jako naczytnie skó-
rzane w dymie, wskazałem ustaw twoich
nie zapomniat.
84. Wielez będzie dni służcy twego?
kiedyż sąd wykonasz nad tymi, którzy
mię przesładują?
85. Pyszni pokopali mi doły, co nie
jest według zakonu twójjęj.
86. Wszystkie przykazania twoje są
prawda; bez przyczyzny mię przesładują;
ratujże mię.
87. Bez mała mię już wniwecz nie
obróćli na ziemi; a wskazałem ja mię
opuśóó przykazań twoich.
88. Według miłosierdzia twego o-
żyw mię, ahytn strzegł świadectwa ust
twoich.
89. O Panie! słowo * twoje trwa na
wieki na niebie. *Isaj.40.8. Mat.24.35. 1.Piet.1.25.
90. Od narodu do narodu prawda
twoja; ugruntowałes ziemię, i stoi.
91. Według rozrządzenia twego trwa
to wszystko aż do dnia tego; wszystko
to zaiste jest ku służbie twójjęj.
92. By był zakon twój nie był ko-
chaniem mojem, dawnobym był zginał
w utrapieniu mojem.
93. Na wieki nie zapomnę na przy-
kazania twoje, gdyżęś mię w nich o-
żywił.

94. Twójcoim ja, zachowajże mię; bo przykazanie twoich szukam.
 95. Czekają na mię niezbożnicy, aby mię zatrzaśli; ale ja świadectwa twoje uważam.
 96. Wszelkiej rzeczy koniec widzę; ale przykazanie twoje bardzo szerokie.
 97. O jakim się rozmikował zakonu twego? tak, iż każdego dnia jest rozmyslaniem * mojem.
 98. Nad nieprzyjaciół moich mędrszym mię czynisz przykazaniem twojem; bo je mam ustawicznie przed sobą.
 99. Nad wszelkich * nauczycieli moich sądem się rozumiejszym; bo świadectwa twoje są * rozmyślaniem mojem.
 100. Nad starców jestem roztropniejszy; bo przykazań twoich przestrzegam.
 101. Od wszelkiej złąć drogi zawściągam nogi swoje, abym strzegł słowa twego.
 102. Od sądów twoich nie odstępuję, przeto, że ich ty mnie uczysz.
 103. O jak są słodkie słowa twoje podniebienu memu! nad * miód są słodsze ustom moim.
 104. Z przykazań twoich nabyłem rozum; przetoż mam w nienawiści wszelką ścieżkę obłądliwą.
 105. Słowo twe jest pochodnią nogom moim, * a światłością ścieżce mojej.
 106. Przystęgiem i uczynię temu doświadczenie; przetoż strzegę sądów sprawiedliwość twoją.
 107. Jestem bardzo utrapiony; o Panie! ożyw mię według słowa twego.
 108. Panie! dobrowolne śluby ust moich przyjmij proszę za wdzięczne, a sądów twoich naucz mię.
 109. Dusza moja jest w ustawicznym niebezpieczeństwie; wszakże na zakon twój nie zapominał.
 110. Sidło na mię niezbożnicy zastawili; lecz ja się od przykazań twoich nie obłądłem.
 111. Za dziedzictwo wieczne wzięłem świadectwa twoje; bo są radością serca mego.
 112. Naklonilem serca mego ku wykonywaniu ustaw twoich ustawicznie, i aż do końca (żywość).
 113. Wymyślił mam w nienawiści, a zakon twój mąkuję.

135. Rozświeć * nad sługą twoim oblicze twoje, a naucz mię ustaw twoich.
 136. Strumienie wód płyną z oczów moich i nieprzyjaciół moich; wszakże od konu twego.
 137. Sprawiedliwy ty, Panie! i prawdziwy w sądach twoich.
 138. Przykazałeś sprawiedliwe świadectwa twoje, i wiele prawdałwa.
 139. Zniszczyła mię * gorliwość moja, iż zapominając na słowo twoje nieprzyjaciół ciebie moi.
 140. Doskonale są doświadczone słowa * twoje; dlatego się sługa twój w nich rozkochał.
 141. Jam małuczek i wzgardzony; wszakże przykazań twoich nie zapominał.
 142. Sprawiedliwość twoją sprawiedliwość wieczną, a zakon twój prawdę.
 143. Uciśk i utrapienie przyszło na mię; przykazania twoje są, kochaniem moim.
 144. Sprawiedliwość świadectw twoich trwa na wieki; daj mi rozum, a żyć będę.
 145. Wolałm ze wszystkiego serca wystuchajże mię, o Panie! a będę strzegł ustaw twoich.
 146. Wolałm do ciebie, zachowajże mię, a będę pilen świadectw twoich.
 147. Uprowadź mnie do świątyni i wolałm, na słowo twoje oczekując.
 148. Uprowadź straż nocną oczymoję, przeto, abym rozmyślał o wyrokach twoich.
 149. Panie! głos mój usłysz według miłosierdzia twego; według sądu twego ożyw mię.
 150. Przybliżają się, którzy nasładowują złości ci, którzy się od zakonu twego oddaliłi.
 151. Blisko ty jest, Panie! a wszystkie przykazania * twoje są prawdą.
 152. Dawno to wiem o świadectwach twoich, zaś je na wieki ugrunтоваł.
 153. Obesz utrapienie moje, a wyrwij mię; bom na zakon twój nie zapomniał.
 154. Stań przy sprawie mojej, a obróć mię; dla słowa twego ożyw mię.
 155. Daleko jest od niezbożników zbawienie; * bo się nie badają o ustawach twoich.
 156. Wielkie są litości twoje, Panie! według sądów twoich ożyw mię.
 157. Wielec jest * przesładowców moich i nieprzyjaciół moich; wszakże od świadectw twoich nie uchylam się.
 158. Widziałem przestępców, i mierziako mię to, że wyroku twego nie przestrzegali.
 159. Obaczże Panie! iż rozkazania twoje mąkuję; według miłosierdzia twego ożyw mię.
 160. Najprzedniejsza rzecz słowa wszelki sąd sprawiedliwości twojej.
 161. Książęta mię przesładowują bez przyzyny; wszakże słów * twoich boi się serce moje.
 162. Ja się wesele z wyroku twego, tak jako ten, który znajduje * wielkie korzyści.
 163. Ale nienawidzę kłamstwa, i brzydzę się niemu; ale zakon twój mąkuję.
 164. Chwaję cię siedm kroć przez dzień, dla sądów twoich sprawiedliwych.
 165. Pokój wielki dajesz tym, którzy mąkują zakon twój, a nie doznawają żadnego obrazenia.
 166. Panie! oczekuję zbawienia twego; a przykazania twoje wykonywam.
 167. Przestrzegę dusza moja świadectw twoich; albowiem je bardzo mąkuję.
 168. Przestrzegam przykazań twoich i świadectw twoich; albowiem wszystkie drogi moje są * przed tobą.
 169. Panie! niech się przybliży wolanie moje przed oblicze twoje; według słowa twego daj mi zrozumienie.
 170. Niech przyjdzie prosba moja przed twarz twoją, a według obietnicy twojej wyrwij mię.
 171. Chwaję wydadzą wargi moje, gdy mię nauczysz ustaw twoich.
 172. Opowiadać będzie język mój wyroki twoje; bo wszystkie przykazania twoje są sprawiedliwe.
 173. Niech mi będzie na pomocy ręka twoja, gdyżem sobie obrał przykazania twoje.
 174. Panie! zbawienia twego pragnę, a zakon twój jest kochaniem moim.
 175. Żyć będzie dusza moja, i będzie cię chwaliła, a sądy twoje będą mi na pomocy.
 176. Błądząc jako * owca zgubiona.

wienstwo Pańskie niech będzie z wami; albo: Błogosławimy wam w imieniu Pańskim.

PSALM CXXX.

Uznając prorok ciębię, grzechów swych, prosz, abyś Bóg, nie je raczej odpuszc, ulogę się o wystrachaniu na słowo jego zasadaż.

1. Pieśń stopni.

- Z głębokości wołam do ciebie, o Panie!
2. Panie! wysłuchaj glos mój: na-
kłon usów twych do głosu prośb moich.
3. Panie! będziesz nieprawości upa-
trywał, Panie! któż się zostoi?
4. Aleś u ciebie jest odpuszczenie,
aby się ciebie bano.
5. Oczekuj na Pana; oczekuj dusza
moja, i jeszcze oczekuj na słowo jego.
6. Dusza moja oczekuje Pana, pil-
nieć niż straż świtania, która strzeże aż
do poranka.
7. Oczekuj, Izraelu! na Pana;
albowiem u Pana jest miłosierdzie, a
ofita u niego odkupienie.
8. Oni sam odkupi Izraela od wszyst-
kich nieprawości jego.

PSALM CXXXI.

I. Pokorę swa Prorok przykładać dziecięcia Boga
przełata. II. A żeby go lud Boży w tem nadsładował,
upomina.

1. Pieśń stopni Dawidowa.

- Panie! nie wyniosło się serce moje, ani
się wyniosły oczy moje, anim się kusik
o rzeczy wielkie, albo wyższ nad to, niż
mi należy.
2. Izalim nie pokoiż i nie uspokoiż
duszy mojej, jako dziecic odstawione od
matki swęj? odsawionemu dziecicciu
była podobna we mnie dusza moja.
3. Miejsze nadzieję w Panu, o Izraelu!
odtąd aż na wieki.

PSALM CXXXII.

I. Dawid, przypomnia swęj i ludu swego ku chwale
Boga, wzywając go, i wzywając, że Bóg dla przysięg swych
wszakże uczyni; i przypomnia, że Bóg dla przysięg swych
mierz Pańskim obdaić będzie.

1. Pieśń stopni.

- Na Dawida pomnij, Panie! na wszyst-
kie utrapienia jego.
2. Który przysięgł Panu, a slob uczy-
nił mocarowi Jakobowemu, mówiąc:
3. Zaisze nie wniję do przybytku do-
mu mego, i nie wstąpię na poskanie łóża
mego;

- 4. I nie pozwolę smu oczom moim, ani
powiekom moim drzemaniam,
5. Dokąd nie znaję miejsca dla Pa-
na, na mieszkanie mocarowi Jakobow-
wemu.
6. Oto uslyszawszy * o nię w Efracie,
znależłim się na polach leśnych.
7. Wniję do przybytków jego, a
kłaniałim się u podnóżka nóg jego.
8. Powstańże Panie! i skrzyńa do od-
pocznienia * twego, ty, i skrzyńa mo-
żności twojej.
9. Kapłani twoi niech się obloką w
sprawiedliwość, a święci twoi niech się
rozradują.
10. Dla Dawida, sługi twego, nie od-
wracaj oblicza pomazania twego.
11. Przysięgł Pan Dawidowi prawdę,
a nie uchyli się od nię, mówiąc: Z o-
wocu żywota twego posadzę * na stolicy
twojej.
12. Będali strzeżli synowie twoi przy-
miera z mojego, i świadectw moich, któ-
rych ich naucze; tedy i synowie ich aż
na wieki będą siedzieli na stolicy twojej.
13. Albowiem obrał Pan Syon, i upo-
dobał go sobie na mieszkanie, mówiąc:
14. Toć będzie odpocznienie moje aż
na wieki; tu będę mieszkał, bom go sie-
bie upodobał.
15. Żywnosć jego będą obficie błog-
sławki, a ubogich jego nasycę chlebem.
16. Kapłanów jego przyobloką zawie-
niem, a święci jego weseląc się, radować
się będą.
17. Tam sprawię, że zakwitnie róg
Dawidowy; * tam zgubię pochodnię po-
mazancowi memu.
18. Nieprzyjaciół jego przyoblokę
wstydem; ale nad nim rozkwitnie się
korona jego.

PSALM CXXXIII.

Miejs i sędę, smęć Bożych zaleca, i onę do kocz-
wego olejka Aaronowego, i resy domowskiej przy-
równywa.

1. Pieśń stopni Dawidowa.

- Oto jako rzecz dobra, i jako wdzięczna,
gdy bracia zgodnie mieszkają.
2. Jest jako olejek najwyborniejszy
wylany na głowę, ściekający na brodę,
na brodę Aaronową, ściekający aż i na
podódek szat jego.
3. Jako rosa Hermon, która zstępuje na
góry Syonskie; albowiem tam daje Pan
błogosławieństwo i żywot aż na wieki.

PSALM CXXXIV.

I. Kapłanie i Levitów do oddawania Boga chwiał upo-
mnia. II. Sposob modlitwy opisawszy błogosławieństwo
Pańskie im obecno.

1. Pieśń stopni.

- Ej nuż błogosławcie Panu wszyscy stu-
dzy Pańscy, którzy stawacie w domu
Pańskim na każdej noc:
2. Podnoście ręce wasze ku świętynie,
a błogosławcie Panu, mówiąc:
3. Niechajcie błogosławi Pan z Sy-
onu, który stworzył niebo i ziemię.

PSALM CXXXV.

Kapłanów i lud upomina, aby Boga sławili dla dobro-
dziejstw ludowi Izraelciemu uczynionych, i dla zasności
miejscami, w których bawany pogankie zaleca
zupomina imo mają.

1. Halleluja.

- Chwalcie imię Pańskie, chwalcie studzy
Pańscy.
2. Który stawacie w domu Pańskim,
w sienach domu Boga naszego.
3. Chwalcie Pana, albowiem to Pan
dobry; śpiewajcież imieniowi jego, boć
jest wdzięczny.
4. Albowiem sobie Jakóba Pan obrał,
i Izraela za własność swoją.
5. Jać zaisze uznaje, iż wielki jest Pan,
a Pan nasz jest nad wszystkich bogów.
6. Wszystko co chce Pan, to czyni, na-
niebie i na ziemi, w morzu i we wszyst-
kich przepaściach.
7. Który czyni, że występują pary od
kończyn * ziemi; błyskawice i dżdże
przywodzi, wywodzi wiatr z skarłów
swoich;
8. Który pobit * pierworodzawa w Egip-
cie, od człowieka aż do bydła.
9. Posłał znaki i cuda w pośród cie-
bie, Egipcie! na Faraona i na wszystkich
sług jego.
10. Który poraził wiele narodów, a
pobit królów możnych;
11. Senona, króla * Amorejskiego, i
Oga, i króla Basaskiego, i wszystkie
królestwa * Chanaanjskie;
12. I dał ziemię ich w dziedzictwo,
w dziedzictwo Izraelowi, ludowi swemu.
13. Panie! imię twoje na wieki; Pa-
nie! pamiętka twoja od narodu do narodu.
14. Zaisze Pan sadzić będzie lud swój,
a nad sługami swymi zmiłuje się.
15. Ale bakwany pogankie, * srebro
i złoto, są robota rak ludzkich.

PSALM CXXXVI.

Pobada Izraelców, żeby Pana wchłibi dla dobroci
mejszatr, i dla dawnych spław jego.

- Wystawiając Pana, * albowiem jest
dobry; albowiem na wieki miłosierdzie
jego.
2. Wystawiając Boga nad * bogami;
albowiem na wieki miłosierdzie jego.
3. Wystawiając Pana nad panami;
albowiem na wieki miłosierdzie jego;
4. Tego, który sam czyni cuda wielkie;
albowiem na wieki miłosierdzie jego.
5. Który madrze niebios * uczynił;
albowiem na wieki miłosierdzie jego;
6. Który rozciągnął ziemię na wo-
dach; albowiem na wieki miłosierdzie
jego;
7. Który uczynił światła * wielkie; al-
bowiem na wieki miłosierdzie jego;
8. Słonce, aby panowało we dnie; al-
bowiem na wieki miłosierdzie jego;
9. Miesiac i gwiazdy, aby panowały
w nocy; albowiem na wieki miłosierdzie
jego.
10. Który poraził * Egipczan na pier-
worodnych ich; albowiem na wieki mi-
łosierdzie jego.
11. Który wywiódł * Izraela z po-
środka ich; albowiem na wieki mi-
łosierdzie jego;
12. W ręce mocnej, i w ramieniu
wyciągnióm; albowiem na wieki mi-
łosierdzie jego.
13. Który rozdzielił * morze Czerwone
na różniaki; albowiem na wieki mi-
łosierdzie jego;
14. I przeprowadził lud Izraelski po-
śródkiem jego; albowiem na wieki mi-
łosierdzie jego.
15. I wrzucił Faraona * z wojskiem

moja, jako kadzidło * przed obliczem twym, a podnoszenie rąk moich jako ofiarę wieczorną. * 2 Moj. 30, 7. s. 1. + 2 Moj. 39, 39.

3. Panie! pókoż straż ustom moim; służę drzewi warę moich.

4. Nie nachylaj serca mego do złości; przyjmij to za miłosierdzie, i niech mię grotni, a będzie mi to za najwybitniejszą ołojkę, który nie zarazę głowy mojej; albowiem jesczecz modlitwa moja płatna będzie przeciwko złości ich.

5. Niech mię bije sprawiedliwy, a przyjmij to za miłosierdzie, i niech mię grotni, a będzie mi to za najwybitniejszą ołojkę, który nie zarazę głowy mojej; albowiem jesczecz modlitwa moja płatna będzie przeciwko złości ich.

6. Niech będą zrzuconi do mięsie opoczystych sędziowie ich, aby słyszeli słowa moje, że były wzięzione.

7. Jako gdyby kto rąbał i kupał drwa na ziemi, tak się rozlatują kości nasze aż do ust grobowych.

8. Ale do ciebie, Panie, Panie! podnoszę oczy moje; w tobie ufam, nie odpychaj duszy mojej.

9. Strzeż mię od sidła, które na mię zastawił, i od sidła czyniących nieprawość.

10. Niech wpadną razem w sieci swoje niepobożni, a ja za tęp przemienę.

PSALM CXLIII.

David od wojska Saalowego w jaskini obokozony; ciekawości duszy swojej Boga przekłada, prosząc, aby go wybarwił.

1. Pieśń wyuczająca Dawidowa, gdy był * w jaskini, modlitwa jego. * 1 Sam. 34, 1.

2. Głosem moim do Pana wołam; głosem moim Panu się modlę.

3. Wylewam przed obliczem * Jego żadość moją, a utrapienie moje przed oblicznością Jego oznajmuję.

4. Gdy bywa świętym duch mój we mnie, ty znasz świętą moją; na drodze, którą chodzę, ukrył na mię sidło.

5. Oglądami się na prawa stronę, a przypatruję się, niemasz kłoby mię znać; zgina ucieczka moja, niemasz kłoby się ujął o duszę moją.

6. Panie! do ciebie wołam, mówiąc: Tyś nadzieja moja, tyś dżaż mój w ziemi żyjących.

7. Postuchaj pilnie wołania mego, bom bardzo zgnęzony; wyrwij mię od tych, którzy mię przesładują, albowiem są mocniejszimi nad mię.

8. Awywieźdżę z ciemny duszę moją.

abym chwalił mię twoje; obstepia mię sprawiedliwi, gdy mi dobrodziejstwo uczynisz.

PSALM CXLIII.

1. Prosi prorok, żeby Pan modlitwa jego wysłuchał, a onego według sprawiedliwości, swej nie sudił. II. Żada, aby go Pan Duchem S. rzędził.

I. Psalm Dawidowy.

Panie! wysłuchaj modlitwę moją, a przyjmij w uszy prośby moje; dla sprawiedliwości twojej wysłuchaj mię i dla sprawiedliwości twojej.

2. A nie wchodź w sąd z sługą twym; albowiem nie będzie * usprawiedliwiony przed obliczem twojem żaden żyjący.

3. Gdyż przesładuje nieprzyjacieli duszę moją, potarł równo z ziemią żywot mój; sprawił to, że muszę * mieszkać w ciemnościach, jako ci, którzy zdawna pomarli.

4. I ściśniony jest we mnie duch mój, a we wnętrzościach moich niszcze serce moje.

5. Wspominam sobie dni dawne, i rozmyślał o wszystkich sprawach twoich, i uczynki rąk twoich rozbiieram.

6. Wyciągam ręce moje ku tobie; dusza moja, jako sucha ziemia, ciebie pragnie. Sela.

7. Pospiesz się, a wysłuchaj mię, Panie! ustaje duch mój; nie ukrywajże oblicza twego przedemną; bomci podobał mi się * do grobu.

8. Spraw, abym rano słyszał miłosierdzie twoje, bo w tobie ufam; oznajmij mi drogę, którąbym miał chodzić; bo do ciebie podnoszę duszę moją.

9. Wyrwij mię od nieprzyjacieli moich, Panie! do ciebie się uciekam.

10. Naucz mię czynić wolę twoją, albowiem ty Bóg mój; duch twoj dobry niech mię prowadzi po ziemi prawej.

11. Dla imienia twego, Panie! ożyw mię; dla sprawiedliwości twojej wywieźdż z utrapienia duszę moją.

12. I dla miłosierdzia twego wytrać nieprzyjacieli moich, a wyglądają wszystkich przeciwników duszy mojej; bom ja służę twój.

PSALM CXLIV.

I. Panu za zwycięstwo dajęmu, do którego się odzwa, i łaskę jego wynosi. II. Żada, żony go Bóg z ludem jego błogosławit, szczelnie być powiadające tych, którzy Pan jest Bogiem.

1. Pieśń Dawidowa.

Błogosławiony Pan, skaża * moja, który ćwiczy ręce moje + do bitwy, a palce moje do wojny. * 2 Sam. 22, 34. + Ps. 135, 3.

2. Miłosierdziem mojem, i twierdzą moją, * ucieczką moją, wybawicielem moim, i tarczą moją on mi jest, przetoż nim ufam; onci podbija + pod mię lud w nim. * 2 Sam. 22, 38. + Ps. 135, 3. + 2 Sam. 22, 48.

3. Panie! cóż jest * człowiek, że nań masz bacznie? a syn człowieczy, że nań sobie poważasz? * 1 Job. 4, 17. + Ps. 3, 3. + Ps. 2, 20.

4. Człowiek marności jest * podobny; dni jego jako cień + pomijać. * 1 Job. 4, 17. + Ps. 3, 3. + Ps. 2, 20.

5. Panie! nakłoń * niebios twoich, a zstap; dotknij się gór, a zakurza się. * 2 Sam. 22, 10.

6. Zabłyśnij błyskawicą, a rozprosz ich; puść strzały twoje, a poraż ich.

7. Ściągnij rękę swą z wysokości; wybaw mię, a wyrwij mię z wód wielkich, * z ręki cudzoziemców. * Ps. 124, 4.

8. Których usta kłamstwo mówią, a prawica ich, prawica omylna.

9. Boże! pieśń nowa tobie zaśpiewam; na lutni, i na instrumentach o dziecień stronach śpiewaj ci będą.

10. Bóg daje zwycięstwo królom, a Dawida, sługę swego, wybawia od miecza srogiego.

11. Wybawie mię, a wyrwij mię z ręki cudzoziemców, których usta mówią kłamstwo, a prawica ich prawica omylna;

12. Aby synowie nasi byli jako szesnastkę nasze, jako kamienie węgielne, wyćosiłane w budynku kościelnym.

13. Szpilarnie nasze pełne niech wydadają wszelkie potrzeby; trzody nasze niech rodzą tysiące, niech rodzą dziesiąte tysiące w oborach naszych.

14. Wokły nasze niech będą tłuście; niech nie będzie wtargnienia, ani zajęcia, ani narzekania po ulicach naszych.

15. Błogosławiony lud, któremu się tak dzieje. Błogosławiony lud, którego Bogiem jest Pan.

PSALM CXLV.

I. Dawid Boga wielbi na wieki obiecując, wszystkie wieki podać, aby Pana wabił dla cudów znanych chwale, królestwa, i miłosierdzia Jego, przetoż ludom wszystkim, a osobliwie weteranom, których modlitwy wysłuchawa, i żadość ich napinał.

I. Chwałobna pieśń Dawidowa.

Wywyższaj cię będą, Boże mój, królu,

1. Chwałobna pieśń Dawidowa.

1. Chwałobna pieśń Dawidowa.

1. Chwałobna pieśń Dawidowa.

1. Chwałobna pieśń Dawidowa.

1. Chwałobna pieśń Dawidowa.

mój! i błogosławić będą imieniu twojemu na wieki wieków.

2. Na każdy dzień błogosławić cię będą, a chwalić imię twoje na wieki wieków.

3. Pan wielki jest i bardzo chwałobny, a wielkość Jego nie może być dościgniona.

4. Naród narodowi wychwalać będzie sprawę twoją, a mocy twoje opowiadac będą.

5. Odrobę chwały wielmożności twojej, i dawne twe sprawy wystawiac będą.

6. I moc strasznych uczynków twoich ogłaszać będą, i ja zacność twoją opowiadac będę.

7. Pamiętaj obfitę dobroci twojej śpiewając, a o sprawiedliwości twojej śpiewać będą, mówiąc:

8. Dobroć i miłosierny * jest Pan, nierychły do gniewu, i wielkiego miłosierdzia. * 2 Moj. 34, 6. 7. + Moj. 14, 18. + Ps. 86, 15. + Ps. 103, 8.

9. Dobry jest Pan wszystkim, a miłosierdzie Jego nad wszystkimi sprawami Jego.

10. Niech cię wysławiają, Panie! wszystkie sprawy twoje, a święci tvoi niech * ci błogosławia. * Ps. 138, 2.

11. Sławę królestwa twego niech opowiadają, a o możności twojej niech rozmawiają;

12. Aby oznajmili synom ludzkim mocy Jego, a chwałę i ozdobę królestwa Jego.

13. Królestwo twoje jest królestwo wszystkich wieków, a panowanie twoje nie ustaje nad wszystkimi narodami.

14. Trzyma Pan wszystkich upadających, a podnosi wszystkich obalonych.

15. Oczy * wszystkich w tobie nadzieję mają, a ty im dajesz pokarm ich czasu swojego. * Ps. 104, 27.

16. Otwierasz rękę twoją, a nasycasz wszystko, co żyje, według upodobania twego.

17. Sprawiedliwy jest Pan we wszystkich drogach swoich, i miłosierny we wszystkich sprawach swoich.

18. Bliski jest Pan wszystkim, którzy go wzywają, wszystkim, którzy go wzywają w prawdzie.

19. Wolę * tych czyni, którzy się go boją, a wołanie ich wysłuchawa, i rzutu ich. * Ps. 145, 11.

20. Strzeże Pan wszystkich, którzy

go milują; ale wszystkich niepobożnych wytraci.
 21. Chwałę Pańską wyśławiać będą usta moje; a błogosławić będzie wszelkieo ludzkie imię święte jego na wieki wieków.

PSALM CXLVI.

1. Samego siebie do chwały Bożej upominasz, II. nie w ludziach smiertelnych, ale w Bogu, który jest mędry Pan, stworzyciel wszystkiego, ulności pokładając miłość.
 1. Halleluja.

2. Chwał, duszo moja! Pana. Chwałę będą Pana, pókim żyw; będę spiewał Bogu memu, póki imię staje.
 3. Nie ufajcie w książkach, ani w żadnym synu ludzkim, w którym nie masz wybawienia.
 4. Wyujdzicie duch jego, i nawróci się do ziemi swój; w onę dzień zgina wszystkie myśli jego.
 5. Błogosławiony, którego Bóg Jakóbowy jest pomocnikiem, którego nadzieja jest w Panu, Bogu jego;
 6. Który uczynił * niebo, i ziemię, morze, i wszystko, co w nich jest, którzy przestrzegą prawdy aż na wieki;
 7. Który czyni sprawiedliwość ukrzywdzonym, i daje chleb zgłodniałym; Pan rozwiązuje więźniów.
 8. Pan otwiera oczy ślepych; Pan podnosi upadłych; Pan mknę sprawiedliwych.
 9. Pan strzeże * przychodniów, sieroty i wdowie pomaga; ale drogę niepobożnych podtraca.
 10. Pan będzie królował * na wieki; Bóg twój, o Syonie! od narodu do narodu. Halleluja.

PSALM CXLVII.

Do chwały Bożej wiedzy Izraelczyków dla dobrodziejstw własnych, i pospolitych, ludziom i bydłu stworzonych, a na ostatek dla mądrości i mocy jego dawać.
 1. Halleluja.

Chwalcie Pana; albowiem dobra rzecz jest, spiewać Bogu naszemu; albowiem to wdzięczna i przystojna jest chwaleb.
 2. Pan-Jeruzalem buduje, a rozproszonego Izraela zgromadza.
 3. Który udrwia struszonejch na senca, a zawiązuje bólesci ich.
 4. Który rachuje liczbę gwiazd, a kładzie z nich imieniem jej nazwywa.
 5. Wielki jest Pan nasz, i wielki w mocy; rozumienia jego niemasz liczby.
 6. Pan pokornych podnosi; ale niepobożnych aż ku ziemi uniaża.

7. Spiewajcież Panu z chwałą; spiewajcie Bogu naszemu na harfie;
 8. Który okrywa niebiosa obłokami, a deszcz ziemi gotuje: który czyni, że rośnie trawa po górach;
 9. Który daje * bydłu pokarm ich, i kruczętom * młodym, które wkładają do niego.
 10. Nie kocha się w mocy koni, ani się kocha w goteniach męskich.
 11. Kocha * się Pan w tych, którzy dziu jego.
 12. Chwalcie, Jeruzalemie! Pana; chwalcie, Syonie! Boga twego.
 13. Albowiem on umacnia zawory bram twoich, a błogosławi synów twoich w pośrodku ciebie.
 14. On czyni pokój w granicach twoich, a najwyborniejszą * pszenicą nasyci cię.
 15. On wysyła słowo swe na ziemię; bardzo przedko bieży wyrok jego.
 16. On daje śnieg jako wełnę, szron jako popiół rozsypuje.
 17. Rzuci lod swój jako błysk; przed zimnem jego ktoż się ostoi?
 18. Posyła słowo swoje, i roztopia je; powienie wiatrem swym, a rozlewają wody.
 19. Oznajmuje słowo swe Jakóbowi, ustawy swe i sądy swe Izraelowi.
 20. Nie uczynił tak żadnemu narodowi; przetoż nie poznali sądów jego. Halleluja.

PSALM CXLVIII.

1. Pomoc do wniebienia imienia Pańskiego rzeczy niebieskie i ziemskie, lud swój wywyższając i zachowując.
 1. Halleluja.

Chwalcie Pana na niebiosach; chwalcie go na wysokościach.
 2. Chwalcie go wszyscy Aniołowie jego; chwalcie go wszystkie wojska jego.
 3. Chwalcie go słońce i miesiąca; chwalcie go wszystkie jasne gwiazdy.
 4. Chwalcie go niebiosa nad niebiosami, i wody, które są nad niebem.
 5. Chwalcie imię Pańskie; albowiem on * rozkazał, a stworzone są.
 6. I wystawił je na wieki wieczne; założył im kres, którego nie przestępują.
 7. Chwalcie Pana na ziemi, smoki i wszystkie przepaści.

PSALM CXLVIII.

1. Pomoc do wniebienia imienia Pańskiego rzeczy niebieskie i ziemskie, lud swój wywyższając i zachowując.
 1. Halleluja.

Chwalcie Pana na niebiosach; chwalcie go na wysokościach.
 2. Chwalcie go wszyscy Aniołowie jego; chwalcie go wszystkie wojska jego.
 3. Chwalcie go słońce i miesiąca; chwalcie go wszystkie jasne gwiazdy.
 4. Chwalcie go niebiosa nad niebiosami, i wody, które są nad niebem.
 5. Chwalcie imię Pańskie; albowiem on * rozkazał, a stworzone są.
 6. I wystawił je na wieki wieczne; założył im kres, którego nie przestępują.
 7. Chwalcie Pana na ziemi, smoki i wszystkie przepaści.

8. Ogień i grąd, śnieg i para, wiatr swaltowny, wykonujący rozkaz jego;
 9. Góry, i wszystkie pagórki, drzewa różnaje, i wszystkie cedry;
 10. Zwierzęta, i wszystko bydło, gądziny, i ptastwo skrzydłaste.
 11. Królów ziemscy, i wszystkie narody; książęta, i wszyscy sędziowie ziemi;
 12. Młodzieńcy, także i panny, starzy i młodzi.
 13. Chwalcie imię Pańskie; albowiem wywyższone jest imię jego samego, a chwaleb jego nad ziemią i niebem.
 14. I wywyższył róg * ludu swego, chwaleb * wszystkim świętym jego, imianowicie synów Izraelskich, ludu jemu najbliższego. Halleluja.

PSALM CXLIX.

I. Pirotek każdego ducha upomina do chwaleń Boga na rozmaitej muzyce, II. dla świętości i chwalebnoy jego.
 1. Halleluja.

Chwalcie Boga w świętyni jego; chwalcie go na rozpostarciu mocy jego.
 2. Chwalcie go ze wszelkiej mocy jego; chwalcie go według wielkiej do-stojności jego.
 3. Chwalcie go na głosnych * trąbach; chwalcie go na lutni i na harfie. * Pa. 42.
 4. Chwalcie go na bębnie, i na * piszczalce; chwalcie go na stronach, i na organach. * Ps. 148.
 5. Chwalcie go na cymbałach głosnych; chwalcie go na cymbałach krzykliwych.
 6. Niech wszelki duch chwali Pana! Halleluja.

PSALM CXLIX.

I. Boga, siły, i jego świętynię, i onęgo stawie II. dlatego, że on wernych umiłowal, psaw-cik, i zwycięstwa nad nieprzyjaciolmi używał.
 1. Halleluja.

Spiewajcie Panu * pieśń nową; chwaleb jego niechaj zabrzmi w zgromadzeniu świętym. * Ps. 33.
 2. Wesel się, Izraelu! Twórcy swoim; synowie Syonscy! radujcie się w królu swoim.
 3. Chwalcie imię jego na piszczal-kach; na bębnie i na harfie grajcie mu-sykiem.
 4. Albowiem się kocha Pan w ludu swym; pokornych zbawieniem uwielbia. Halleluja.

Księga Przypowieści Salomonowych.

ROZDZIAŁ I.

1. Przedmowa tej księgi prawdziwą mądrość zaleca, 1-7. II. Młodych ludzi do postępowania, radąc im, wstrzeżając się z tego, co prowadzi do niepożądanym zaniechaniem grozi, a postępowaniem szczęśliwy żywot obiecuje. 20-33.

Przypowieści Salomona, syna Dawidowego, króla Izraelskiego,
 2. Dla poznania mądrości i ćwiczenia, ku wyrozumieniu powieści rozstrzygniętych;
 3. Dla pojęcia ćwiczenia, w rozumia, w sprawiedliwości, w sadzie i w prawości;
 4. Dla podania prostakom ostrożności, młodemu umiętności, i opatrności.
 5. Tych gdy mądry słuchać będzie, przybędzie mu nauki, a rozstrzygnę w radach opatrniejszy będzie;

6. Aby zrozumiał przypowieści, i wy-kłady ich, słowa mądrych i zagadki ich,
 7. Bojaźń Pańska jest * początkiem umiętności; ale głupi mądrością i cwi-czeniem gardzi. * Job. 28. 28. Ps. 111. 10. Przyp. 9. 10. Kazn. 12. 12.

II. 8. Stuchaj, synu mój! ćwiczenia, ojca twego, a nie opuszczaj nauki matki twojej.
 9. Bo to przyda wdzięczności głowie twojej, i będzie łańcuchem kosztownym, szyl twojej.
 10. Synu mój! jeźliby cię namawiali grzesznicy, nie * przyzwakaj. * Przyp. 4. 14.
 11. Jeźliżby rzekli: Pójdz z nami, cychajmy na krew; zasadzamy się na nie-winnego bez przyczyny;